خراسان غږ

دیني، تاریخي، سیاسي، ادبي او خبري مجله

خراسـان غږ پنځلس ورځنۍ مجله | العزائم خپرندویه اداره یي وړاندې کوي

مؤسسة العزائم الإعلامية

د مؤمنو پرګنو غچ به له وطني پولو بېزاره شازلمي اخلي

30

مه ګڼه

جمعه 12 - رمضان - ۱۴۴۵ هـ

مؤسسة العزائم
الإعلامية

سرلیک

خراسـان غـږ مجلـه 30 مـه گڼـه رمضـان 1445 هـ

سرمقاله

سیاسي برخه

دیني برخه

لنډه کیسه

ستړی غازي
شهید شو

د مؤمنو پرګنو غچ به له وطني پولو بېزاره شازلمي اخلي

لسيزې کېږي چې په خراسان حاکم طواغيت په دې سيمه کې په میشتو مسلمانو ولسونو ظلمونه او ستم کوي.

دا ظلم کله د خراسان په زړه د تيرې شوې نامشروعه پولې (ډيورنډ) دې غاړې ته په مؤمنو پرګنو کېږي او کله اخوا غاړې ته. خو د پولې دواړو غاړو ته پراته

کله يې عباس ستانکزی لکه د چونګښې په لوټه وخيژي او وايي چې ما کابل وليد او کله يې بيا ملا بيوقوف آسمان په ډېرو ولي، خو د خراسان ټولو ولسونو ته د دوی غيرت مالوم دی، ځکه دوی هماغه مليشې دي چې تر بيګا يې همدا وحشي پاکستان خپل نږدې دوست، خواخوږی او آن ورور باله.

طواغيت يوازې په همدې يو صفت کې مشترک دي چې مسلمانان ووژنه، بې کوره کړه او پرې ظلم او ستم وکړه.

خو په افغانستان د مرتدو طالب مليشو له واک را وروسته د پولې بلې غاړې ته ميشتو پاکستاني خونخوارو پوځيانو يو ځانګړی جرأت پيدا کړی، کله د مؤمنو تور سرو بې عزتي کوي، کله د خراسان خپل ځايي اوسېدونکي مسلمانان ولسونه کډوالۍ ته مجبوروي او کله بيا د خوست او پکتيکا د بيګاني وحشت په څېر معصوم کوچنيان او زنانه په بمبارونو کې وژني.

په افغانستان کې واکمنې مليشې يوازې باټو، لاپو او تشو غندنو ته پريږده.

که پاکستاني طاغوتي پوځيان د مؤمنو تور سرو بې عفتي وکړي، هم دوی به ويل: د «ورور هيواد» نه غواړو چې ائنده کې د دا ډول پيښو مخه ونيسي، که به پاکستاني طواغيتو بمبار وکړ، هم دې مليشو به ويل: «ورور هيواد» دې دا مسأله د خبرو له لارې حل کړي، او بيا خبره تر دې ورسېده چې همدغه مليشو رسماً اعتراف وکړ چې دوی پاکستاني طواغيتو ته د اسلامي دولت د مجاهدينو په اړه استخباراتي معلومات شريکوي او په ساده اصطلاح: «ورور هيواد» ته د مجاهدينو پر ضد جاسوسي کوي.

دوی هر ځل ګوزار سره د «بيا ونکړې» ګواښ کوي، خو چې پاکستاني طواغيت د دوی په «بيا» هم وخيژي

د دوی زړه «بیا» سر وخوري او بلـه اعلامیـه خپـره کـړي چې «بیـا ونکـړئ»، حیـران یـو چـې دوی ټـول بریدونـه یـوازې پـه «بیـا» سره پـای تـه رسـوي، اصـل خـبره داده چـې دا د آی ایـس آی پیشـو گان ای ایـس آی تـه «میـو» هـم نـه شي کولـی، دوی د دې سربیـره دومـره ذلیلـه دي چې لـه یـوه لـوري د پاکسـتاني وحشـت پـر ضـد سـوړ نـه شي وهلـی، خـو کلـه چـې پـر پاکسـتاني طاغـوتي حکومـت د اسـلامي دولـت زمـري بریـد وکـړي، بیـا لـه مـشره تـر کـشره ټـول یـې د غندنـې اعلامیـې خپـروي، پـه مردارانـو یـې مرثیـې وایـي او تعزیـو تـه یـې آن اسـلام آبـاد، کویټـې او پیښـور تـه ځـي.

خـو د آی ایـس آی چـرگان طالـب ملېشـې او د دوی بـاداران پاکسـتاني پوځیـان دې واوري چـې نـور د دوی د هغـه ډرامـو او سریالونـو وختونـه ختـم دي چـې گټـې بـه تاسـې تـه رسـېدې او پـه منـځ کـې بـه عـام مسـلمانان قربـاني کېـدې، نـور پـه خراسـان کـې داسـې زمـري پیـدا شـوي چـې د هیـڅ قسـمه وطنـي او قومـي پولـو پـروا نـه لـري، او کـه د خراسـان پـه لـر او بـر کـې میشـت هـر قسـم طواغیـت پـه مسـلمانو پرگنـو ظلـم کـوي، دوی بـه یـې غـچ د سـیمې لـه میشـتو طواغیتـو اخلـي، ځکـه همـدا طواغیـت دي چـې د مسـلمانانو پـه زړونـو یـې دا

کرښـې راښـکلي دي او مسـلمانان نـه شي کـولای پـه خپلـو ښـارونو کـې هـم وگرځـي او د یـو بـل مرسـته وکـړي.
جالبـه لا داده، چـې هماغـه ملېشـو چـې تـر پرونـه یـې پاکسـتاني طواغیـت وروڼـه بلـل او سر او مـال یـې تـرې قربانـوو او ویـل بـه یـې چـې پـه پاکسـتان کـې جهـاد حـرام او نـاروا دی او آن دومـره ذلیلـه وو چـې پاکسـتاني طواغیتـو تـه بـه یـې د مؤمنانـو جاسوسـیانې کولـې، نـن لیکـي چـې: «واقتلوهـم حیـث ثقفتموهـم» او یـا وایـي چـې: «فـإن قاتلوکـم فاقتلوهـم» نـو پـه خپـل ورور بیـا دا فتـوه لـه کـوم کتابـه؟! لـه دې معلومېـږي چـې ملېشـې د خپـل خواهـش او شـخصي گټـو بنـده گان دي، کـه یـې گټـې پکـې وې بیـا یـې طواغیـت وروڼـه دي او کـه یـې گټـې پکـې نـه وې بیـا نـو کافـر او جنـگ ورسره واجـب بـولي، البتـه دا یـوازې د دوی د «خواهشپرسـتی» پـورې وایـم، نـور د دوی دا لاپـې شـافي یـوازې باټـې دي او تـش د جعلـي دښـمنی تمثیـل کـوي، نـور ملیشـې هغـه منافقیـن دي چـې د لیـوه سره یـې خـوري او د رمـې سره ژاړي.
د دې ډول وحشـتونو یـو بـل عمـده لامـل پـه سـیمه کـې هغـه وطنـي خوځښـتونه هـم دي چـې د جهـاد

شرعي داعيه د وطني جنګونو لپاره استخداموي، دا ډول تنظيمونه په امت د ټولو ناخوالو عمده عاملين دي، ځکه دوی د امت د يووالي، يو امام او يو بيرغ لاندې د راټوليدو مخه نيولې او طواغيتو ته يې دا اجازه ورکړې چې په هر ځای کې يې خوښه شي مؤمنان هدف وګرځوي، خو خپله بيا د ملګرو ملتونو او امنيت شورا له بنده ګی نه وځي او وطني پولې داسې ګڼي لکه قرآني حدود او احکام!

د پاکستاني طواغيتو له لوري د پولې ديخوا د عامو مسلمانانو وژل، د خراسان مؤمنو پرګنو ته دا په ډاګه کړه چې طواغيت حدود او پلي نه لري او هر چيرې يې چې په مسلمانانو وس بر شي وژني يې، نو پکار ده چې مؤمنې پرګنې هم د هيڅ ډول پولو پابند نه شي او په سيمه کې د ميشتو طواغيتو پر ضد وسلوال جهاد پيل کړي.

د دې ډول ظلمونو د غچ اخيستنې لپاره په کار ده، هر هغه اداري، مرکزونه، افراد، غونډې او تاسيسات لمنځه يوړل شي چې د پاکستاني طواغيتو ملاتړ کوي او دې کفري نظام ته يې قوت بخښلی دی، نه د ځينو وطني خوځښتونو په څېر چې جګړه يې يوازې تر پوځيانو محدوده کړې او د نورو مرتدينو بيا ساتنه کوي، يا يې په مرينه مرثيې وايي او يا يې له دې مستثنی کوي چې بايد قتال ورسره وشي.

په وروستيو کې په سيمه کې ميشتو طواغيتو او په ځانګړې ډول پاکستانيو طواغيتو ته دا وايو چې تاسې داسې ګومان مکوئ چې دا مسلمانان څوک نه لري، نـا، بلکې اوس په خراسان کې د اسلامي دولت اتل سربښندويان شته او له تاسې به ستاسې د هر يوه ظلم غچ يو په لس واخلي ان شاءالله، او بايد په ياد ولرئ چې د اسلامي دولت د سربښندويانو خبرې کمې او عمل ډير وي، نو تاسې دا ګومان ونکړئ چې ستاسې دا کړنې به هم لکه د تېرو په څېر د مرتدو طالب ملېشو په ځينو باټو او چيغو سړې شي، نه، بلکې ډير ژر به تاسې د دې غچ تراخه وڅکئ او تاسې به داسې ګوزارونه وخورئ چې تاسې به يې خيال هم نه وي کړی، بإذن الله.

قبرپرست طالبان

د سنتو سرسخت دښمنان!

اَلْحمدُ لله شرع لنا ديناً قويماً مهيمناً على جميع الأديان صالحاً لكل أمة وفي كل زمان ومكان، وأشهد أن لا إله إلا الله الواحد الديان، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله الذي بلغ الدين ونشره باللسان والسنان، صلى الله عليه وسلم وعلى آله وصحبه أولى النهي والإحسان، وسلم تسليماً كثيراً، أمابعد.

د مقالې لپاره مو دغه پورتنی نوم ځکه انتخاب کړ، چې په دې وروستیو کې د رسول الله ﷺ د سنتو په وړاندې د قبر پرستو طالبانو دښمني خپل اوج ته رسېدلې ده، تاسې به په مقاله کې ولولئ چې مونږ د قبر پرستو طالبانو د هغو مخالفتونو یادونه کوو، چې دوی سنت غیر متعارض فیها او غیر محتمل د بلې معنی دي، یعنې د فقهي اختلافاتو یادونه مونږ په دې مقاله کې نه کوو، چې ګونډې مونږ دې قبر پرست طالبان د سنتو دښمنۍ ته په هغو سنتو منسوب کړو چې هغه اجتهادي مخالفت دی، بلکې د طالب ملېشو لخوا دغه مخالفت په هېڅ ډول نه توجیه کېږي، اعاذنا الله.

نو غواړم چې خپله دغه مقاله درې برخه ته ووېشم:

لومړۍ برخه: په قرآن او سنتو کې د رسول الله ﷺ د سنتو د پیروي کولو اهمیت.

دوهمه برخه: د سنتو سره دښمني کوونکي له کومو کومو چیلنجونو سره مخامخ شوي.

درېیمه برخه: د رسول الله ﷺ د سنتو سره د قبر پرستو طالبانو د دښمنۍ بېلګې!

په قرآن او سنتو کې د رسول الله ﷺ د سنتو د پیروي کولو اهمیت.

د رسول الله ﷺ د سنتو اتباع په ډېرى قرآني ایاتونو کې هم یاده شوې ده، چې لاندې د نمونې په ډول مونږ یو څو ترې ذکر کوو:

1- الله تعالی فرمايي: **{قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ}.** [سُورَةُ البَقَرَة : 38]

ژباړه: موږ وويل: "تاسي ټول له دې ځایه کوز شئ، بیا چې تاسي ته زما له خوا کوم هدایت ورسیږي، نو څوك چې زما د هدایت پیروي وکړي؛ نو پر هغو به څه وېره او غم نه وي.

د هدایت په اړه حافظ ابن کثیر -رحمه الله تعالی- په خپل تفسیر کې داسې لیکي: **"قال أبو العالية الهُدىٰ الانبياء والرّسل والبيّنات والبيان وقال مقاتل بن حيان: الهُدىٰ محمدٌ صلّى الله عليه وسلم وقال الحسن: الهُدىٰ القرآنُ".** [ابن کثیر: 1/83]

ژباړه: ابو العاليه وايي دي: چې له هدایت څخه مراد انبیاء، رسولان، د هغوی معجزات او بیان یعنې سنتونه دي، مقاتل ابن حیان وايي دي: چې له هدایت څخه مراد محمد ﷺ دی او حسن وايي دي: چې له هدایت څخه مراد قرآن دی.

دغه درې واړه اقوال صحیح دي او خپل منځي تعارض نه لري، ځکه د نورو امتونو لپاره هدایت انبیاء او د الله فرمانونه دي او د وروستي امت لپاره هدایت محمد ﷺ او د الله تعالی وروستی کتاب قرآن کریم دی، له دې آیت څخه معلومه شوه، چې په هر امت باندې د خپل پیغمبر اطاعت فرض وو، او هر امت ته چې الله تعالی کوم پیغمبر رالېږلی دی، نو ورسره یې د دې خبرې حکم هم ورته کړی دی، چې زما لخوا درلېږل شوي پیغمبر اطاعت او تابعداري وکړئ، الله تعالی فرمايي: **{وَمَآ أَرْسَلْنَا مِن رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ...}.** [سُورَةُ النِّسَاء : 64]

ژباړه: (هغوی ته څرګنده کړه چې) موږ هر پیغمبر یوازې د دې لپاره لېږلی دی

چې د الله په حُکم د هغه اطاعت وکړای شي.

نو الله تعالی مونږ ته د آخري پیغمبر په حیث محمد ﷺ رالیږلی دی او د هغه د سنتو اطاعت پر مونږ ټولو باندې فرض دی، ځکه چې د رسول ﷺ اطاعت قرآني حکم دی، په دې اړه ډېر زیات نصوص راغلي دي او الله تعالی مونږ ته حکم کوي چې همونږ د هغه د پیغمبر اطاعت وکړو، الله تعالی فرمایي: {وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ}. [سُورَةُ الأنفَال : 1]

ژباړه: د الله او د هغه د پیغمبر اطاعت وکړئ، که تاسو مؤمنان یاست.

2- دغه راز الله تعالی فرمایي: {وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ}. [سُورَةُ المَائدة : 92]

ژباړه: د الله او د هغه د پیغمبر خبره ومنئ او د نافرمانۍ څخه یې را منع شئ. خو که تاسي حکم ته شا کړه، نو و پوهیږئ چې زموږ پر پیغمبر د څرګند حکم رسولو مسئولیت ؤ.

3- همدارنګه د پیغمبر د اطاعت په هکله الله تعالی فرمایي: {وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا عَلَىٰ رَسُولِنَا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ}. [سُورَةُ التَّغَابُن : 12]

ژباړه: د الله اطاعت او د پیغمبر اطاعت وکړئ، خو که تاسي له اطاعت څخه مخ اړوئ، نو زموږ پر پیغمبر باندې له څرګند روښانه حق رسوني څخه پرته څه مسولیت نشته.

4- د پیغمبر ﷺ اطاعت کولو ته د ترغیب په لړ کې، یو بل ځای الله تعالی فرمایي: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَأَنتُمْ تَسْمَعُونَ}. [سُورَةُ الأنفَال : 20]

ژباړه: اې مؤمنانو! د الله او د هغه د پیغمبر اطاعت وکړئ او د حکم له اورېدلو څخه وروسته غاړه مه غړوئ.

5- همدېته ورته د اطاعت الرسول په اړه الله تعالی فرمایي: {وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ}. [سُورَةُ آل عِمرَان : 132]

ژباړه: او د الله او رسول حکم ومنئ. کېدای شي چې رحم در باندې وشي.

6- په قرآني نصوصو کې د اطاعت الرسول ﷺ په دوامداره سلسله کې بل ځای الله تعالی فرمایي: {وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ}. [سُورَةُ التَّوبَة : 71]

ژباړه: مؤمنان نارینه او مؤمناني ښځې، دا ټول د یو بل دوستان دي. په ښو چارو امر او له بدیو څخه منع کوي، لمونځونه قائموي، زکات ورکوي او د الله او هغه د پیغمبر اطاعت کوي. دا هغه کسان دي چې د الله رحمت وربانديي نازلیږي. بېشکه الله پر ټولو برلاسی او د حکمت څښتن دی.

7- په یوه بل آیت کې الله تعالی فرمایي: {وَمَن يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِم مِّنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا}. [سُورَةُ النِّسَاء : 69]

ژباړه: څوك چې د الله او پیغمبر اطاعت وکړي، نو د هغو خلکو ملګري به وي چې الله پېرزوینه پر کړېده؛ یعني: پیغمبران، رښتیا ویونکي، شهیدان او صالحان. د هغو ملګرتیا څومره ښه ده چې چا ته په برخه شي.

8- د رسول الله ﷺ اطاعت ډېر مهم او تاکیدي حکم دی، نو ځکه یې په اړه په

بل ځای کې الله تعالی فرمايي: {وَمَا ءَاتَىٰكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَىٰكُمْ عَنْهُ فَانتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ}. [سُورَةُ الحَشر : 7]

ژباړه: څه چې پيغمبر (ص) تاسي ته درکوي، هغه واخلئ؛ او له څه شي څخه چې تاسي منع کوي، له هغه څخه منع شئ. د الله څخه ووېرېږئ، الله سخت سزا ورکوونکی دی.

9- په دې اړه په بل آيت کې الله تعالی فرمايي: {لَّقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْءَاخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيراً}. [سُورَةُ الأحزَاب : 21]

ژباړه: په يقيني توګه، ستاسي لپاره د الله په پيغمبر کې د نېکۍ يوه خورا غوره نمونه ده، د هر هغه چا لپاره ده چې د الله او د اخرت د ورځې هيله من وي او الله ډېر ډېر ياد کړي.

10- په بل آيت کې الله تعالی فرمايي: {قُلْ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِى يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَٰفِرِينَ}. [سُورَةُ آل عِمرَان : 31/32]

ژباړه: [اې پيغمبره (ص)!] خلکو ته ووايه: " که تاسي په رښتيا له الله سره مينه لرئ، نو زما د پيروۍ لاره غوره کړئ؛ الله به ستاسي سره مينه وکړي او ستاسي خطاوي به در وبښي. هغه ډېر ښه بښونکی او د رحمت څښتن دی هغو ته ووايه: "د الله او پيغمبر اطاعت ومنئ! " - بيا که هغوی ستا دا بلنه و نه مني، نو دا بيا بيخي نشي کېدای چې الله له داسي خلکو سره مينه وکړي، چې د هغه او د هغه د پيغمبر له اطاعت څخه انکار کوي.

د دې پورته ټولو آياتونو څخه معلومه شوه چې د رسول الله ﷺ اطاعت کول، که څه هم په قولي سنتو کې وي او که په فعلي او تقريري سنتو کې په ټولو کې فرض او لازم ده او څوک چې په الله او رسول ايمان لري نو ترځنګ به يې د رسول الله ﷺ بشپړ اطاعت هم کوي، داسې اطاعت به نه کوي چې په فيصدۍ باندې اطاعت وکړي، لکه يو شمېر کسان وايي: چې د رسول الله ﷺ اطاعت به 25٪ فيصده فلانکي مذهب والا کوي او 25٪ فيصده نور به يې فلانکي مذهب والا کوي او همداسې بل او بل نو دا به ټوله سل 100٪ فيصده اطاعت شي، نو داسې خلکو ته دې وويل شي چې ايا ته دا منې چې يو څوک تاته د 25٪ فيصده مسلمان خطاب وکړي؟!

ظاهره خبره ده چې د دې منلو ته تيار نه يې او دعوا د سل فيصده اسلام کوې نو د رسول الله ﷺ اطاعت هم در باندې سل فيصده لازم دی.

د رسول الله ﷺ د تابعدارۍ په اړه ګڼ شمېر حديثونه هم راغلي دي چې د نمونې په ډول تاسې ته يو څو داني وړاندې کوم:

لومړی حدیث: ابو هريره -رضي الله تعالى عنه- فرمايي: {**أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عليه وسلَّمَ يقولُ: ما نَهَيْتُكُمْ عنْه ه فَاجْتَنِبُوهُ، وَما أَمَرْتُكُمْ به فَافْعَلُوا منه ما اسْتَطَعْتُمْ، فإنَّما أَهْلَكَ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ، كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ، وَاخْتِلَافُهُمْ علَى أَنْبِيَائِهِمْ.** [وفي رواية]: **ذَرُونِي ما تَرَكْتُكُمْ. وفي حَديثِ هَمَّامٍ: ما تُرِكْتُمْ، فإنَّما هَلَكَ مَن كانَ قَبْلَكُمْ ثُمَّ ذَكَرُوا نَحْوَ: حَديثِ الزُّهْرِيِّ، عن سَعِيدٍ وَأَبِي سَلَمَةَ، عن أَبِي هُرَيْرَةَ.** [رواه مسلم 1337 وهذا الحديث صحيح]

ژباړه: ما له رسول الله ﷺ څخه اورېدلي دي چې فرمايل يې: له کوم شي څخه چې ما منعه کړي ياستئ له هغې څخه منعه شئ او په کوم شي باندې چې درته زه امر کوم هغه واخلئ د خپل وس مطابق، ځکه لتاسې څخه وړاندېني قومونه د ډېرو پوښتنو او د خپلو پيغمبرانو سره د اختلاف له کبله هلاک شوي دي.

دوهم حديث: کې راځي مقدام بن معديکرب -رضي الله عنه- فرمايي: (**يوشِكُ أنْ يقعُدَ الرجلُ مُتَّكِئًا على أريكَتِهِ، يُحَدَّثُ بحديثٍ مِنْ حديثي، فيقولُ: بينَنَا وبينَكُمْ كتابُ اللهِ، فما وجدْنا فيه مِنْ حلالٍ اسْتَحْلَلْناهُ، وما وجدَنا فيه مِنْ حرامٍ حرَّمْناهُ، ألَا وإنَّ ما حرَّمَ رسولُ اللهِ مثلَ ما حرَّمَ اللهُ**). [أخرجه ابن ماجه (12)، وأحمد (17194) باختلاف يسير]

ژباړه: نږدې ده چې يو سړی به په خپل پالنګ باندې ناست وي او تکيه به يې وهلې وي او زما حديثونه به بيانوي او داسې به وايي: چې زمونږ او ستاسې ترمنځ د الله کتاب موجود دی کوم څه چې په دې کتاب کې حلال دي هغه به حلال بولو او کوم څه چې په دې کې حرام شوي دي هغه به حرام بولو، خبر شئ هغه چې رسول الله ورته حرام ويلي وي داسې حرام دي لکه الله چې حرام کړي دي.

دا ځکه چې رسول الله ﷺ له ځانه هېڅ شی نه حلالوي او نه يې حراموي، بلکې په تحليل او تحريم کې د الله د امر تابع دی، نو دا حديث په پرويزيانو او قبر پرستو طالبان رد دی چې پرويزيان وايي قرآن شته نو د حديثونو منلو ته هېڅ اړتيا نشته او قبر پرسته طالبان په عملي ډول د سنتو څخه انکار کوي او خلک ترې منعه کوي، حسبنا الله ونعم الوکيل.

او همدارنګه په دريم حديث: کې راځي: ابو موسى اشعري -رضي الله عنه- فرمايي: چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: (**إنَّ**

مَثَلِي ومَثَلَ ما بَعَثَنِيَ اللَّهُ به كَمَثَلِ رَجُلٍ أتَى قَوْمَهُ، فقالَ: يا قَوْمِ إنِّي رَأَيْتُ الجَيْشَ بعَيْنَيَّ، وإنِّي أنا النَّذِيرُ العُرْيانُ، فالنَّجاءَ، فأطاعَهُ طائِفَةٌ مِن قَوْمِهِ، فأدْلَجُوا فانْطَلَقُوا علَى مُهْلَتِهِمْ، وكَذَّبَتْ طائِفَةٌ منهمْ فأصْبَحُوا مَكانَهُمْ، فَصَبَّحَهُمُ الجَيْشُ فأهْلَكَهُمْ واجْتاحَهُمْ، فَذلكَ مَثَلُ مَن أطاعَنِي واتَّبَعَ ما جِئْتُ به، ومَثَلُ مَن عَصانِي وكَذَّبَ ما جِئْتُ به مِنَ الحَقِّ).

[صحيح مسلم الصفحة أو الرقم : 2283]

ژباړه: زما مثال او د هغو احکامو او دين مثال چې الله پرې زه را استولی يم، د هغه سړي په څېر دی چې خپل قوم ته راشي او ورته ووايي: چې ما په خپلو سترګو د دښمن لښکر ليدلی دی، او زه ښکاره وېروونکی يم نو ځانونه وژغورئ، ځانونه وژغورئ، نو يوه ډله د نوموړي له قوم څخه د ده خبره ومني او د شپې لاړ شي نو نجات به ومومي او يوه ډله ورته ووايي چې ته دروغ وايې او په خپل ځای کې سهار کړي، نو لښکر وربانديې راشي او هلاک يې کړي، نو دا د هغه چا مثال دی چې زما يې ومنله او د هغه دين تابعداري يې وکړه چې ما راوړی دی او د هغه چا مثال دی چې زما يې ونه منله او هغه دين يې دروغژن وګاڼه چې ما راوړی دی.

دا حديث هم ښکاره دليل دی چې چا هم د رسول الله ﷺ اطاعت وکړ نو هغه نجات ومومند او چا چې د رسول الله ﷺ اطاعت ونکړ نو هغه هلاک او تباه او د عذاب مستحق شه.

دوهمه برخه: د سنتو سره دښمني کوونکي له کومو کومو چيلنجونو سره مخامخ شوي؟!

ځواب: د سنتو سره د دښمني کوونکو په اړه چيلنجونه او اخطارونه هم ډېر زيات دي چې د نمونې په ډول ترې يو شمېر دلته ذکر کوو.

1- د رسول الله ﷺ د سنتو سره دښمني او مخالفت کول د جهنم اور ته د داخليدو سبب دی، الله تعالی فرمايي: **{وَمَن يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا}.** [سُورَةُ النِّسَاء : 115]

ژباړه: خو چا چې د پېغمبر د ښمنی ته ملاتړلې وي او د مؤمنانو له طريقې څخه پرته په کومه بله لاره لاړ شي، په داسي حال کښې چې سمه لاره ورته څرګنده شوې وي؛ نو هغه به موږ په هماغه لوري وخوځوو چې خپله هغه لوري ته ورګرځېدلی دی او دوږخ ته به يې ننباسو چې خورا بد استوګنځی دی.

دغه راز د رسول الله ﷺ د سنتو سره دښمني کوونکو ته الله تعالی فرمايي: **{ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ**

وَمَن يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ}. [سُورَةُ الأنفَال : 13]

ژباړه: دا ځکه چې دې خلکو له الله او د هغه له پیغمبر سره مقابله کړې ده. او څوک چې له الله او د هغه له رسول سره مقابله وکړي، نو الله هغه ته سخته سزا ورکوي.

همدارنګه الله تعالی فرمایي: **{فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَن تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ}.** [سُورَةُ النُّور : 63]

ژباړه: د پیغمبر(ص) له حُکم څخه سر غړوونکي باید ووېرېږي چې په کومه فتنه کښې اخته نه شي یا دردناک عذاب پرې رانشي.

د دې آیت په تفسیر کې امام حافظ ابن کثیر -رحمه الله تعالی- فرمایي: **وقوله: (فليحذر الذين يخالفون عن أمره) أي : عن أمر رسول الله صلى الله عليه وسلم ، وهو سبيله ومنهاجه وطريقته [وسنته] وشريعته، فتوزن الأقوال والأعمال بأقواله وأعماله ، فما وافق ذلك قبل ، وما خالفه فهو مردود على قائله وفاعله ، كائنا ما كان ، كما ثبت في الصحيحين وغيرهما ، عن رسول الله صلى الله عليه وسلم أنه قال : " من عمل عملا ليس عليه أمرنا فهو رد" .**

أي : فليحذر وليخش من خالف شريعة الرسول باطنا أو ظاهرا (أن تصيبهم فتنة) أي : في قلوبهم ، من كفر أو نفاق أو بدعة ، (أو يصيبهم عذاب أليم) أي : في الدنيا ، بقتل ، أو حد ، أو حبس ، أو نحو ذلك .

ژباړه: د (عن أمره) څخه مراد امر د رسول الله ﷺ مراد دی، چې هغه د رسول الله ﷺ لار، طریقه، طرز عمل او شریعت دی، نو اعمال او اقوال به د هغه په اقوالو او اعمالو تلل کېږي، هغه چې د رسول الله ﷺ د اعمالو او اقوالو سره برابر وو نو قبلېږي به او کوم چې مخالف وو نو هغه به د هغه ویوونکي او کوونکي باندې رد کېږي هر څوک چې وي، لکه په صحیحینو او نورو کتابونو کې چې صحیح حدیث ثابت دی چې رسول الله ﷺ ویلي دي: چا چې داسې عمل وکړ چې زمونږ په طریقه نه وو نو هغه رد دی، نو همدا معنی شوه چې ارومرو دې ووېرېږي هغه کسان چې د رسول الله ﷺ د شریعت څخه ظاهري او باطني مخالفت کوي چې دوی ته به د دوی په زړونو کې فتنه ورسېږي د کفر، نفاق او بدعت څخه او یا به ورته دردناک عذاب ورسېږي په دنیا کې په

قتل، حد او حبس (بندي کېدو) او داسې نورو سره.

2- هغه څوک چې د رسول الله ﷺ له سنتو څخه خلک منعه کوي نو دی منافق دی، الله تعالی فرمایي: **{وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَآ أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَٰفِقِينَ يَصُدُّونَ عَنكَ صُدُودًا}.** [سُورَةُ النِّسَاء : 61]

ژباړه: او کله چې هغو ته ویل کیږي چې راشئ، د هغه شي لوري ته چې الله نازل کړیدی. او راشئ، د پیغمبر لوري ته. نو ته به دغو منافقانو ته ګورې چې ستا لوري ته له راتګ څخه بیخي ځانونه ګوښه کوي؛

3- د رسول الله ﷺ د سنتو سره دښمني کوونکی کس مؤمن نشي کېدی، الله تعالی فرمایي: **{فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِىٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا}.** [سُورَةُ النِّسَاء : 65]

ژباړه: نه، اې محمده (ص)! ستا په رب قسم چې دوی هیڅکله مؤمنان کېدای نه شي، تر څو چې په خپل منځي شخړو کښې تا فیصله کوونکی ونه مني. بیا چې ته څه فیصله وکړې، پر هغې باندې په خپلو زړونو کښې هم څه تنګي احساس نه کړي؛ بلکې سر تر پایه یې ومني.

نو لدې نصوصو څخه معلومه شوه چې د سنتو سره دښمني کوونکي خلک له ډېرو سترو چیلنجونو او اخطارونه سره مخ شوي دي، الله دې ترې مونږ ته پناه راکړي.

دریمه برخه: د رسول الله ﷺ د سنتو سره د قبر پرستو طالبانو د دښمنۍ بېلګې!

په دې برخه کې هم د سنتو سره د قبر پرستو طالبانو د نمونې په ډول یو څو مثالونه وړاندې کوو.

لومړی مثال: څو ورځې وړاندې په بدخشان ولایت کې د اوقافو د رئیس لخوا یوه امنیتي شورې را غوښتل شوې وه او په دغه شورې کې په دې باندې پرېکړه شوې وه، چې کوم کسان اته 8 رکاته تراویح (نوافل) کوي نو هغوی دې په نښه کړی شي او کشفي او استخباراتي ارګانونو ته دې معریفي کړی شي، قبر پرست طالبان د سنتو په مخالفت او حتی د سنتو په مخ نیوي کې د شیطان چمونه کوي، په داسې حال کې چې دغه قیام اللیل په اتفاق د ټول امت سره نوافل دي او په نوافلو کې محدودیت نشته، چې هر څومره درته اسانه وي ادا کولی یې شې، البته له رسول الله ﷺ څخه همدغه اته رکاته ثابت دي، نو په همدې خاطر ځیني علماء وایي چې دغه اته رکاته یې سنت دي او له

دي پورتـه نـور نوافـل دي، پـه کولـو يـې د ثـواب مسـتحقين جوړېږي او پـه نـه کولـو کـې يـې کومـه ملامتيـا نشـته، حديـث کـې راځـي يـو چـا لـه عائشـه -رضي اللـه عنهـا- ځخـه پوښـتنه وکـړه چـې: **كيـف كانـت صـلاةُ رسـولِ اللـهِ صـلىَّ اللـهُ عليـه وسـلَّم في رمضـانَ ؟ فقالـت : مـا كان رسـولُ اللـهِ صـلىَّ اللـهُ عليـه وسـلَّم. يزيـدُ في رمضـانَ ولا في غيرِه ، عـلى إحـدَى عـشرةَ ركعـةً ، يُصـليِّ أربعًـا ، فـلا تسـألْ عـن حُسـنِهنَّ وطولِهـنَّ ، ثـمَّ يُصـليِّ أربعًـا ، فـلا تسـألْ عـن حُسـنِهنَّ وطولِهـنَّ ، ثـمَّ يُصـليِّ ثلاثًـا فقالـت عائشـةُ : فقلـتُ يـا رسـولَ اللـهِ أتنامُ قبـل أن تُوتـرَ ؟ فقـال : (يـا عائشـةُ إنَّ عينـيَّ تنامـان ولا ينـامُ قلبـي)**

[صحيـح الترمـذي | الصفحـة أو الرقـم : 439 وهـو حديـث صحيـح]

دغـه راز نـور ګـڼ شـمېر روايتونـه شـته چـې پـه هغـې کـې همدغـه يولـس رکاتـه او يا هـم ديارلـس رکاتـه ثابـت دي، چـې پـه دې کـې اتـه رکاتـه قيـام الليـل دي او پاتـې نـور وتـر لمونـځ دی پـه يـوه روايـت کـې درې رکاتـه دي او پـه بـل روايـت کـې پنځـه رکاتـه دي، قـبر پرسـت طالبـان د رسـول اللـه ﷺ دې حديـث تـه کـوم ځـواب وايـي؟!

دوهـم مثـال: دغـه راز د قـبر پرسـتو طالبانـو لـه سـنتو ځخـه د صريحـي مخالفـت بـل مثـال دا دی چـې پـه ګـڼ شـمېر روايتونـو کـې د ماليـې او ټيکـس اخيسـتل منعـه شـوي دي او اخيسـتوونکي تـه يـې ډېـر چيلنجونـه او اخطارونـه بيـان شـوي دي، قـبر پرسـت طالبـان نه يـوازې دا چـې دغـه حرامـې ماليـې لـه مسـلمانانو ځخـه اخـلي بلکـې بيـا ډېـر پـه فخـر سره د دې ماليـو د راټولـو يادونـه هـم کـوي چـې سـږ کال مـو دومـره او دومـره ماليـات راغونـډ کـړل چـې د طالـب ملېشـو دغـه کړنـې لـه هيچـا پټـې نـه دي او د دغـو ماليـو پـه حرمـت زمونـږ لـه رسـمي ادرسـونو ځخـه ډېـرى مـواد نـشر شـوي دي، چـې تاسـې يـې لـه همغـو ادرسـونو ځخـه ترلاسـه کولـی شـئ.

يادونـه: مونـږ پـه پيـل کـې هـم يادونه کـړې وه چـې مونږ د قـبر پرسـتو طالبانـو د هغـو مخالفتونو يادونـه کـوو، چـې دغـه سـنتونه غـير متعـارض فيهـا او غـير محتمـل د بلـې معنـی دي، يعنـې د فقهـي اختلافاتـو يادونـه مونـږ پـه دې مقالـه کـې نـه کـوو، چـې ګونـدې مونږ دې قـبر پرسـت طالبـان د سـنتو دښـمنی تـه پـه هغـو سـنتو منسـوب کـړو چـې هغـه اجتهـادي مخالفـت دی، بلکـې د طالـب ملېشـو لخـوا دغـه مخالفـت پـه هېـڅ ډول نـه توجيـه کېږي، اعاذنـا اللـه.

وما علينا إلا البلاغ.

مؤسسة العزائم

د جهاد لپاره مو خپلې هڅې مه سپموئ!

مالي جهاد

الله تعالی فرمایي:

ژباړه: «پر الله تعالی او د هغه پر پیغمبر ﷺ باندي ایمان راوړئ او د الله په لاره کې پخپلو مالونو او خپلو ځانونو سره جهاد وکړئ. همدغه ستاسې لپاره بهتره ده که تاسې پوهیږئ»
[الصَّف: ١١]

د دیجیټلي پیسو یا کریپټو کرنسي له لارې چې د پیسو د لېږد تر ټولو محفوظه او مصؤنه لاره ده په مالي او اقتصادي جهاد کې ګډون وکړئ.

Monero (XMR)

47PDmQNaiDAidVaJPSWhCFKh
Bfg7rwG95NRYYkyNZF3TKUqih
CTWPjebj6SWfWrk6Bh3yYkZ3B
JhZKpymjna1Sx9Pzgfj1j

د غني جال

طالبان هم د نړیوال کفري نظام کرايي ساتندويان دي!

پر افغانستان د امریکایي یرغل اهداف هر چاته روښانه وو، ځکه هغه وخت صلیبي طواغیتو په ډاگه ویل چې نړیوال کفري نظم له گواښ سره مخ دی، او مونږ به تر هغې کرار نه شو چې تر څو دغه گواښ لمنځه تللی نه وي، په همدې اساس یې پر افغانستان یرغل وکړ، تر څو دا گواښ لمنځه یوسي.

خو کرار کرار طالبان په دې قانع شول چې له دې کفري نړیوال نظام سره له جوړجاړي پرته بله لار نشته او اړینه ده، چې دوی له هغو سرزوریو تېر شي چې د دوی ځینو مشرانو کړې وې ، چې هغه د دوی په لومړي دوره کې د ملل ملحده د ځینو اصولو نه منل وو او همدا راز که څه هم دوی په خپله لومړۍ دوره کې هم د نړۍ د کفارو سره د مثبت تعامل غوښتونکي ووا و ددې ترڅنگ یې ترې رسمیت غوښت خو تر څنگ یې لکه اوس یې چې کفر ټول په ټوله منلې دغسې یې ورته په هغه لومړۍ دوره کې غاړه نه وه ایښې او د اسامه رحمه الله په گډون یې ځینې هغه کسان چې نړیوال نظام ته گواښ و، نړۍ ته نه و سپارلي.

نو په 2007 م کال کې ځینې هغه طالب چارواکي چې لا له وړاندې د پگواش راند په څېر د ځینو مکارو مؤسساتو غړي وو، له امریکایانو سره پټ مذاکرات پیل کړل او یاد مذاکرات بیا هغه وخت علني شول، چې له صحنې د امارت ځینې هغه مشران وویستل شول چې د نړیوال نظام سره د جگړې پلوي ول او نه یې غوښتل چې د نړیوال کفري نظام سره هیڅ ډول جوړجاړي وکړي.

په ۲۰۱۳ م کې د ملا عمر له وفات وروسته مذاکراتو رسمي بڼه خپله کړه او په قطر کې د یو دفتر د پرانیستې خبرې پیل شوې، خو کله چې اسلامي دولت د خلافت اعلان وکړ، او په نړۍ کې د مسلمانانو د یووالي لپاره خوځښتونه پیل شول، له فلیپینه تر موزمبیقه او له خراسانه تر صوماله د نړۍ مؤمنان د یو بیرغ لاندې د یو امام په طاعت کې راټول شول، نو امریکا وپتیله چې اوس د دې وخت دی چې د اسلامي دولت د مخنیوي لپاره له ځینې ځایي ملېشو څخه کار واخلي او د نړیوال نظام د ساتنې لپاره دوی داسې ملیشې وکاروي چې کرایه کمه واخلي او کار پوره وکړي.

نو په قطر کې یې د مرتدو طالبانو لپاره یو دفتر پرانیست، او د طالبانو هغه غړي یو یو وربلل شول چې لا له وړاندې د دغه ماموریت د ترسراوي لپاره CIA د پگواش او راند صلیبي او یهودي مؤسساتو په واسطه روزلي وو، چې له دې ډلې د عباس ستانکزي، محمد نعیم وردگ، سهیل شاهین او ځینې نورو نومونه د یادولو وړ دي، د دې ماموریت د ښه ترسراوي لپاره په کابل کې هم د دغه یهودي او صلیبي مؤسساتو ځینې غړو لکه شفیع اعظم، نظرمحمد مطمئن، فیض ځلاند، خیرالله شینواري، عبدالسلام ضعیف، وحید مژده او نورو پراخ تبلیغاتي کمپاین پیل کړ، چې د دې ټولې پروسې مکمله خرچه CIA او امریکا ورکوله.

که هغه په قطر کې کورونه، دفاتر، موټرونه او سرایونه و او که په کابل او نوره نړۍ کې د دغه ماموریت د غړو خرچې، سفرونه او خوراکونه وو، د ټولو مصارف امریکا ورکول، او دا ټول د دې لپاره گمارل شوي و، چې مرتد طالبان د نړیوال کفري نظم لپاره بگیل کړي او همدغه طالبان چې نن د "ترهگرو" په نوم یادیږي، کرار کرار د نړیوال کفري نظام د ساتونکو

کرايي ملېشو د غړو له ډلې څخه شي.

د دغه ماموريت د ښه ترسراوي لپاره قطر تر ټولو ښه څرځای و، د صليبي ټلوالو لپاره د قطر په خدماتو که غږېږو، مقاله به راڅخه زياته اوږده شي، خو د قطر په باره کې همدومره کافي ده چې ووايو:

1. د ترهګرۍ (اسلام)پر ضد د صليبي ټلوالې او نړيوال ائتلاف تر ټولو ستره پوځي هډه "العديد" ده چې په قطر کې شتون لري، يعنې په اسلامي نړۍ کې د کفارو د پوځي اشغال ستر اکمالونکی هيواد قطر دی، چې هره ورځ ترې لسګونه صليبي جيټ الوتکې راپورته کېږي او د اسلامي نړۍ په لر او بر کې مسلمانان او د هغوی کورونه او ښارونه بمباروي.

2. د ترهګرۍ (اسلام)پر ضد د فکري جګړې تر ټولو ستر مرکز د(راند مؤسسه) هم له قطر څخه تمويلېږي، معنا دا چې له فکري پلوه د کفارو له لوري د اسلامي نړۍ د اشغال په برخه کې هم ستر تمويلونکی هيواد قطر دی.

3. د ترهګرۍ (اسلام) پر ضد د اعلامي (رسنيزي) جګړې ستر مرکز (الجزيرة) هم د قطر په هيواد کې ده او د صليبي ټلوالې ټول رسنيز اهداف د قطر په مستقيم وساطت په ډېر مهارت او ځيرکتيا سره پوره کوي، خلاصه دا چې د اسلامی نړۍ د اذهانو په برخه کې د رسنيزې جګړې رول له چا پټ نه دی، او په اسلامي نړۍ د کفارو ټول يرغلونه د همدغو رسنيو له لوري د "بيارغونې" او نورو غولونکو نومونو سره تعبير شوي، چې په اسلامي نړۍ کې د کفارو ټول اشغالګر د (الجزيرة)رسنيز مرکز د اسلامي نړۍ په تسخير کې د خپلو ګټو لپاره کاروي.

4. قطر يواځينی هغه هيواد چې د جهاد په نوم د زياتو وسلوالو ډلو د بګيلولو اوږده مخينه لري، په عراق او شام کې زياتره وسلوال همدوی بګيل کړل او اوس د امريکايانو د ګټو لپاره د اربکيانو په څېر په سيمه کې د مجاهدينو پر ضد جنګېږي، د حماس وسلوال همدوی بګيل کړل چې دادی د هغوی

دین او دنیا ټول یې وربرباد کړل، نو ځکه د طالبانو د بګیلولو ماموریت هم قطر ترسره کړ او دا پروسه هم قطر په بریالیتوب سره پای ته ورسوله، او دا دی نن هماغه طالبان چې یو وخت نړیوالو ګومان کاوه دوی د نړیوال کفري نظام لپاره ګواښ دي، اوس د صلیبیانو+یهودانو او روافضو سره اوږه په اوږه د نړیوال کفري نظام د ساتنې لپاره نه ستړي کېدونکې مبارزه کوي.

مذاکرات رسما پیل شول، پلاوي تلل او راتلل، د یو. کنفرانس پیل او د بل پای و، له استانبول به راغلل په کرملین به ننوتل، او له کرملین به چې راغلل، اسلام آباد ته به لاړل او بیا به د دوحې په شاندارو هوټلونو کې سره په یو اخور کېناستل، امریکایانو یوه غوښتنه لرله چې نړیوال کفري نظم باید ونه ګواښل شي؛ او ملېشو ورته سینه ډبوله چې ښه صیبه او وه صیبه!

امریکایانو غوښتل ملېشې رسما وازمویې او وګوري چې دوی په خپلو خبرو کې څومره ربښتیني دي، نو په ننګرهار او کونړ کې یې د اسلامي دولت پر مورچو ورمرش کړل، هماغه سنګرونه چې کلونه کلونه پرې د جمهوریت مرتدینو خپل ټول زور آزمویلی و، خو نه و توانېدلي چې د اسلامي دولت د غازیانو د فتوحاتو مخه ډب کړي، او د اسلامي دولت مجاهدینو زور مرتدو ملېشو ته هم مالوم شوی و، ځکه کله چې مجاهدینو په وزیرو، حصارک، زاوه او نورو سیمو فاتحانه حملې شروع کړې د ملېشو بریک په لوګر او غزني کې هم نه لګېده او بیا به یې د تل لپاره له جنګه زړه تور و، خو دا ځل یې باید هرو مرو امریکایانو ته ازموینه ورکړې وای، ځکه بله چاره نه وه، نو د امریکایانو په غوڅ هوایي ملاتړ یې د اسلامي دولت پر سنګرونو یرغل راوړ، لومړی به امریکایانو د اسلامي دولت سنګرونه، مورچلې او کورونه بمبارول او بیا به پرې طالب ملېشې په داسې حال کې راختلې چې له سنګر به سوي لوګي روان و او هلته به په بمبار کې د سوځېدلیو مجاهدینو ټوټه ټوټه بدنونه پراته وو،د ختیځ زون ولسونه ددغه صحنو عیني شاهدان دي او په دې وروستیو کې د ملېشو بادارانو هم له دغه رازه پرده پورته کړه او په کراتو یې وویل چې دوی به د اسلامي دولت په خلاف طالب ملېشې په هوایي ملاتړنازولې ، بالآخره ملېشې په خپله لومړۍ ازموینه کې بریالۍ شوې ، چې له ازموینې په شمار څو ورځې وروسته ورسره امریکایانو په دوحه کې یو قرارداد لاسلیک کړ او په زغرده یې ورته وویل چې: تاسې به د اسلامي دولت سره جګړه مخته بیایئ تر دې چې لمنځه یوسئ او له هماغه ورځې طالب ملېشې د صلیبي ټلوالې له لوري دوی ته ورسپارل شوی د «مؤمن وژنې» ماموریت مخته وړي.

دا دی د قرارداد څو کلونه وشول او ملیشې لا هم نړیوال ائتلاف، صلیبي ټلوالې او نړیوالې ټولنې ته دا ډاډ ورکوي چې مونږ ته راسپارل شوی ماموریت مونږ په ښه توګه سرته رسولی دی، دوی د خپل کاري راپور د وړاندې کولو لپاره کله کرملین ته خوشي وي او کله دوحې ته، کله بیا استانبول ته سپیشل وي او کله تاشکند او نورو ښارونو ته منډې وهي، په هر ښار، هره غونډه او هر کانفرانس کې همدا یوه خبره کوي چې: داعش مو لمنځه یوړل، او مونږ خو لا پخوا له دې توبه ویستلې چې نړیوال کفري نظام ته به ګواښ نه جوړوو، خو بل هیڅاته به هم اجازه ورنکړو، چې نړیوال نظم

ته ګواښ شي، چې د همدغو کاري راپورونو په لړ کې تازه د مرتدو طالب ملېشو د پوځي برخې دوه لوړپوړو چارواکو د دفاع وزير يعقوب اخند او د پوځ ستر درستيز فصيح الدين فطرت دوحې ته لاړل، چې هلته نوري نړۍ ته خپل کاري راپور وړاندې کړي او هم د "ډيمدکس" دفاعي نندارتون کې برخه واخلي چې موخه يې د نړيوال بحري امنيت ساتنه او هغوی ته د شته ګواښ لمنځه وړل دي.

خو هغه د چا خبره چې:

ملنګه دوه ګټې دې وکړې يو دې خير ټول کړ، بل دې وکړل ديدنونه!

نو دوی هم دوه ګټې وکړې، چې يو يې د نندارتون سيل وکړ،خيرات يې هم څه راټول او د څه خيرات ورکولو ورسره پټې وعدې هم وشوې ، او بل يې هلته په همدې پلمه د راغليوصليبي بادارنو ديدنونه هم وکړل او صليبي بادارانو ته خپل کاري راپور وړاندې کړ، ځکه چې د ګڼو صليبي چارواکو ترڅنګ په ورته مهال قطر ته د CIA مشر "ويليامس برنس" او د اسرائيلو (يهودي دولت ګوټي) ځينې چارواکي هم تللي وو،

نو په داسې حساس وخت کې چې له يوه لوري د دوحې د قرارداد څلورمه کليزه تازه پوره شوې وه، او له بل لوري ډېره موده مليشو خپلو

Olivia Gazis
@Olivia_Gazis
Follow

CIA Director William Burns quietly traveled to the Middle East and is in Doha today, having stopped earlier in Cairo, to press forward on a hostage deal framework ahead of Ramadan, multiple sources tell @margbrennan & me. Mossad's David Barnea is not part of this round of talks.

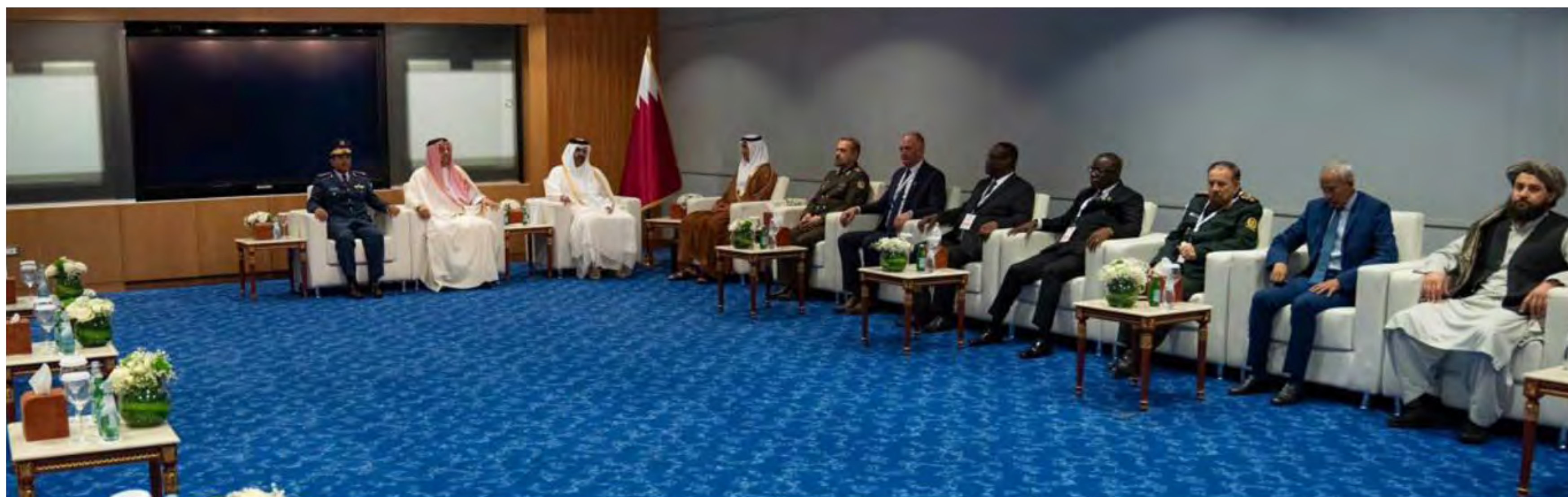
7:47 PM · 08 Mar 24 · 52.8K Views

43 Reposts 4 Quotes 97 Likes

4 Bookmarks

Olivia Gazis @Olivia_Gazis · 5d
Replying to @Olivia_Gazis
The multi-stop trip has not involved a 'quad' meeting of reps from US, Qatar, Egypt and Israel, as past talks have done, per sources, and Burns is not expected to stop in Israel. He is scheduled to testify before the Senate as part of the Worldwide Threats hearing on Monday.

صلیبي بادارانو ته د اسلامي دولت پر ضد د جګړې راپور نه و، وړاندې کړې، نو د قطر ډیمډیکس نړیوال سمندري دفاعي نندارتون یې ښه فرصت او بهانه وه، تر څو له یوه لوري نندارتون کې ګډون وکړي او بل لوري د خپل څلور کلن ماموریت راپور CIA او یهودو ته ورکړي.

ډیمډیکس دفاعي نندارتون چې په هرو دوو کلونو کې یوځل جوړیږي موخه یې د نړیوال کفري نظم ساتنه ده، چې د نړیوال امن د ساتنې په برخه کې د طالب ملېشو موقف او اخلاص ته په کتلو یاد کنفرانس ته ددغه ملېشو چارواکي هم وربلل شوي وو او دا یې حق هم جوړیده چې په داسې یو امنیتي کنفرانس کې برخه واخلي چې د هغې هدف د نړۍ د امن ساتنه وي ، نو طبعي ده چې د امن ساتنې د ملېشو استازي ضرور ده چې ګډون ولري ، کفار هم ټول دغه نویو اربکیانو ته زیاتې هیلې لري او ګمان کوي چې د همدوی په مټ به نړیوال شړیدلی نظام له نړیدو او چپه کېدو وژغوري.

د ډیمډیکس (نړیوال سمندري دفاعي نندارتون)د اهدافو په اړه خپله د دې رئیس: جنرال عبدالباقي ایس الانصاري وایي: ”د ډیمډیکس په څیر کنفرانس د سیمه ایزې سولې او نړیوال امنیت لپاره خورا مهم اهمیت لري ځکه چې دوی په دفاعي او امنیتي سکتور کې نظامي همکارۍ ته لارې آسانه کوي“.

د دوحې نړیوال سمندري دفاعي نندارتون او کنفرانس (DIMDEX) دوه کلنه پیښه ده چې د قطر په دوحه کې ترسره کیږي. DIMDEX د نړیوال سمندري دفاع او امنیت صنعت لپاره یوه لویه پیښه ده او د نړیوال دفاع او امنیت صنعت کیلنډر کې یو له مخکښو پیښو څخه شمیرل کیږي. دا نندارتون د سمندري دفاع او امنیت صنعت کې وروستي نوښتونه ننداریو ته وړاندې کوي، په شمول د پوځي تخنیکي پرمختګونو.

په دې نندارتون کې به د ترکیې، امریکا، ایټالیا، فرانسې، جرمني، انګلستان، ایران، چین او قطر څخه د ګڼ شمیر شرکتونو، چارواکو او ادارو استازیتوب نهه نړیوال تالارونه ننداریو ته وړاندې شي .

د دې اصلي هدف د شراکتونو او اتحادونو رامینځته کول دي چې په بحرونو او سمندرګیو کې د امنیت او ثبات په رامینځته کولو تمرکز کوي، تر څو په مثبت ډول د کفري او نړیوالو طاغوتي هیوادونو او ټولنو په اقتصادي، امنیتي او ټولنیزې هوساینې اغیزه وکړي، چې غوښنه ګټه یې امریکا او متحدینو ته رسیږي.

د DIMDEX تر ټولو مهم د منځني ختیځ د سمندري قوماندانانو

کنفرانس (MENC) دی، سږکال به د نړۍ له گوټ گوټ څخه د رسمي پلاوي، تصميم نيونکو، کارپوهانو، حکومتي چارواکو او اجرايوي رييسانو متنوع گروپ سره راټول کړي ترڅو د سمندري امنيت او د بندرونو له لارې خوندي تگ راتگ پورې اړوند وروستي پرمختگونو په اړه بحث وکړي، او همدارنگه پوهه او مهارتونه شريک کړي، تر څو احتمالي گواښونو ته د رسيدو او نوي رجحاناتو پيژندلو لپاره، پداسې حال کې چې يو لړ نوښتي حلونه وړاندې کوي.)

نو درنو لوستونکو ! خبره يوازې د سمندري امنيت نده، بلکې داهم ده چې په بندرونو، سواحلو، سمندرگيو او سمندرونو کې نړيوال جاهلي نظام د سترو چلونکو ټولې گټې نغښتې دي، تاسې وگورئ له ماليزيا راونيسه، داسې د ايران په هرمز، بيا د يمن په باب المندب، د مصر په سويس کانال، سور سمندرگي او آن تر طارق آبنا پورې د دغو ټولو سمندري لارو د امنيت گټه چاته رسيږي، ښکاره ده چې چين، هند، امريکا، ايران، روسيې، اسرائيلو او اروپا ته رسيږي، که د دغو لارو امنيت خراب شي، بيگا ته د دغو ټولو هيوادونو اقتصاد لمنځه ځي، خوراکي توکي يې ختمېږي او پر نړۍ يې راج ختمېږي، تاسې يوازې د سويس کانال وگورئ چې د اسرائيلو څومره اقتصاد يې په پښو درولی او امريکا او اروپا ته يې څومره گټه رسيږي، تاسې به ليدلي وي چې نږدې دوه کاله وړاندې د سويس په کانال کې يوه ستره باروړونکې کښتۍ له خپل مسيره کږه شوې وه او کانال يې بند کړی و، چې په هره دقيقه کې يې د اروپا او امريکا بازار ته په ميليونونو ډالر تاوان اړولی و، دا يواځې د يوې سمندري لارې په اړه وايو او دا که دا ټولې سمندري لارې چې ټولې په اشغال شوې اسلامي نړۍ (ماليزيا، ايران، يمن، مصر، ترکيه او اندلس) کې شتون لري دا ټولې بندي شي او امنيت يې وگواښل شي، کفار به بيا د مسلمانانو په لاس کې غلامان وي او دوی ته به زارۍ کوي چې تاسې هر څه وايئ مونږ يې منو، خو لارې خلاصې کړئ، کنه اروپا به د قحطۍ او ولږې څخه هم غرقه شي.

خو کفري ټلوالې او

نړیوال قوتونه چې له یوه لوري یې اسلامي نړۍ اشغال کړې ده، د اسلامي نړۍ ټول ثروتونو او زیرمې (د عربي نړۍ تیل او نفت، د جنوبي آسیا کانونه او معدنونه، د منځنۍ آسیا ګاز، د افغانستان پریمانه شتمنۍ)د همدغو سمندري لارو له لارې اروپا او غربي نړۍ ته وتښتولې، خو له بل لوري بیا د همدغو لارو ساتنه چې د مرتدو طالبانو، پاکستاني پوځیانو او نورو د اسلام په نوم بې شرفانو باندې کوي،چې طالب ملېشې د کفارو او طواغیتو د سرحداتو د ساتنې ترڅنګ اوس په دې برخه کې هم د ازموېنې ډګر ته وړاندې کیږي او تاسې به ووینئ چې په راتلونکې کې به طالب ملېشې په یو بل نوم د همدغه قطر په توسط د سمندر د دغه بندرونو د ساتنې ماموریت واخلي ، کفار غواړي تر څو په دغو کرایي ملېشو خپله بقاء وساتي او تر څو چې دا سمندري لارې خوندي وي او د نړیوالو سمندري امنیت خوندي وي، تر هغې د نړیوال کفري نظام اقتصاد له پښو نه لویږي او تر څو چې د نړیوال ائتلاف، یهودو او صلیبیانو اقتصاد په پښو ولاړ وي، هغوی ته ماتې ورکول او نړیوال کفري نظام راړنګول یو خورا ستونزمن کار دی چې ډیر وخت به ونیسي. خو نړیوالو ټولنې، ملګري ملتونو، یهود، صلیبیان، روافض او د کفر نور ټول سازمانونه دې پوه شي چې دوی به تر څو خپل امنیت او نړیوال جاهلي نظام چې د غنې له جال څخه هم ضعیف او کمزوری دی د طالبانو په څېر په مرتدو ملېشو او په اسلامي نړۍ د واکمنو طاغوتي حاکمانو او پوځونو په واسطه ساتي؟! ژر ده د اسلامي دولت غازیان له فلیپینه تر اندلسه په هر ښار، هره سیمه، هر سمندر او هره لار کې ستاسې دا لاسپوڅي او ګوډاګیان د خپلو شومو اعمالو په سزا ورسوي او تاسې پسې همالته اروپا، امریکا، روسیې، چین، هند او ایران ته درشي او تاسې په خپلو کورونو کې ووژني، بإذن الله. چې بیا به تاسې ته داسې د سمندري امنیت نندارتونونه او د طالب ملېشو په څېر د لسګونو او سلګونه ملېشو استخدام هیڅ ګټه ونه رسوي، ان شاءالله.

والله غالب علی أمره ولکن أکثر الناس لا یعلمون

هندي راجاګان
او طالب غلامان

بسم الله الرحمان الرحیم .

طالب مشرکین د نورو حربي کفارو ترڅنګ د رافضي ، سیفي ، صوفي اونورو قبوري مشرکینو په شمول هندوان مشرکان هم خپل ورونه او دوستان ګڼي .

چې د خپلې هرې ناروا کړنې ، وحشت او ستم په مقابل کې چې اسلام او مسلمانانو سره يې په علني توګه کوي طالب ملېشو يې ځواب په خوږې دوستی او راشه درشه ورکړی .

د نورو حربي کفارو په څېر هندوان هم اسلام او مسلمانانو سره ښه کلکه دښمني پالي د اسلامي مقدساتو د توهین او تحقیر څخه رانیولې د مساجدو د رنګیدو او د مسلمانانو د وژنو او ربړونو ځانګړی تور وحشي تاریخ لري . او په دې وروستیو کې هندي مشرکینو خپلو وحشتونو ته له بل هر وخت زیات زور او شور ورکړی او دا ځکه

د لیدونکو به په یاد وي چې څه موده وړاندې چې کله د هند د واکمن ګوند مرکزي ویاندې نپور شرما په ښکاره د رسول الله صل الله علیه وسلم توهین وکړ ، بدې ردې یې ورپسې وویلې .

دا لومړې ځل نه وو چې هندوان مشرکان د رسول الله صل الله علیه وسلم او نورو مسلمانانو توهین کوي بلکې د یاد ګوند غړي

او د هند ولسمشر نریندرا مودي هم د مسلمانانو په سپکاوي کې د توکمپالنې تویټ کړی و او بیا د همدې ګوند یو بل لوړ پوړي چارپاي کومان جیندال هم د رسول الله صل الله علیه وسلم توهین وکړ . پرته له دې چې د هند

حاکم ګوند ددغه ځرګندونو په رد کې کومه اعلامیه خپره کړې او یا پرې د دوی سکه ورونه طالب مشرکین کوم ورته غبرګون وښايي ، برعکس د طالب ملېشو غبرګون دا وو چې همغه مهال د کفارو د سرحداتو د ساتنې د دفاع وزیر ملا

بیقوف د هند یو ټلویزوني چینل سره په یوه مرکه کې د هند او طالب ملېشو په خوږه یارانه ، د هندي مشرکینو له لورې د طالب ملېشو په روزنه او د همدغه حربي کفارو په مرسته د اسلامي دولت د له منځه وړو په تړاو څرګندونې وکړې او د غرناطې ابوداود ستانکزي هم د هندوانو سره د خپلې خوږې هر اړخیزې دوستۍ په اړه مرکه وکړه .

لپاره د طالبانو په واکمنۍ کې طالب ملېشو سره د دوستۍ او خپلوۍ د رشتو د لا قوي کولو او د مسلمانانو په خلاف د دوه اړخیزو همکاریو د زیاتولو په موخه کابل ته راغی چې دلته یې طالب ملېشو ښه دروند هرکلی وکړ او د ملېشو د بهرنیو چارو وزیر ورته په خپلې خوږې خندا د حال په ژبه د قران کریم د سپکاوي شاباسي ورکړل .

کله چې هندي مشرکین پوهه شول چې د دوی ورونو طالب مشرکینو ته د اسلامي مقدساتو په ځای خپل واک او وطن مهم دی نو هم ماله یې همغه وخت د هند ځانګړی استازی جې پي سینګ د لومړي ځل

کله چې هندي مشرکین مطمین شول چې طالب ملېشې خو د همدوی په فکر ، مذهب او عقیده دي دوی ته کفر او اسلام مطرح نه دی دوی ته اوس روافض هم مسلمانان ښکاري. که رافضي مشرکین د مسلمانانو

مور عایشه رض الله عنها او صحابه و ته کنځل کوي او که هندي مشرکین د رسول الله صل الله توهین کوي او مساجد نړوي .

طالب ملېشې خپله په دې اعتراف کوي چې که دوی هر کفر کوي دوی ته ازادي ده او دوی ته کوم توپیر نه لري ......

منځ کې راښکاره شو چې په کابل کې جوړ شوی و، د اسلامي دولت په مقابله کې د شریکې همکارۍ دا غونډه چې په کې د چین ، روسی ، پاکستان ، هندوستان په شمول د سیمې ګڼو طاغوتي حربي کفارو برخه اخستې وه ، یو ځل بیا یې د کفارو د سرحداتو ساتونکی

نو همدا علت دي چې هندي مشرکینو لا جرآت واخست نو ځکه یې د اسلام سره او مسلمانانو سره د دښمنۍ په تسلسل کې د نړیدلي تاریخي بابري مسجد په ځای د رام مندر پرانسته وکړه ، د بابري مسجد په ځآی د رام مندر د پرانستې سره هم مهاله د هند شازدا فیر د هغه طاغوتي اشر په

ملا بیقوف کوربه وو، او خپلو ټولو کافرو بادارنو ته یې میزباني کوله چې په همدي لړ کې یې د هند شازدافیر ته په خوږه خندا د دروند هرکلي په ترڅ کې د حال په ژبه په هند کې د بابري مسجد نړیدو په ځای د رام مندر د جوړیدو مبارکي او شاباسي ورکړ.

طالب ملېشو په دې رزالت اکتفاء ونه کړه ، بلکې د خپلې دوسی په اخري حد کې یې هم مهاله په دوبۍ کې د دوی سفیر بدرالدین ته د دوی هندوانو ورونو بلنه ورکړه او دغه پلن ښتي هم د خپلې شځې په ملتیا د هند د ازادۍ په مراسمو کې هم برخه واخسته .

ترجمه: د هند د جمهوریت د ۷۵مې کلیزې په مناسبت د هند سفیر H.E. سنجي سدیر او میرمن وندنا سدیر د جمعې په ورځ د جنوري په 26، 2024 د ماښام په 7:00 بجو د جلالتماب بدرالدین حقاني او میرمنې د رضا غوښتنه کوي

Taliban Envoy Invited To Republic Day Celebration By Indian Embassy In UAE

Although India doesn't formally recognise the Taliban as Afghanistan's government, it has engaged in talks with them.

The Indian Embassy in Abu Dhabi has invited Badruddin Haqqani, theChargé d'Affaires of the Islamic Emirate in the UAE, to attend the Republic Day celebrations in Abu Dhabi, India Today--an Indian media outlet--reported.
The report cited sources saying that the invitation was extended to Haqqani in accordance with standard diplomatic procedures.
#TOLOnews

په ابوظبي کې د هند سفارت په متحده عربي اماراتو کې د اسلامي امارت شارژدافیر بدرالدین حقاني ته بلنه ورکړې چې د هند

ترجمه: په متحده عربي اماراتو کې د هند سفارت له خوا د جمهوري ریاست د ورځې په نمانځغونډه کې د طالبانو استازی بلل شوی دی

021\Majlis

On the occasion of the 75th Republic Day of India

The Ambassador of India
H.E. Sunjay Sudhir
and Mrs. Vandana Sudhir
request the pleasure of

His Excellency Badruddin Haqqani & spouse

at a Reception
on Friday, 26th January, 2024 at 7:00 p.m.
at [illegible] Abu Dhabi
(Please note: Entry from MAIN ENTRANCE of the Hotel)

Dress: National Dress/Lounge Suit

To R.S.V.P.
Please register here
or E-mail at social.abudhabi@mea.gov.in
Tel : 02-449 3081, 02-444 7729

[Please bring a print out or soft copy of this non-transferable invitation with you]

پـه ابوظبـي کـې د جمهوریـت ورځـې پـه مراسـمو کـې ګـډون وکـړي.

نـن -- یـوې هنـدي رسـنۍ راپـور ورکـړ

هـو! پـه ۱۹۹۲ کال کـې پـه بابـري مسـجد د حملـې لپـاره د هنـد د همـدې حاکـم ګونـد چـې ویانـده او نـور غـړي یـې اوس پـه ښـکاره د رسـول اللـه صـل اللـه علیـه وسـلم توهـین کـوي د یـو نیـم لـک کسـانو رهـبري کولـه چـې د دوی لـه ډلـې ۱۵۰۰۰ یـوازې د همـدې ګونـد غـړي وو، دا همغـه ګونـد دی چـې نریندرا مـودي یـې مـشر دی پـه ۱۹۹۸ کـې پـه هنـد کـې واک تـه ورسـید او پـه ۲۰۱۹ کـې د همـدوی پـه غوښـتنه د هنـدي مـشرکینو محکمـې د بابـري مسجد همدغـه ځـاي هندوانـو تـه ورکـړ او دادی د همـدې تاریخـي مسـجد پـه ځـاي د رام منـدر پرانسـته همغـه مـودي وکـړه چـې طالـب ملېشـو سره صمیمـي اړیکـې لـري ، د دوی سـفیر هلتـه خـه خوشـاله د دې صحنـو ننـداره کـوي او د هغـوې سـفیر او نـور د لسـګونو هنـدي موسپسـاتو او اسـتخباراتي بنسـټونو پـه سـلګونو هنـدي کارمنـدان دلتـه د افغانسـتان لـه هـوا او اوبـو خوندونـه اخـلي او د طالـب ملېشـو سره پـه یـوه اورشـو کـې ځریـږي .

او دادی د هنـد ځانګـړی اسـتازی جـې پـی سـینګ یـو ځـل بیـا پـه داسـې حـال کـې تـازه د افغانسـتان پـه دوره راغلـی وو چـې پـه ملـک کـې یـې مسـلمانانو سره د روانـو وحشـتونو پـه لـړ کـې پـه لمانځـه ولاړ مسـلمانان لـت کـوب کیـږي .

خـو طالـب ملېشـو تـه نـه د هنـدي مشرکینـو لـه لـوري د رسـول اللـه صـل اللـه علیـه وسـلم توهـین کـوم زور ورکـوي او نـه ورتـه د مسـاجدو نـړول کـوم ارزښـت لـري .

او دا ځکـه چـې کـه هنـدي مشرکـین هلتـه د بابـري مسـجد پـه ځـاي رام منـدر جـوړوي نـو دلتـه بیـا طالـب ملېشـو تـه چابهـار بنـدر جـوړوي .

طالـب ملېشـو تـه اوس

امیر خان متقي د هند له خانګړي استازي سره لیدنه کې 'د چابهار بندر له لارې د سوداګرۍ پر زیاتولو خبرې کړې'

۸ ساعتونه وړاندې

د افغانستان لپاره د هند ځانګړي استازي جې پي سینګ په افغانستان کې د طالبانو حکومت د بهرنیو چارو له وزیر امیر خان متقي سره په کابل کې لیدلي دي.

د افغانستان بهرنیو چارو وزارت ویاند عبدالقهار بلخي پر ایکس خواله رسنۍ په دې هکله یوه پیغام کې ویلي، ښاغلي متقي په دې لیدنه کې د افغانستان او هند تر

اسـلامي مقدسـات مهـم نـه دي بلکـې اوس ورتـه مـلي او وطنـي ګټـې اولیـت لـري طالـب ملېشـې لـه لومـړي سـره هنـدي مـشرکینو سره ډیـرې خـوږې اړیکـې لـري . کـه هنـدي مشرکـین هلتـه مسـاجد نـړوي نـو دلتـه یـې پـه مقابـل کـې طالـب ملېشـې درمسـالونه جـوړوي .

هـو! لکـه څنګـه چـې طالـب ملېشـې د خپلـو رافضـي مشرکـو ورونـو درد خپـل درد ګڼـي .

همداسـې د هنـدي مشرکینـو پـه درد هـم دردیـږي ، د دوی د وژلـو شـویو تعزیـې کـوي ،

ډاډ ورکـوي او مرسـتې ورسره کـوي او د دوی دښـمن خپـل دښـمن ګڼـي

هـو ! طالـب تـر دې کچـې

ذليله دی چې هندي مشرکين د مسلمانانو مساجد ورانوي او په ځای يې مندرونه جوړوي، مسلمانان وژني ، خو دوی بيا د همغه هندي مشرکين سره دوستانه اړيکي پالي ، د دوی ساتنه کوي او د دوی مندرونه ورجوړوي .

طالب ملېشې چې د خپلو گټو لپاره د مصلحت، حکمت او سياست په نوم د اسلامي امت په ټوټه ټوټه وجود سوداگري کوي.

سره د دې چې هند په ډاگيزه توگه د اسلام، اسلامي امت او اسلامي شعائرو سره دښمنۍ ته بدې راوهلي، کله د رسول الله صلی الله عليه وسلم ناموس ښکنځي، کله په ميشتو مسلمانانو د ظلم چپه ميچنې تاووي او کله بيا د اسلامي شعائرو بې عزتي کوي.

خو د دې ټولو باوجود يې مرتد طالبان نږدې ملگري، دوستان او خواخوږي گڼي، اړيکې ورسره پراخوي، د امنيت د ساتنې او خونديتابه لپاره ورسره د هر ډول مرستو تر څنگ استخباراتي مالومات شريکوي، د دوی د شرکي او جمهوري نظام د بريا او آزادۍ مبارکۍ ورکوي او په جشنونو کې ورسره برخه اخلي.

نه پوهېږو دوی ورسره په کومه وجه دوستي کوي او په کومه وجه د آزادۍ مبارکي ورکوي او د کومې اذادۍ مبارکي ورکوي؟

آيا په دې وجه چې هلته اسلام او مظلوم مسلمانان محکوم او د شرک او هندي راجاگانو راج چلېږي؟

آيا په دې وجه چې هلته په اسلامي شعائرو ملنډې وهل کېږي او د رسول الله صلی الله عليه وسلم په ناموس پسې بدې ردې ويل کېږي؟

آيا په دې وجه چې هلته د مسلمانانو له مساجدو د آسونو طبيلې او يا د هندي مشرکينو مندرونه جوړيږي؟

آيا په دې وجه چې هلته د شريعت سره دښمني کېږي؟

آيا په دې وجه چې هلته جمهوريت، ديموکراسي او سيکولريزم حاکم دی او اسلامي نظام محکوم دی؟

او که نه په دې وجه د هند سره دوستي، ملگرتيا او تودې اړيکې پالي، چې دوی د رسول الله صلی الله عليه وسلم سره دښمني لري، ځکه همغه صلی الله عليه وسلم د هند سره د جنگيدونکو غازيانو ستاينه کړې ده،

او طالب ملېشې غواړي چې هندي مشرکينو ته دا په اثبات ورسوي چې گوره رسول الله صل الله عليه وسلم چې کوم غازيان ښودلي موږ هغې کې ونه شميرئ موږ خو ستاسې ورونه او دوستان يو.

دوی د هند ټول وحشتونه، د مسلمانانو ټول وژنې او د اسلامي شعائرو، مقدساتو او اسلام پر ورانډې د هند دښمني شاته وغورځوله او د هند سره يې د خپلو شخصي گټو لپاره د يارانې نغرى ورځ تر بلې گرمېږي، کله وايي چې هند ته خپل سرتيري د روزنې لپاره لېږو او کله بيا هغوی د شرک او کفر د بريا مبارکۍ وايي او دومره بې حياء دي چې خپله ښځه هم د هندي راجاگانو په جشنونو کې د گډون لپاره له ځانه سره بوځي، تر څو ورته وښايي چې گوره مونږ د همغه محمد بن قاسم بچي نه يو چې هندي راجاگانو ته يې په هند کې د توري په زور درس ورکړی و، او آسونه يې د هند په گنگا او جمنا کې خړوبول، او نه هم د همغه محمود غزنوي بچيان يو چې هندي مشرکين يې اوس هم له نامه څخه ډار لري ، همغه غزنوي محمود چې د سومنات بت يې دړې وړې کړ او په هندوستان کې د شرک اورتونونه مړه کړل په ځای يې د توحيد نور خپور کړ ، خو نن دادی طالب ملېشې همغه هندي مشرکينو ته لارې جارو کوي چې يو وخت به يې د اسلام د فاتحانو د آسونو

طبيلې پاکولې . خو هندي مشركين دي په خلاصو غوږونو واوري چې د هر توهين غچ يې له تاسې اخستى او اينده كې هم انتظار

Abdul Qahar Balkhi @QaharBalkhi · 2h
Replying to @QaharBalkhi

ښاغلي جې پي سنګ د هندوستان او افغانستان اړيکې تاريخي وبللې او ويې ويل: چې هندوستان په تېرو شاوخوا دوه نيمو کلونو کې له افغانستان سره په مختلفو برخو کې بشري مرستې کړې دي. همدا ډول ښاغلي جې پي سنګ په هېواد کې د سرتاسري امن، ثبات، له مخدره توکو، داعش او فساد سره د اسلامي امارت

2 · 3 · 25 · 1.3K

Abdul Qahar Balkhi @QaharBalkhi · 2h

د مبارزې ستاينه وکړه او زياته يې کړه: چې هند لېواله دی په سياسي او اقتصادي برخو کې له افغانستان سره اړيکې پراخې کړي او د چابهار بندر له لارې سوداګرۍ ته وده ورکړي.

د بهرنيو چارو وزير ووېل: اسلامي امارت د هند د بشري مرستو مننه کوي

1 · 4 · 29 · 1.9K

Abdul Qahar Balkhi @QaharBalkhi · 2h

او د خپل متوازن بهرني سياست له مخې غواړي چې د سيمې د يو مهم هېواد په توګه له هندوستان سره سياسي او اقتصادي اړيکې پياوړې کړي.

همدا ډول متقي صاحب د هندوستان له استازي د سوداګرو، مريضانو او محصلينو د ويزو اروند د اسانتياوو غوښتنه وکړه.

د اسلامي امت رښتيني بچي او د تاريخ ميړني لا ژوندي دي ستاسې د هر وحشت او د اسلامي مقدساتو كوئ . كه تاسې هر څومره طالب ملېشې په شا وټپوئ او ستاينې يې وكړئ ، هر اړخيزې

مرستې او همكارئ ورسره پراخه كړئ . خو په ياد ولرئ چې يو ځل به باذن الله

د ابـن قاسـم او غزنـوي محمـود بچـي خراسـاني زلمـي خپـل لـه بـرم او عظمـت ډک تیـر تاریـخ بیـا راسـتنوي او د هنـد پـه سـارا او اوږدو کـې بـه ستاسـې دا شرکـي مندرونـه ستاسـې پـه وینـو لـړي ان شـاء اللـه .

استشهادي عمليات

کندهار

د کابل بانک مخې ته

لسګونه مردار او ژوبل

تقبله الله

معاويه پنجشيري

د راټولو شويو مرتدينو شمېر

له 150 پورته

اسلامي دولت
به تل پاتې وي

باذن الله

اســـلامي دولـــت مـــات شـــو!

کـــه د اســـلامي تاریـــخ لومړیـــو ورځـــو تـــه ځېـــر شـــو، نـــو وبـــه ګـــورو چـــې باطلپرســـتو بـــه د محمـــد ﷺ او د هغـــه د ملګـــرو پســـې ځومـــره خـــبري کولـــې، هغـــوی تـــه د ماتـــې شکســـت ورکولـــو لپـــاره بـــه یـــې هـــر قســـم حربـــې کارولـــې او پـــه دې برخـــه کـــې بـــه یـــې پـــه هیـــڅ ځیـــز دریـــغ نـــه کاوه.

چـــا بـــه باتـــې وهلـــې چـــې پـــه مدینـــه کـــې د قائـــم شـــوي اســـلامي دولـــت د نړولـــو پســـې راوتي یـــو، چـــا بـــه ویـــل محمـــد ﷺ او ملګـــري بـــه یـــې د عربـــو لپـــاره عـــبرت وګرځـــوو، چـــا بـــه ویـــل دا دی ټـــول مـــو محاصـــره کـــړي دي، نـــور د تیښـــتې لاره نـــه لـــري، خـــو د محمـــد ﷺ او د هغـــه د ملګـــرو پـــه خولـــه بـــه دا وینـــا وه چـــې: دا د اللـــه او د هغـــه د رســـول وعـــده ده لـــه مونـــږ سره! لکـــه ځنګـــه چـــې اللـــه تعالـــی فرمایـــي: **{وَلَـمَّا رَءَا الْمُؤْمِنُـونَ الْأَحْـزَابَ قَالُـوا هَٰـذَا مَـا وَعَدَنَـا اللَّـهُ وَرَسُـولُهُ وَصَـدَقَ اللَّـهُ وَرَسُـولُهُ وَمَـا زَادَهُـمْ إِلَّآ إِيمٰنًـا وَتَسْـلِيمًا}** {الأحـــزاب}

ژبـــاړه: او د رښـــتینو مؤمنانو)حـــال پـــه هغـــه وخـــت کـــې دا ؤ(چـــې کلـــه یـــې یرغلګـــر ولیـــدل، نـــو ویـــې ویـــل: ”دا هماغـــه ځـــه دي چـــې اللـــه او د هغـــه رســـول زمـــونږ سره د هغـــه وعـــده کـــړې وه، د اللـــه او د هغـــه د رســـول خـــبره بیخـــي رښـــتیا وه.“ - دغـــې پېښـــې د هغـــو ایمـــان او غـــاړه ایښـــودل لا زیـــات کـــړل«

کلـــه بـــه ورتـــه زیـــری راولیـــږه چـــې: **[سَـيُهْزَمُ الْجَمْـعُ وَيُوَلُّـونَ الدُّبُـرَ]** [القمـــر]

ژبـــاړه: »ډېـــر ژر بـــه دغـــې ډلي تـــه ماتـــه ورکـــړه شي او دوی ټـــول بـــه شـــا اړوونکـــي تښـــتېدونکي ولیـــدل شي«

همدغـــه شـــان د ټولـــو کفـــارو او باطلپرســـتو امیدونـــه پـــه ســـیند لاهـــو شـــول، پـــه شـــاه وتښـــتېدل او هـــر ځـــل بـــه پـــرې مؤمنـــان بـــرلاسي کېـــدل، تـــر دې چـــې د جزیـــرة العـــرب ځخـــه د کفـــر ټغـــر ټـــول شـــو، بیـــا د فـــارس او روم امپراطـــوری پـــه ګونـــډې شـــوې او آن د اســـلام ســـپاهیان د اروپـــا او هنـــد دروازو تـــه ورســـېدل او پـــه اندلـــس او دهـــلي یـــې راج شروع کـــړ.

هـــو! د رښـــتیني مؤمنانـــو سره د اللـــه همدغـــه وعـــده ده، چـــې پـــر باطلپرســـتو بـــه دوی تـــه غلبـــه ورکـــوي او پـــه ځمکـــه کـــې ورتـــه تمکیـــن او قـــدرت ورکـــوي، اګـــر چـــې آزمایښـــتونه، امتحانـــات او کلـــه کلـــه د کفـــارو غلبـــه بـــه پـــرې راځـــي، خـــو د مؤمنانـــو دا لښـــکر نـــه ماتېدونکـــی دی او وروســـتی انجـــام د همدغـــو مؤمنانـــو متقیانـــو دی.

دا دی لـــه پیړیـــو پیړیـــو وروســـته یـــو ځـــل بیـــا د صحابـــه وو لمســـیان د هماغـــوی پـــه پـــل روان دي، اســـلامي دولـــت یـــې اعـــلان کـــړ، شریعـــت یـــې قائـــم کـــړ، حـــدود یـــې پـــلي کـــړل، وطنـــي او نامشروعـــه سرحدونـــه یـــې ونـــړول، طاغـــوتي قوانیـــن یـــې لمنځـــه یـــوړل، د کفـــارو ټلوالـــې یـــې وټکولـــې او لـــه فلیپینـــه تـــر صومالـــه یـــې د اسلام لښـــکرې د یـــو بیـــرغ او یـــو امـــام د طاعـــت لانـــدې راټولـــې کـــړې.

خـــو بـــل لـــور تـــه د أبوجهـــل، أمیـــه بـــن خلـــف او د مکـــي د

مشرکانو لمسیان لا هم د خپلو نیکونو په څېر دا باټې وهي چې: اسلامي دولت به ماتوو! لمنځه به یې وړو، جنګیالي به یې وژنو، دا وطني خاورې به ترې پاکوو... او نور لسګونه او سلګونه ګواښونه او ګوتڅنډنې کوي، خو له دوی به هم د خپلو نیکونو په څېر د ځمکې مخ په راحت شي او اسلام، د اسلام بچیان او د اسلام غازیان به تل وي، بإذن الله.

تاسې وګورئ له کومې ورځې چې په معاصر تاریخ کې د اسلامي دولت اعلان شوی او بیا په ځانګړې ډول د خلافت زیری امت ته راغلی او خلیفه قائم شوی، له هماغه ورځې راهیسې تر ننه د خلافت پر ضد څومره ټلوالې جوړې شوې؟ څومره تړونونه، کنفرانسونه، غونډې، ایتلافونه او مجلسونه وشول؟ پر ضد یې څومره اربکیان، ملیشې، اجیران او لاسپوڅي استخدام شول؟ پر ضد یې څومره قوتونه، زور، شور او ځواک وکارول شو؟ پر ضد یې څومره اعلامي او رسنیز سنګرونه لګیا دي پروپاګند کوي، بدنامي کوي او هر رنګ تهمتونه او درواغ پسې تړي؟! او نور یې پر ضد کفارو څومره حربې او مکرونه وکارول خو څه فایده؟ دا دی لله الحمد لس کاله پوره شول، خو لا هم د اسلامي خلافت نیالګي ورځ تر بلې زرغونیږي، میوه نیسي، څانګې یې پراخیږي او ډډ یې پیاوړی کېږي.

تاسې ولیدل چې د امریکا په مشرۍ او د افغانستان او پاکستان په شمول د ۸۷ هیوادونو څخه یې پر ضد نړیوال ایتلاف جوړ شو، کروزونه یې وورول، بمبارونه یې وکړل، توپونه یې پرې وویشتل، هر کور، هره ونه، هر غر، هر خوړ، هره دره، هر کلی او هر ښار یې په ډرونونو او جیټانو وویشتل، د بمونو مور، کیمیاوي بمونه، فاسفورس او نور هر قسم وسلې یې پرې وکارولې، او بیا یې اعلانونه شروع کړل: داعش (اسلامي دولت) مات شو! جشنونه یې ونیول او ویل یې: د اسلامي دولت له جنګیالیو مو نړۍ پاکه کړه.

خو، دوی خبر نه وه چې دا د صحابه وو بچي او د توحید د لارې لارویان دي، د دوی ماتول د دنیا د قوتونو د وسې خبره نه ده؛ ځکه دوی سره هغه ستر ذات مل دی چې ډېر طاقت والا دی.

دوی په عراق کې د اسلامي دولت د ماتې نغارې ډنګولې، چې د شام په مبارکه خاوره د اسلامي دولت د غازیانو قدم ولګېد او هلته یې په نصیري طواغیتو د شام ځمکه سره تبې کړه.

کفري ټلوالو په شام کې د اسلامي دولت د «ماتې» جشنونه لمانځل، چې غازیان د خراسان سردرو ته راورسېدل، د افریقا په ځنګلونو او دښتو کې د افریقایي طواغیتو او میشتو نصرانیانو په ککریو یې لوبې

شروع کړې، د موزمبیق په سواحلو کې د صلیبیانو ټولې شتمنۍ په اور کې واچولې او د هغوی د سیاحت جزیرې یې ترې ونیولې، په فلیپین کې یې په صلیبي پوځیانو سرونه وګرځول او د نړۍ په ګوټ ګوټ کې د دولت غازیان راښکاره شول.

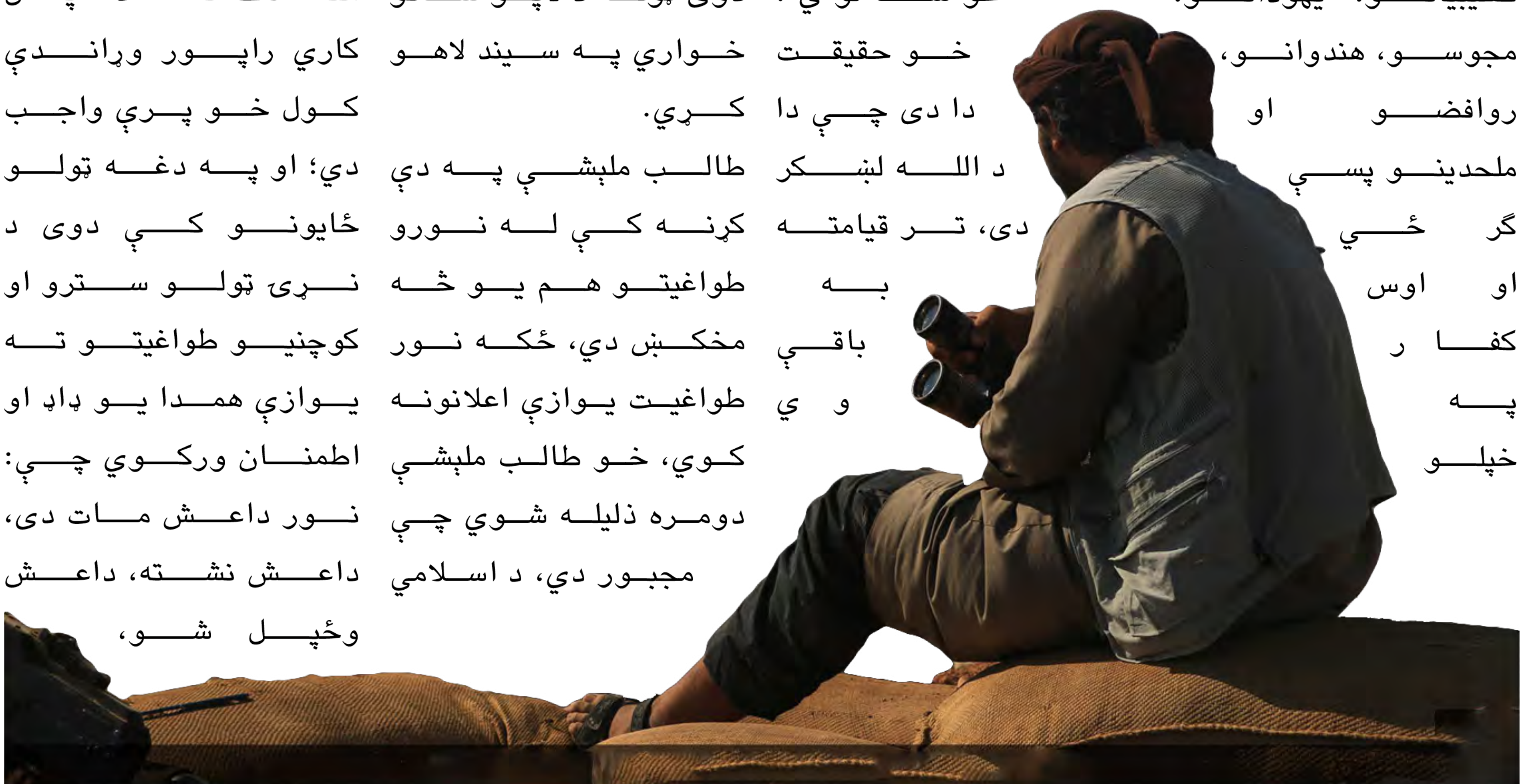
هغه دولت چې کفري ټلوالو یې په عراق کې د ختمولو کوښښ کاوه، جنګیالي یې د اروپا، امریکا، ایران، هند، چین، روسیې بریتانیا، فرانسې، اسرائیل او سویټزرلیند په کوڅو، سړکونو او لارو کې په صلیبیانو، یهودانو، مجوسو، هندوانو، روافضو او ملحدینو پسې ګر ځي او اوس کفار په خپلو ښارونو کې وژني.

هو! پخوا به باطلپرستو یوازې په عراق کې د اسلامي دولت د «ماتې» په تشو اعلانونو زړه ښه کاوه، خو اوس یوه ورځ په عراق کې د اسلامي دولت د ماتې خبرونه زمزمه کوي، بله ورځ شام کې! یوه ورځ په افریقا کې د طاغوتي رسنیو د خبرونو د سرټکي د «اسلامي دولت ماتې» وي، بله ورځ افغانستان کې! یوه ورځ مصري طواغیت په دې شخوند وهي چې اسلامي دولت مو مات کړ او بله ورځ بیا یمني طواغیت خپل زړه خو شا لو ي؛ خو حقیقت دا دی چې دا د الله لښکر دی، تر قیامته به باقي و ي او دا کفري، صلیبي، یهودي، مجوسي، رافضي او شرکي ټلوالې به یوه یوه ماتېږي او د اسلامي دولت غازیان به پرې غالبېږي بإذن الله تعالی.

په افغانستان کې واکمنې د صلیب وفادارې طالب ملېشې هم د خپلو طاغوتي بادارانو په پل روان دي، دوی هم چې هر سهار راپاڅېږي، رسنیو ته لومړی د سر خبر هم دا لېږي چې «داعش مات شو!» خو لا ماښام شوی نه وي چې د اسلامي دولت غازیان پرې ورغوټه شوي وي او د دوی ټوله د لاپو شافو خواري په سیند لاهو کړي.

طالب ملېشې په دې کړنه کې له نورو طواغیتو هم یو څه مخکښ دي، ځکه نور طواغیت یوازي اعلانونه کوي، خو طالب ملېشې دومره ذلیله شوي چې مجبور دي، د اسلامي دولت پر وړاندې د مبارزې خپل کاري راپور هم صلیبیانو ته وړاندې کړي، نو دوی ته دوه تکلیفه ور ترغاړې دي:

یوه ورځ دلته رسنیو کې یې شور جوړ کړی وي چې: داعش مات شول او په بله ورځ بیا کله د ترکیې په انتالیا کې وي، کله ناروې کې، کله موسکو ته انډې انډې کېږي او کله بیا تاشکند او اسلام آباد ته خوشي وي او دوحې ته خو د ډېری طالب چارواکو میاشتنۍ حاضري او هلته CIA، نړیوالې ټولنې او نړیوال ائتلاف ته د خپل کاري راپور وړاندې کول خو پرې واجب دي؛ او په دغه ټولو ځایونو کې دوی د نړۍ ټولو سترو او کوچنیو طواغیتو ته یوازې همدا یو ډاډ او اطمنان ورکوي چې: نور داعش مات دی، داعش نشته، داعش وځپل شو،

منم دنیا ده

منم دنیا ده، د چا ښار، کلی او کور خوښ دی
د چا مورچل، غر او سنګر یو په څلور خوښ دی

***

ویل یې مه کوه جهاد، شې به بدنام کلي کې
ما ویل تورن ښه یم، زما هم دا پیغور خوښ دی

***

څوک له دې ویرې جهاد پریږدي چې کافر یې وژني
که د کافرو مرګ په پور وي، زمونږ پور خوښ دی

***

څوک مئینان په ټنګ ټکور، بنګړو او زلفو باندې
د چا کلاشن، تورې چړې د مرمو شور خوښ دی

***

څوک سرو کفارو ته تسلیم شول ورته ویسته توبه
خو زمونږ جنګ خوښ دی، زمونږ ورسره زور خوښ دی

***

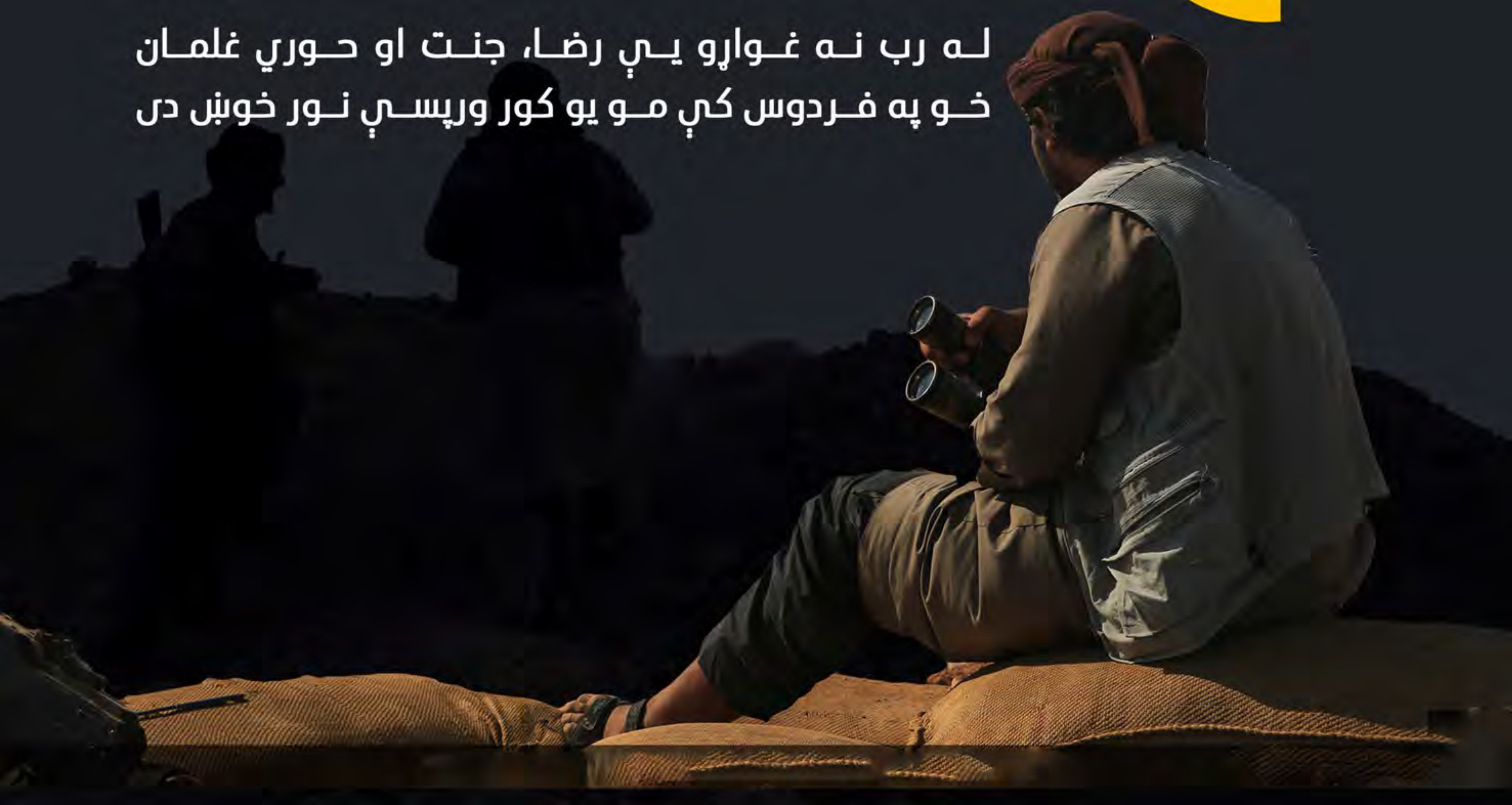
نورو جنډو نه مو په نره براءت کړی دی
په نبوي مهر ښایسته مو بیرغ تور خوښ دی

***

څوک د رب مینه کې له ځانه تاووي بمونه
د رب لقاء ته درومي ځکه یې دا اور خوښ دي

***

له رب نه غوارو یې رضا، جنت او حوري غلمان
خو په فردوس کې مو یو کور ورپسې نور خوښ دی

داعش د پښې ایښودو ځای نه لري، داعش داسې او داعش هغسې، طالب ملېشې چې په باټو ، بې ځایه غرور ، مکر خیانت او درواغو کې نړیوال ریکارډ لري ، له والي تر جوالي او له وزیره تر اجیره ټول په همدې امراضو مبتلا دي او اوس نو پرې ټول لوې او واړه پوهه دي او د دوی هر مشر ته د درواغجن په نظر ګوري چې په دې ټولو کې یې په نندارتونونو کې نامحرمه ښځو سره په خندا او سلفي عکشونو مصروف ویاند یې ځانګړی ځای لري . د دوی د نن خبرې د سبا خبرو سره په ښکاره ضد او ټکر کې وي ، کله وایي داعش اتیا تنه پاتې دي خو د دوی لا دا ټپه په خوله وي

چې د اسلامي دولت د خراسان زمري له همدې افغانستانه د ایران کوڅې د مجوسو په وینو ولړي نو دوی بیا مړې سترګې نیولي وي او بیا یې خبرې بدلې وي خو د رحمان ذات لښکر «اسلامي دولت» په هر ځای کې او په ځانګړي ډول په خراسان کې ورځ تر بلې غښتلی کېږي، مټې یې مضبوطیږي او ورځ تر بلې یې د دې ورتیا زیاتیږي چې د نړۍ ټولو کفارو او په اسلامي نړۍ کې د هغوی د لاسپوڅو څخه د ټولو هغه ظلمونو غچ واخلي چې کفارو او د هغوی ګوډاګیانو په اسلامي نړۍ کې ترسره کړي دي.

د کفري ټلوالې کرایي ملېشې او عموما ټول با طلپر ست

ځکه وخت ناوخت دا ډول چیغې او بغارې وهي، تر څو خپلو اکمالونکو ته دا په ډاګه کړي چې دوی خپل ورسپارل شوې ماموریت «مؤمن وژنه» په ښه توګه ترسره کړې ده، او د دې ماموریت په بدل کې دوی ته باید ټول هغه امتیازات لکه رسمیت، ډالر، سفارتونه، له تور لیستونو ویستل، بانکي سیستم او نور ورکړل شي چې دوی سره یې په دوحه او نورو قراردادونو کې وعده ورکړل شوې ده. خو ملېشې دې پوهه شي چې دوی به هم د تاریخ د نورو باطلپرستو په څېر د توحید د لارې د لارویانو د ماتې، ورکېدو او ختمېدو ارمان ګور ته یوسي او د

دوی ټول هغه مکرونه، چلونه، شومې دسیسې او ناوړه پلانونه به بیکاره شي، چې دوی ترې په دې لاره کې کار اخلي، [وَمَكَرُوا وَمَكَرَ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ]

، ژباړه: «دوی دسیسې جوړې کړې الله هم خپل پټ تدبیر په کار واچوه- او په داسې تدبیرونو کې الله تر ټولو وړاندې دی».

او ان شاء الله راتلونکې ورځې به هغه څه وزیږوي چې طالب ملېشې او د دوی بادران ترې سر له اوسه په ډار کې دي او د اسلامي دولت د ختمیدو په خیالي کېسو هسې ځان او خپلو ډالر ورکونکو صلیبي بادارانو ته کاذب ډاډ ورکوي .

دطاغوت لښکر

په دې تحقیقاتي، مالوماتي، ګټه ور او په زړه پورې کتاب کې د مرتدو طالب ملېشو په اړه بشپړ معلومات لوستلی شئ، یاد کتاب چې د طالب ملېشو په اړه په خورا مهمو موضوعاتو مشتمل دی، په کې په ډېر مستند ډول دا بحث شوی چې په سپینه جامه کې د طالبانو په نوم په بشپړ ډول د طاغوت لښکر دی، او پکې په لسګونه اسلام ماتوونکي شتون لري، چې تاسې یې دې کتاب کې لوستلی شئ

دا علمي کتاب هم خپله دقیق مطالعه کړئ او هم یې تر نورو ورسوئ.

ډېر ژر له العزائم خپرندویه ادارې څخه.

دحق او باطل
توپیر

الحمدلله رب العالمين، و العاقبة للمتقين، والصلاة والسلام على سيد الأنبياء والمرسلين و على آله و صحبه أجمعين اما بعد:

د سيکولريزم او ديموکراسۍ خلاف له مودو مبارزې وروسته، پس له دې چې په سلگونه ځوانانو خپل ځانونه د سکولريزم بت ماتونې په پار فدا او نذرانه کړل، غرب د امريکا په مشرۍ نوې تگلاره خپله کړه، لوی شيطان امريکا د خراسان ولايت پر مجاهدينو د بريا له مأيوسۍ وروسته پر يوې نيمه بربنډې لوبې لاس پورې کړ، د وطني طالبانو پر سکولر او اجير جوړولو يې پيل وکړ، او طالبان يې د چوکۍ او ډالرو په تمه او وعدو د خپلو پليدو اهدافو پر لور چې د طالبانو بدلول په سکولر اجيرانو او د اسلامي خلافت د پرمختگ پر وړاندې مانع دي وهڅول، او اکثريت طالبان چې له وطني جگړې سترې او د مخدره موادو په تجارت کې د آرامه او هوسا ژوند لېواله وو، ډېر ژر له دې چې انگېرل کېده د امريکا په دام کې ښکېل شول او د اسلام او جهاد کړۍ يې له غاړو وويسته او د غلامۍ او سکولريزم حلقه يې په غاړه کړه، وروسته له هغې چې امريکا د کابل حکومت د جمهوريت له مرتدينو، طالب مرتدينو ته وسپاره، طالبانو هم د عامو مسلمانانو او خپلو جنگېدونکو د دوکې او غولونې په پار د فتحې او اسلامي شريعت د تطبيق نارې پيل کړې، خو د وخت په تېرېدو ښکاره شوه او د تلبيس پردې يې له څهرو پورته او لېرې شوې، چې دا طالبان د اسلامي شريعت نه ، بلکه د وضعي قانون او سکولريزم پلي کوونکي دي، د دوی په دې دين کې له ورايه ښکاري چې صوفي او د صحابو دښمنان رافضي مشرکين، د جمهوريت کارمندان، نشنليزم او قوم پرست او سيکان عام و تام آزادي لري، او په آزادانه توگه کولای شي خپل شرکي مراسم ولمانځي، او د دين غوره کول ورته آزاد دي، لېکن دلته يوه فرقه او ډله چې د طالب مرتدينو د اکابرو په وينا د داعش د عقيدوي مرکز فرقه او ډله ده يعنې سلفيت يې ممنوع کړ، مدارس يې وروتړل، علماء او داعيان يې ورته ووژل او په زرگونه سلفيان يې د زندان د تمبو شاته واچول، او سلفيت يې جرم اعلان کړ، تر دې چې قانون يې وضعه کړ، هر چا چې رفع اليدين وکړل نو شپېته (٦٠) دُرې به ووهل شي، او دا قانون په عملي ډول په زندانو کې پر مسلمانانو تطبيقېږي، اوس يې نوی قانون وضعه کړ، چې هر چا اته (٨) رکعته تراوېح وکړې نو اسير او د استخباراتو ارگانو ته به يې وسپارئ، يعنې اته (٨) رکعته تراوېح او رفع اليدين جرم گڼل کېږي.

سيکولر طالبان د قرآن او سنت پر ځای د ظاهر شاه په اساسي قانون خپلې فيصلې کوي، او دوی ځانته خپل مشرعين لري، نوي قوانين وضعه کوي او پر خلکو يې پلي کوي او په محاکمو کې پرې فيصلې کوي. الهي احکام يې پرېښي او د بشر له لوري په جوړو شويو قوانينو فيصلې کوي، د زانی لپاره (٣٠) دُرې يا څو کاله زندان او قيد ټاکلی، اسلامي حدود يې ترک کړي او د هغه پر ځای خپل وضعي قوانين پر خلکو پلي او عملي کوي، او د نظام نوعيت يې هم د بين الملل په اساس جوړ کړی، او د بشر له لوري په جوړو شوؤ حدودو ايمان لري، او په صراحت سره د وطن پرستۍ ناري وهي، د نظام د نوعيت اړونده يې د قرآن او سنت پر ځای د ظاهر شاه په اساسي قانون او سازمان ملل منگولې خښې کړي، دا پداسې حال کې چې

سکولریزم شکاره کفر او په وضعي قوانينو فيصلې هم ارتداد او کفر دی، همدارنګه له حربي کفارو سره دوستي او له هغوی سره د مجاهدينو پر خلاف په تړون کې شامليدل واضح او روښانه کفر دی.

علامه ابن کثير رحمه الله په [البداية و النهاية ۱۳/۱۳۹] کې په دې اړه فرمايي: فمن ترك الشرع المحكم المنزل على محمد بن عبد الله خاتم الأنبياء وتحاكم إلى غيره من الشرائع المنسوخة كفر ، فكيف بمن تحاكم إلى الياسا وقدمها عليه؟ من فعل ذلك كفر بإجماع المسلمين.

ژباړه: نو هر هغه چا چې پر محمد بن عبدالله صلی الله عليه وسلم نازل شوی محکم شريعت پرېښود او خپلې فيصلې پرته له هغې، منسوخ شوو شريعتونو ته راجع کړې، کافر کېږي، نو د هغه چا حال چې خپلې فيصلې الياسا ته وړاندې کوي او هغه ته پر شريعت غوره والی او برتري ورکوي، څه به وي، نو هر چا چې داسې کار وکړ نو په اجماع د مسلمانانو سره کافر دی.

الله تعالی په سورة النساء ۱۵۰ او ۱۵۱ آيتونو کې فرمايي: **(إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَٰلِكَ سَبِيلًا أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَٰفِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَٰفِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا)**

ژباړه: کوم خلک چې پر الله او د هغه پر پيغمبرانو کافر کېږي، او غواړي چې د الله او د هغه د پيغمبرانو په مينځ کښې توپير وکړي، او وايي چې مونږ به ځينې ومنو او ځينې به ونه منو، او د کفر او ايمان په مينځ کښې د يوې لارې ويستلو اراده لري* هغوی ټول پاخه کافران دي او داسې کافرانو له پاره مونږ هغه عذاب تيار کړيدي چې د هغو رسوا کوونکي او سپکوونکي به وي.

استدلال: له دې آيت استدلال داسې دی، چې هغه کسانو ته چې ځينې انبياء مني او له ځينو انکار کوي، پرته له شکه په يقيني ډول سره کافر ويلي، نو دا معنی خپله د هغو کسانو حال ته هم شامله شوه چې په يوه برخه د شريعت او يوه برخه د کفر عقيده او ايمان لري، مشهور مفسر علامه الزمخشري رحمه الله ددې معنا بيانوي او فرمايي: او معنا د اتخاذهم بين ذلك سبيلا: أن يتخذوا دينا وسطا بين الإيمان و الكفر. [تفسير الزمخشری 1/582]

ژباړه: او ددې دوؤ تر مينځ د لارې غوره کولو معنا داسې ده، چې دوی يو درميانه دين جوړ کړی چې مرکب له کفر او ايمان دی.

نو تاسو نن د طالبانو نظام ته په خاصه توګه او نورو نظامونو ته په عام ډول نظر واچوئ، چې هغوی دين او بې دينی، شرک او رافضيت ټولو ته اجازه ورکړې.

نو دا طالبان هماغه ډېرور سکولران دي چې په خپل ابليسي تلبيس سره خلکو ته په شاتو کې زهر ورکوي، ځينې هغه کسانو ته چې د طالبانو د نظام په اسلامي وروستاړي دوکه شوي دي وايم: که چېرې د خنزير د غوښې په پلورنځي وليکل شي چې د خنزير غوښه حلاله ده نو آيا د خنزير غوښه حلالېږي؟ هېڅکله نه! يوازې د حلال په ليکلو سره به د خنزير غوښه حلاله نشي، همدا شان د طالبان نظام هم د اسلامي مختاړي او وروستاړي سره اسلامي او شرعي نظام نه شي کېدای، ځکه په اصل کې دا نظام د شرک او لادينيت ملاتړ کوونکی او حامي او د وضعي احکامو پلي کونکی او تطبيقوونکی دی، نه د اسلامي احکامو، په اوسني عصر کې يوازينی هغه دولت چې د اسلامي شريعت

پلي کوونکی او عملي کوونکی دی او د نظام نوعیت او شکل یې د قرآن او سنت مطابق دی هغه اسلامي خلافت دی.

اوس مهال د اسلامي خلافت د مجاهدینو موقعیت او د مقاتلینو قدرت یې په دې کچه دی، چې نه د انکار او مخفي کولو او نه هم د معاملې او پېر او پلور وړ دی. هغه مبارک دولت چې پرته د اسلامي حکومت له تأسیس چې د الهي احکامو مجري وي، په بل هیڅ شي نه راضي کېږي. دا له جوړجاړي مستغني دولت، د انسانیت د دښمنانو د هغه مسموم کوونکو تبلیغاتو سره سره، بیا هم د نه منلو وړ قدرت سره د ودې او خپرېدو په حال کې دی، تر څو د یو خونړي سېلاب په څېر د بشر هر ډومره ظلم چې په بشر او طبیعت دی، بنیاد یې ونړوي او ویجاړ یې کړي.

معاصر جاهلیت د سکولریزم دیکتاتور په مشرۍ، دا ځل له نوي مکر او حیلې خو په ښایسته او دوکه کوونکې بڼه د امارت اسلامي(!) تر لوا لاندې، غواړي چې ددې عظیم طوفان مخه ډب کړي، تر څو له یو لوري د اسلامي دولت د پراخېدو مخه ونیسي، او له بل لوري خپل وینه څښونکی سکولریزم په نوي لباس او بڼه په خلکو مسلط کړي. مخکې د سکولریزم دیکتاتورۍ پلي کوونکي، کمونیستان، سو سیا لیستا ن ، نا سیو نا لیا ن ، سو سیا لیستا ن ، بوژواهان او داسې نور... وو، خو دا ځل د منصوره طائفې او د هغې د مجاهدینو د چټک او مدبرانه رشد په اساس، د عامه افکارو د انحراف په پار او په راتلونکي کې یې په اسلامي جریاناتو د بې باوره کولو لپاره، او بېرته لومړي کور ته ستنېدل او د اسلام پالو شاته کول او طالب ډیموکراتو مشرکینو ته مخ اړول، داسې یو جریان ته غبرګون دی، چې کاذب او درواغجن مبارزین خپل صف له واقعي او ناجیه فرقې څخه جلا کوي. ټول هغه کسان چې په هر ډول د یاد خطرناک دام سره د پیوستون او یو ځای کېدو غوښتونکي دي، او د مستضعفینو او مظلومانو له وینو سره خیانت کوي، پرته له شکه د أمت د دښمنانو په صف کې واقع دي. هغه دښمنان چې د کابل قدرت د لاسته راوړو سربېره د سیکولرانو سره په مشارکت او د خیالي قدرت لاسته راوړل او په دوحه کې د جوړ شوي قانون تر چتر لاندې، د مسلمانانو له نورو قسم خوړونکو دښمنانو سره چې (لا یزالون یقاتلونکم حتی یردوکم عن دینکم ان استطاعو، سره یو ځای شوي) او پرلپسې تر قیامته د مسلمانانو خلاف په جنګ بوخت دي، سره لاسونه یو کړي او خلک د رښتینو مجاهدینو په مقابل کې راپاروي.

دیموکرات طالبان په ښه توګه پوهېږي چې دا د نیوي پست موقف چې دوی ته په لاس ورغلی، د یوې طرحه شوې معاملې په نتیجه کې دی. هغه څه چې اوسنی جاهلیت یې د مختلفو تش په نامه اسلامي جماعتونو څخه لاسته راوړي، یوازینی هدف یې د خلکو حفاظت او له مجاهدینو سره د هغوی د یو ځای کېدو مخه نیول دي. ځکه د خلکو مثال مجاهدینو ته داسې ده لکه د اوبو مثال چې کب ته دی. مجاهدین غواړي چې د لامبو او ژوندي پاتې کېدو لپاره اوبه ولري، او د دین دښمنان غواړي دا اوبه وچې کړي. داسې جنګ دی پوره رواني او حساس، هر څوک چې وتوانېدل بل له مینځه وړي، یعني که مجاهدین وتوانېږي خلک راخپل کړي نو دیموکراتو طالبانو ته به ځای پاتې نشي، او پرته له

شکه طالب مشرکین به د ژوندي پاتې کېدو او د لامبو لپاره د اوبو په لټه کې، اسلامي خاوره پرېږدي او بهر ته به ځي. او که سکولریزم دیکتاتوري وتوانېږي د تش په نامه اسلامي جماعتونو په مرسته خلک له مجاهدینو لرې کړي، نو خپله تر ټولو ستره بریا یې لاسته راوړې، او د دې احتمال چې مجاهدین په داسې ټولنه کې گوښې ته شي ډېر زیات دی.

خو د رسول الله صلی الله علیه وسلم د وینا مطابق، تر قیامته به د اسلامي امت یوه طائفه له کفارو سره جگړه او قتال کوي، او دوی په حقه دي، په بل ځای کې به سر راپورته کړي او په همدې توگه به د مجاهدینو نهضت تر قیامته دوام او د جگړې په حال کې به وي.

د مسلمانانو خلاف د دې توطئې د عملي کولو سره نېږدې یا لرې، د همکارۍ یا عدم همکارۍ او مبارزه له دې فتنې سره ده، چې خپل کفر په طاغوت یا ایمان په طاغوت به علناً ښکاره او روښانه کړي. که چېرې طالبان له دې ټولو پوهېدو وروسته، بیا هم د نړیوالو مستکبرینو نقشو ته د مرستې رسولو په آند دي، په دې امید، چې په راتلونکې کې د سکولریزم دیکتاتور په چوکاټ کې د سیاسي کار لپاره له ډېرې آزادۍ سره به خپل ژوند ته دوام ورکړي، او د مبارزو مسلمانانو د قدرت ته رسېدو په لار کې به خنډونه جوړ کړي، او د زرگونو شبهو په ایجادولو سره به د دښمن د پنځم ستون په څېر عمل وکړي او خلک به په نوی سکولریزم قانع کړي، پرته له شک د مظلومانو د دښمنانو په صف کې واقع شوي، او په هغه مسیر روان دي چې د الله عزوجل پر ځای به شیطان پرې واکمني کوي.

مسلمانان باید هوښیار اوسي، هغه هوښ او ذکاوت چې الله تعالی هغوی ته پېرزو کړی، دوست له دښمن، د دین خادم، د دین او ملت له خائن سره باید وپېژني. دا پېژندل ډېر هم گران ندي، او نشي کولای عذر وړاندې کړي، څکه یو لور ته سکولریزم او د بشر په لاس جوړ شوي قوانین دي او بل لور ته الهي احکام او قوانین.

دوی باید یو لور غوره کړي، یا د سکولریزم دیکتاتوري په ټولنه حاکمه شي، چې دوی ته اجازه ورکوي، د شخصي مسائلو په حدودو کې لکه مسیحیت، یهودیت، بودیسم، رافضیت، صوفیت او نور بشري مکاتب او ادیانو کې آزاد وي، او د سیاست په امورو کې، ښوونه او روزنه، اقتصاد، فرهنگ او نورو اجتماعي او عمومي مسائلو کې بشري سکولارستي قوانین حاکم شي، او یا دا چې د اسلامي خلافت حامیان او غوښتونکي به وي، چې خپل کفر په طاغوت یې اعلان کړی، او د ژوند په ټولو چارو او مسائلو کې د الهي احکامو د تنفیذ غوښتونکي دي.

ستونزمنه پرېکړه نده، یا د الله تعالی حکم پر ټولنه حاکم شي یا د بشر او د طالبانو وضعي قوانین. په دې کې چې شوک د الهي احکامو جاري او پلي کوونکي دي، هم خلک باید اسلام د دومره مدعیانو په مینځ کې لار ورکه نکړي، څکه الله تعالی د خپل رسول صلی الله علیه وسلم په واسطه ۱۴۰۰ کاله مخکې مونږ ته روښانه او واضح کړې. جابر بن عبدالله رضی الله عنه فرمایي: **سمعت رسول الله صلی الله علیه و سلم یقول: لاتزال طائفة من امتي یقاتلون علی الحق ظاهرین إلی یوم القیامة «رواه مسلم»**

همدارنگه له جابر بن سمره رضی الله عنه روایت دی چې رسول الله صلی الله

عليه وسلم وفرمايل: لن يبرح هذا الدين قياماً يقتلون عليه عصابة من المسلمين حتي تقوم الساعة «رواه مسلم»

له يزيد بن اصم او هغه له معاويه بن ابی سفيان روايت کوي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: من يرد الله به خيراً يفقه في الدين ولا تزال عصابة من المسلمين يقاتلون على الحق، ظاهرين على من ناوأهم إلى يوم القيامة «رواه مسلم»

له عمران بن حسين رضی الله عنه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: لا تزال طائفة من امتي يقاتلون علي الحق ظاهرين على من ناوأهم حتى يقاتل آخرهم المسيح الدجال «رواه حاکم في المستدرك و قال هذا حديث صحيح علي شرط مسلم و لم يخرجاه»

په دې پورته ټولو احاديثو کې رسول الله صلی الله عليه وسلم يو فرقه او ډله ناجيه او اهل حق معرفي کوي چې:

١. طائفه او ډله به وي.

٢. سره له دې چې خاصه طائفه ده خو د رسول الله صلی الله عليه وسلم په وينا تر قيامته ظاهرة على الناس ده، يعنې ټولو خلکو ته پېژندل شوي او معروف دي، او ټول انسانان هم مسلمانان او هم کافران هغوی پېژني، خو په څه شي به معروف او پېژندل شوي وي؟

٣. په دې ټولو احاديثو کې مونږ ګورو چې رسول الله صلی الله عليه وسلم دې طائفې ته يوه ځانګړنه او نه بېلېدونکې صفت ورکوي، چې تر قيامت ورځې له هغوی نه جدا کېږي، او هغه هم قتال او مسلحانه جګړه ده.

سبحان الله، بايد په دې وړاندوينه او روښانه مسير حيران شو. رسول الله صلی الله عليه وسلم د جهاد کلمه ونه کاروله، ځکه کېدای شوای دا صفت د الروبيضه اشخاصو له لوري د تأويل او ځاني تفسيرونو ښکار شي، بلکې د قتال او مسلحانه جګړې الفاظ يې راوړل. يعنې داسې يوه طائفه ده چې تر قيامته به د دين له دښمنانو سره مسلحانه جګړه کوي، او جالبه دا چې ټول خلک به هغوی پېژني، چې له کفارو او دين دښمنانو سره په جګړه بوخت دي.

پرلپسې به جنګېږي، يعنې دا چې همدا اوس هم شتون لري، مخکې هم وو او تر قيامته به شتون ولري، او خپلې مسلحانه مبارزې او مقاتلې ته به دوام ورکړي او همدوی پر حقه دي.

هغه خلکو ته چې د کاذبو او مرتدو محلي رسنيو په چل ندي دوکه شوي، ډېره اسانه ده، چې پوهه شي، همدا اوس څوک د امريکا په مشرۍ له نړيوالو کفارو او د هغوی له محلي ظالمينو او مرتدو متحدينو سره د جګړې او مبارزې په حال کې دي. د دې ډلې او طائفې پېژندنه ډېره اسانه ده، ځکه ټول مسلمان او کافر انسانان هغوی پېژني، او دا هم ښکاره معجزه او روښانه دليل دی، چې هېڅ چاته عذر او بهانه نه پاتې کېږي.

د دې ژغورل شوې ډلې دښمنان چې له کفارو او مرتدينو سره مسلحانه جګړه کوي، هم مشخص شوي دي.

په اوس وخت کې چې هر څوک د امريکا په مشرۍ له سکولريستي ديکتاتورۍ سره د محلي مرتدينو په موجوديت کې يو ځای وي، د دې ډلې او طائفې دښمنان ګڼل کېږي. دريمه لار شتون نلري، يا به د منصوره طائفې او مجاهدينو سره يې (په لاس، ژبه او زړه) او يا هم د هغوی له دښمنانو سره، چې پرته له شکه د الله او رسول صلی الله عليه وسلم دښمنان حسابېږي. نو په خپله پرېکړه کې هوښيار اوسه.

جالبه نکته دا ده چې د دنیا ټول کفار او ساحوي مرتدین وایي، چې مونږ له دې دلې، فلان دستې، فلان جماعت او داسې نور... چې زمونږ منافع او مصالحو ته ضرر او زیان نلري او له مونږ سره جګړه نکوي، او یوازې په خپلو شخصي امورو د ټولنې له قوانینو بهر بسنه کوي، مشکل نلرو، فقط همدا ډله زمونږ دښمنان دي چې له مونږ سره جنګیږي، او غواړي په مسلحانه توګه زمونږ د مسلحانه حملې مخه ونیسي. هو! کفار ډیر ښه دوی د زرهاؤ تش په نامه اسلامي ډلو په مینځ کې تشخصیوي. خلاصه دا چې د دې ډلې پېژندل هم مونږ مسلمانانو ته اسانه دي او هم کفارو ته.

کفار د الله تعالی د کلام مطابق، تل له مسلمانانو سره خپلې مسلحانه مبارزې ته دوام ورکوي تر څو هغوی له دین وا ړوي او مرتد یې کړي. «ولا یزالون یقاتلونکم حتی یردوکم عن دینکم إن الستطاعوا» نو په دې دلیل، د دې همیشګي مسلحانه جګړې په مقابل کې چې کفارو د مسلمانانو پر خلاف پیل کړې، له دوه ډیرې لارې نشته:

۱. یا د طالبانو په څېر کفارو ته تسلیمېدل او مسلحانه مبارزه پرېښودل او د هغوی د قوانینو تابع کېدل او مرتد شي.

۲. یا د خلافت په څېر د هغوی د تهاجم او مسلحانه جګړې په مقابل کې ودرېږي او د منصوره او ژغورل شوې طائفې له ډلې شي، چې تر قیامته په حق او غالب دي، او لکه څنګه چې کفار پرلپسې له مسلمانانو سره د جنګ په حال کې دي، همداشان دا بر حقه ډله هم پرلپسې تر قیامته له هغوی سره د مسلحانه جنګ په حال کې ده.

نو اې زما مسلمان ورور او خورې، اوس الله تعالی او د هغه رسول صلی الله علیه وسلم ته رښتیني ځواب ورکړه: چې تا له کومې ډلې سره د یو ځای کېدو او پیوستون پرېکړه کړې. په لاس، ژبې او بلآخره په خپل زړه سره د توحید او کفر په طاغوت له اعلان سره د ژغورل شوې ډلې سره یې، یا د شیطان د وسوسو له پیروئ او رنګارنګ دامونو او د ګمراهانو له شبهاتو او تأویلاتو سره شعوري او غیر شعوري توګه د دې طائفې د دښمنانو په صف کې واقع شوی یې؟

زما مسلمان وروره او خورې! پوهه شه چې دریمه لار شتون نلري، یا توحید او کفر په طاغوت دی، یا له کفر، اهل کتاب مشرکینو یا هم غیر اهل کتاب مشرکین چې په اوسني عصر کې د امارت اسلامي له نوي نوم سره راپورته شوي، حمایت کول دي.

له اهل کتابو پرته مشرکین هم چې الله تعالی هغوی له یهودو سره یوځای د مسلمانانو اصلي دښمنان شمېرلي، هغه کسان دي چې د اسماني ادیانو او احکامو له استفادې پرته د خپل ناقص عقل پر بناء قوانین وضع کوي او پلي کوونکي یې دي. چې په دې ډله کې دهري طالبان (ماتریالیستان او کمونیستان) وطن پالان چې د قومي عصبیت تابع، روافض بت پرستان... شامل دي. د اوسني عصر په اصطلاح دوی ته اومانیست او په سیاسي اصطلاح سکولرستان یادیږي.

نو پام کوه، ډیره ستونزمنه او خطرناکه پرېکړه ده، د دنیوي مسیر پیل یې له ټولو امتحاناتو، ترخو او خوږو سره ستا له همدې پرېکړې سره پیل شوی، او نوې نړۍ له نویو احکامو سره، نوي دوستان، نوي دښمنان او هیلې تاسو ته مینځ ته راوړي، او ستاسو د همدې پرېکړې انتها هم په جنت او جهنم سره پای ته رسیږي.

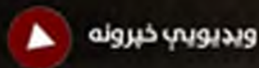

دیر ژر له العزائم
خپرندویه اداري څخه

هندي راجا ګان

او طالب غلامان!

دا مستنده مالوماتي ویډیوډ هندي مشرکینو په وحشتونو او دوی ته د طالب مرتدینو په چوپړ راڅرخي ، په دې ویډیو کې به تاسې ننداره کړئ چې هندي راجاګان څنګه د غرور په نیلي سپاره دي د مسلمانانو د مقدساتو توهین کوي، مساجد یي نړوي د مساجدو په ځای یي مندرونه جوړوي مسلمانان وژني خو په مقابل کې یي بیا د دوی غلامان طالب ماشومان بیا د همدي هندي راجاګانو د اسونو طویلې پاکوي ، دوی ته هرکلي وایي دوی سره هر اړخیزې صمیمي اړیکي لري او د مسلمانانو په مقابل کې ترې مرستې اخلي او هم یي مرسته کوي .

ډیر ژر له العزائم خپرندویه ادارې څخه .

ملېشو ته چیلنج !

(اوله برخه)

ویډیویي خبرونه

ملېشو ته چیلنج ! د هغه مستندې ، تحقیقاتي او مالوماتي ویډیو نوم دی چې په کې په ډیر مدلل ، مستند او مفصل شکل د طالب مرتدینو اسلام ماتونکې کړنې راټولې شوي ، د طالب ملېشو هغه کفري کړنې چې دوی پرې هم عمل کړی او هم اعتراف.

په همدې په زړه پورې ویډیو کې طالب ملېشو ته په ثبوت سره د دوی کفر ورپه ګوته شوی او بیا د قران او سنت په دلایلو ورته د دوی هر کفر ، کفر ثابت شوی او بیا ترې په زغرده د دغه کفري کړنو د سر ته رسولو دلایل غوښتل شوي ، دوی ته چیلنج ورکول شوی چې دوی د قران او سنت په رڼا کې ثابتې کفري کړنې په کوم دلیل ترسره کوي او څه علت دی چې دوی دغه کفري أعمال اسلامي ګڼي .

ډیر ژر له العزائم خپرندویه ادارې څخه .

د امارت له ممبره

د سلفو توهين

الحمد لله العلي الأكبر الذي زيّن الإنسان بالسمع والبصر فأمره بالخير ونهاه عن الشر والضرر والصلاة والسلام على سيد الأنبياء والبشر محمدن العربي الأطهر الذي أرسل بالدين الأضوء من الشمس والأنور من القمر أمابعد! فقال تعالى [وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَٰذِبُونَ]

پدې کې شک نشته چې مونږ په خپل وخت او عصر کې تقريباً د تېرشوي وخت او عصر د فتنو په اعتبار سره په ډېرو او خطرناکو فتنو کې شپې او ورځې سبا کوو

او بيا پدې کې د لويو او غټو فتنو څخه يوه غټه ، لويه او ايمان تباه کونکې فتنه همدا ده چې يوکس تاته د دين او اسلام د دفاع کونکي او نافذونکي په نوم اوصفت معرفي کړې شي ، لباس او شکل يې د ديندارو ښکاره کړې وي خو په حقيقت کې همدا د دين نړونکی او د هغې د اهل سرکښ دښمن وي خو ته يې بيا هم نه پېژنې ، خپل مقتدا او پيشوا دې گرځولی وي! ته وربانديې د مسلمان گمان کوي او هغه په حقيقت کې د مسلمان په جامه کې د اسلام ختمونکی او بدلونکی وي! ته وربانديې د ريښتوني او أمين گمان کوي مگر په حقيقت کې هغه دروغجن او لوی خاين وي ، او ددې برعکس هغه څوک چې صحيح مسلمان دی ، د صحيح او ريښتوني اسلام د تحکيم په پار شپه او ورځ د الله په لارکې جهاد کونکی دی نو هغه درته بيا د ځان او ايمان دښمن ښکاري!! نو يقينا خطرناکه فتنه به د انسان د ځان ، اهل ، دين او ايمان لپاره ددې نه بله کومه وي چې باطل ته حق او حق ته باطل وويل شي ؟

إنا لله و انا إليه راجعون! هو دا بعينه هماغه فتنه ده چې په اړه يې رسول الله صلى الله عليه وسلم پيش گويي کړې او فرمايلي يې دي : **إِنَّهَا سَتَأْتِي عَلَى النَّاسِ سِنُونَ خَدَّاعَةٌ ، يُصَدَّقُ فِيهَا الْكَاذِبُ ، وَيُكَذَّبُ فِيهَا الصَّادِقُ ، وَيُؤْتَمَنُ فِيهَا الْخَائِنُ ، وَيُخَوَّنُ فِيهَا الْأَمِينُ ، وَيَنْطِقُ فِيهَا الرُّوَيْبِضَةُ قِيلَ: وَمَا الرُّوَيْبِضَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: السَّفِيهُ يَتَكَلَّمُ فِي أَمْرِ الْعَامَّةِ .**

ژباړه : يقينا زر دی چې په خلکو به داسې کلونه راشي چې دوکه ور کونکي کلونه به وي ، ربښتيني به په هغې کې دروغجن گڼلی شي او دروغجن به په هغې کې ريښتوني گڼلی شي ، امانت دار به په هغې کې خاين او خاين به امانت دار گڼلی شي ، او وکالت د خلکو به کوي په هغې کې رويبضه ، نو وويل شول چې رويبضة څه شی دی ای د الله رسوله؟ هغه وويل : هغه احمق انسان چې د عامو خلکو مشري به کوي . (مسندأحمد رقم الحديث ٧٩١٢)

د إمارت وطني له واجباتو څخه!

هو يقينا همدا فتنه ډېره هلاکونکی ده چې انسان باندې داسې گډوډې او تياره راولي چې د حق د معرفت لار ترې داسې ورکه کړې چې د اجر او ثواب په

نیت د حق سره عداوت او بغض شروع کړي ، چې نن د پورته حدیث مصداق د اصلي او حربي کفارو په اشارو او کوششونو دا پروسه ډېره په زور او شور سره د ترقۍ په لور روانه ده او دا صفت نن ډېرو کلمه ویونکو خپل کړی خو په رسمي او دولتي سطحه بیا ددې ناکاره کردار ذمه د أفغانستان وطني امارت په غاړه لري او دا ځکه وایو چې د مسلمانانو په خاوره حاکم دولتونه خو ټول مرتد او قوانین یې وضعي او غیر ماأنزل الله دي خو امارت بیا پدې سربېره ځانته اسلامي او شرعي وايي ، د خپل رعیت او معتقدینو په نزد یې ددې دعوی کړی چې دوی د اسلام اتلان او نافذونکي دي ، خپل نظام هم له اسلامي نظام څخه تعبیروي ، مګر واقعیت او حقیقت دا دی ځومره چې په موجوده عصرکې دوی په اسلام ملنډې ووهلې ، د اسلامي نظام د سیاست سره یې ځومره خیانت وکړ او د کفارو د رضاء په لټون کې یې ځومره حدود تحریف ، معطل او د هغې یې غلطه ترجماني وکړه نو په غېرحانث قسم سره ویلی شو چې مخکې له دوی هیڅ نظام او دولت داسې ندي کړي بلکې دا ددې امارت له ضروري واجباتو او خاص مهامو څخه ده!!

دلته یې مونږ د نړۍ د جملې حربي کفارو سره د اهل اسلام مقابل کې دوستۍ باندې بحث نه کوو! دا هم د بحث موضوع نه ګرځوو چې د الله په حدود کې یې ترکومې اندازې یهودي سنت ژوندي کړي دي! د بین الملل په کفري مادو او قوانینو یې د ایمان راوړلو مسأله هم نه ذکرکوو! د چینایي کفارو سره یې هم د میلونونو ایغوریانو او د شرقي ترکستان په سر د سل (۱۰۰) میلونه چینایي پیسو مقابل کې د سودا په پرېکړه خبره نه کوو

او دغه ډول نور بې شمېره نواقض د اسلام یې هم نه راسپړو ځکه هغه مونږ بار بار د اسلامي دولت او خلافت له ممبر نه د مسلمانانو مخې ته پېش کړي دي بلکې دلته پدې مختصره مقالة کې ستاسو مخې ته ددې امارت لا اسلامي د هغه پټ بغض او عداوت نه پرده پورته کوو چې د اسلامي امت د معظمو سلفو علماء کرامو او د وخت د مجددینو سره یې لري او د هغوی په مقابل کې یې د لعن او طعن زهرجنې ژبې د خپلو ناکاره خولو څخه راویستې دي ،

نو تاسوبه ددې رسالې په لوستلو سره د دوی پدې عداوت سربېره ددې سبب او علت هم درک کړئ چې دوی ولې پدې مجبور شوي چې په خپلو بیاناتو او لیکنو کې د هغوی توهین ، په هغوی تهمتونه او تنقیص یې کوي .

إمارت د أهل حقو دښمن دی

دا خبره خو د لمر په څېر څرګنده او ښکاره ده چې د أمریکا ددې حاکم کړده نامراده امارت په راتلو سره د افغانستان هرچوک او څنګل ددې ګواه دی چې دوی د مېشتو أهل سنتو سره داسې د وحشت او بربریت نه ډک اعمال ترسره کړل چې یواځې له کافرڅخه یې د مؤمن په حق کې طمعه کیدی شي ، بالخصوص په شرقي زون کې چې د کتاب او سنت اتباع کونکي ، د کفر ، ردّت او د بدعاتو نه ځان ساتونکي ډېر وو نو امارت ددې لپاره په خپل صف کې د وخت او عصر خاص أشقي داود مزمل د همدې هدف لپاره متعین کړ تر څو مؤمنان په نښه کړي چې د ډاکتربشیر مرتد په مرسته یې دغه فرعونیت ترخپل وسعې پورې وکړلو ، خو للـه الحمد د اسلامي دولت د شازلمیو مجاهدینو له لوري ډېر ژر د أور په لمبو کې خپلو مخکې تلونکو فراعنة وو ته واستول شو او دده نور معاونین هم په نمبر کې دي چې ډېر ژر به إن شاء الله تعالی د خپل دي ناکاره مشر سره یوځای شي بإذن

الله تعالی .

امارت کې نور د سننو کتابونه نه چليږي

هو دا هماغه امارت دی چې په راتلو سره سم يې مشهور مبتدع او مشرك حکيم الله مظهري د خپل درس په حلقه کې خپلو شاګردانو ته د مبارکۍ په انداز کې وويل چې " الله په مونږ باندې يو احسان او انعام وکړ چې په أفغانستان کې زمونږ حکومت راغی اوس به نور بخاري ، ترمذي ، ابوداود ، نسائي او ابن ماجه نه چليږي او نه دا کسان يعني ددې کتابونو منونکي زمونږ نه سر پورته کولی شي! وګورئ مسلمانانو! دا د امارت برکات دي ، دا د امارت هدف او غايه ده چې څنګه او ولې د کتاب اوسنت مخه ونيول شي او ددې طرف دار ختم شي نو په همدې پار يې د تصوف درسونه ، مجلسونه ، خانقاهونه او شرکي حلقاتو ته ترويج ورکړی دی او د همدې لپاره شپه او ورځ محنتونه کوي کله په کې د أولوهيت دعوه داران راپورته کيږي او وايي چې دابه د بل پيرسره نه شريکوې که داسې وکړې نو تاشرك وکړ او الله شرك قطعا نه بښي! او کله بيا د کتاب او سنت منونکي ، د شرك او بدعاتو ردّ کونکي ته سل فيصده وهابي وايي ، د کتاب او سنت د أئمه او علماؤ توهينونه يې د ژبو په سر پراته دي عليهم من الله مايستحقون .

د عبدالحکيم حقاني مرتد ډګوسلی

د وطني امارت نه توليدېدونکي خرافات ، د شريعت مخالفتونه او د سلفو توهينونه خو ډېر زيات دي خو دلته مو يوازې د مرتد عبدالحکيم حقاني د يوې باطلې پرېکړې د ترديد لپاره توجه راګرځوم چې دا يې هغه غټ ملا دی نو ځکه خو امارت درئيس القضاة په منصب باندې تعيين کړی دی ، ياد مرتد په خپل کتاب " الامارة الاسلامية ونظامها په ص ٣٧ " کې صفا ليکلي : افغانستان کې چې اکثريت يې احناف دي لهذا حنفيت به نافذ وي او فيصلې به په همدې باندې کيږي ، سبحان الله د امارت بيا د جمهوريت سره څه فرق شو دا له دين او عقل نه مساکين ولې داسې خرافات غروي ، د عقل کچه يې صفر ده خو بيا نسبت ددې د وخت عقلاؤ او امامانو ته کوي ، نو عبدالحکيم حقاني نه پوښتو چې که حنفيت د کامل شريعت نه تعبير وي نو بيا پکارده چې شافعيت ، مالکيت او حنبليت د اسلام نه خارج وګڼل شي او که دې کې هم شريعت وي نو بيا د حنفيت نافذول ناقص اسلام نه دي؟ نو بيا يې وجه د تخصيص څه شي کې ده؟ ايا الله متعال مسلمانان په دې مکلف کړي چې شخصي مسلکونه ، د علماؤ رايې او اجتهادات دې نافذ کړي او فيصلې دې په دې باندې کوي؟ سره له دې چې دوی نه احناف دي او نه يې حنفيت نافذ کړی ځکه حنفيت کې قطعا دغه ډول د الله د حدودو تعطيل ، د کفارو سره موالات ، د جهاد تعطيل او د تصوف ترويج نشته بلکې رښتني حنفي علماؤ دغه کارونه کفر ګڼلي ، د دوی ددې کتاب متعلق همدا جواب کافی دی چې ورته وويل شي چې " لم تقولون ما لا تفعلون " خو دا ټولې د امارت وطني هغه مذمومې هلې ځلې او کوششونه دي چې څنګه د اصلي او حقيقي اسلام مخه ونيسي او خپل هغه خرافات چې د امريکا په نظامي اډه قطر کې ورته د ډالري کڅوړو په استقبال کې ورکړل شوي ديموکراسي د اسلام په نوم ونوموي لاحول ولاقوة الا بالله ، د عبدالحکيم قاضي د کتاب د ردّ لپاره زمونږ د يو متبحر عالم او مجاهد ورور کتاب وګورئ! " طالبان بين الاسلام والديموقراطية " .

د صوفي دين مامد تهمت او افتراء

لوستونکو اوس راشئ! د لا اسلامي امارت د کابل د مرتدو عملاؤ مرتد

رئیس او د سراج الدین مرتد د پیر او مرشد صوفي دین مامد هغه دروغ ، تهمت او افتراء وګورئ چې د اومې صدئ د مجدد علامه تقي الدین ، ابوالعباس شیخ الاسلام ابن تیمیة رحمه الله باره کې یې مرتکب شوی د امارت په ممبر ناست دی وایي: چا ویلي دي د ابن تیمیة په باب کې چا لیکلي دي چې علم یې زیات وو عقل یې کم وو علم بې ځایه ترې استعمال شو نو ځکه داسې تفردات لري علم یې بې ځایه استعمال شو .

زمونږ تبصره!

نو لوستونکو اول خو ددې قوم باره کې د اخبره پخه په ذهن کې کښېنوئ چې ددوی ټول مسأیل او دلایل همدا وي چې یو چا ویلي دي ، چا لیکلي دي ، یو چا خوب لیدلی دی او یا چاته کشف شوی دی فقط ،،

دویم داچې د عصر ددې ګمراهانو دا ډول الزامات او تهمتونه ، په اهل حقو عیوب لګول ، په عام او خاص مجالسو کې د هغوی سپکاوی دا څه نوي خبره نه ده ، بلکې دې د معتزله وو هم مشربو له دې مخکې هم د خپلو منحرفو أصولو په قواعدو کې د رسول الله صلی الله علیه وسلم فقهاؤ صحابه کرامو ته هم ناکاره او نالایق نسبتونه کړي دي لکه أبوهریرة او أنس بن مالك رضي الله عنهما ته کما في اصول الشاشي صـ ۲۷۵ ، دغه ډول دوی او د دوی همصفتو د ۱۲ صدئ د مجدد شیخ محمد بن عبدالوهاب رحمه الله پسې هم ډېرې نالایقه او نامناسبې خبرې تړلې دي کله ورته خارجي وایي او کله ورته سفاك لاحول ولاقوة الا بالله .

د امارت په ممبر د الله د شعائرو توهین

لوستونکو مخکې له دې چې مونږ د امارت ددې نالایق رئیس عملاء صوفي دین مامد د خبرې جواب کې تفصیل شروع کړو او ل دا څو خبرې کول مناسب ګڼو او هغه دا چې د امارت د خباثتونو او کفریاتو د ذکر کولو لړۍ ډېره طویله ده په یوه او دوه لیکنو کې پای ته نه رسیږي نو لهذا دې مختصره لیکنه کې په اختصار د دوی د یو څو نورو حماري مسؤلینو چې امارت کې د علماؤ او شیوخ الحدیثو په وصف مشهور دي یو څو خرافات د لوستونکو مخې ته عرض کول مقصود دي ترڅو معلومه شي چې په ګستاخانه ارتکاب او بهتاني کردار کې صوفي دین مامد تنها نه دی بلکې دا د دوی موروثي عادت او عقیدوي سنت دي چې یو پکې له بل نه مخکې کیږي ، چې د هغې له جملې څخه د امارت و طني یو بل مشهور کذاب ملا مرتد عبدالحمید حماسي دی یاد مرتد خپلو شاګردانو ته په درس کې یوه د فحشا نه ډکه قیصه کوي او بیا پکې کې د الله تبارک وتعالی د معظمې شعیرې حجر اسود تشبیه د یوې زنانه د فرج او شرمګاه سره ورکوي!!!

سره له دې چې د علماؤ پدې اتفاق دی چې څوک د الله د رسول او یا هم د شریعت د کوم حکم او رکن توهین وکړي اګر که دا ټوقې کوي بیا هم پدې سره انسان مرتد ګرځي خو حماسي مسکین په زړه خوړلي چې مرتد خو هسې هم یم خو راځه بس خپل ارمان پوره کړه او د کفر او فحشاء نه ډکې قیصې کوه انا لله وانا الیه راجعون ،

کله د ای ایس ای روزل شوي شاګرد جلال الدین حقاني ته د اسمان نه د حلال شوو پسونو د راتلو دروغ جوړوي او کله بیا د مور په خېټه کې د دېګ د کړنګ اواز هم ترننه په یاد لرلو دعوی کوي! کله د ملاعمر ځپلی خلقو ته د برکت سبب معرفي کوي او کله د حجر اسود مبارک کاڼی چې د جنت نه راغلی او د الله نبي ښکل کړی هغې ته د زنانه د فرج اوشرمګاه سره تشبیه ورکوي انا لله وانا الیه راجعون ،

ژرنده او جومات دوی نه پېژني خو اهل حقو

ته بيا کمعقل وايي ، د رب د مکرمې او معظمې شعيري تشبيه د ښځو د شرمګاهونو سره دوى ورکوي خو کم عقل بيا اهل حقو ته وايي! .

ابن بطوطة هم بهتان ترلي وو

لوستونکو نن که دين مامد کذّاب د امارت په سطحه په رسمي سيټ او ممبر ناست په شيخ الاسلام رحمه الله تهمت لګوي او کمعقله ورته وايي نو له دې سخت او ناولى تهمت د دوى بل ورور ابن بطوطة هم په شيخ رحمه الله لګولى وو په خپل کتاب الرحلة ۲۸۷/۴ کې يې ليکلي دي چې زه د دمشق په رحله کې د ابن تيمية مسجد ته لاړم هغه په ممبر ناست وو او ويل يې چې الله تعالى د عرش نه د دنيا اسمان ته داسې راکوزيږي لکه زه چې ښکته د خپل ممبر نه راکوزيږم او بيا د ممبر نه راکوز شو!!! سبحان الله دا څومره صفا درواغ او بې ځايه تهمت دى په شيخ رحمه الله ځکه چې د صفاتو متعلق د شيخ رحمه الله دريځ لکه لمر داسې معلوم دى د هغه په هيڅ کتاب کې دا ډول خبره نشته بلکې داسې عقيده د هغه په نزد د کفر ده او دا خبره د هغه له کتابونو څخه ښکاره معلومه ده ،،

دويم داچې د نزول متعلق خو د هغه خاص او ځانګړى کتاب (حديث النزول) موجود دى چې هغې کې دغه ډول اعتقاد ته اشاره هم نشته ، دريم داچې د ابن بطوطة درواغ لدې څخه هم معلوميږي چې ليکي زه د مشق ته په ۷۲٦ هـ د رمضان په ۱۹ د پنجشنبې په ورځ داخل شوم ، او حال داچې شيخ رحمه الله په دغه کال د شعبان په ړومبيو ورځوکې د دمشق په قلعه کې محبوس وو تر هغې چې په محبس کې وفات هم شو ، بيا دا هم په ياد ولرئ چې د ابن بطوطه کتاب نور هم ډير زيات د درواغوا او خرافاتو څخه ډک دى چې يو يې مونږ ستاسو مخې ته پيش کړ .

دين مامد نصيحت کوي

الغرض راځو د امارت د بې علمه شي صوفې دين مامد د خرافاتو ردّ ته :

دين مامد د وطني امارت نامنونکو کشرخيلو ته په خپل ګمان نصيحت کوي او ورته وايي چې تاسو د ابن تيميه غوندي علم بې ځايه استعمال نه کړئ!!

افسوس د جهل نمونې هم د علم دعواوې کوي؟ سړي ته بې اختياره خندا ورشي د دوى په دې حماقت ، چيرته شيخ الاسلام او چيرته د تصوف د ګنده ګى دا مردار او پليت چينجي!؟

چيرته د توحيد علمبرادار ، د کفارو په خلاف د سنګر په اول خط کې جنګيدونکي مجاهد عالم او چيرته د کفارو او صليبيانو دفاع کونکي صوفي مرتدين!؟

ډيره د تعجب وړ خبره ده هغه کس چې د امت اهل علمو ورته د شيخ الاسلام په لقب ورکولو اجماع کړې وي! هغه کس چې کله هم د شيخ الاسلام کلمه مطلق ذکر شي نو د دوست او دشمن دواړو ذهن ته اول همدا راځي چې مراد ترېنه ابن تيمية الحراني رحمه الله دى ، خو ددې باوجود د حق نه ړوند اوکوڼ په هغه د عقل د کمې عيب اوتور لګوي! .

د شيخ الاسلام تفردات!

د شيخ الاسلام د عزت او کرامت دپاره دا کافي ده چې مشرکان او باطل پرست ورسره بغض او عداوت لري او دا د الله سنت کريمه دي چې همېش د اهل حقو او باطل پرستو ترمنځ دغه معرکه جاري او دايم وي ، په دې جنګ کې باطل پرست چونکې د دلايلو او براهينو څخه بې برخې دي نو د يهودي سنتو له مخې په اهل حقو تهمتونه او هغوى ته نا لايق اوصاف منسوبوي چې يو له هغې څخه دا دى چې تاسو د امارت د مرتد صوفي دين مامد څخه واوريده چې امام شيخ الاسلام رحمه الله

ته يې کم عقله وويل او بيا سبب د خپل دې تهمت دا ذکر کوي چې هغه تفردات لري ، سبحان الله که خبره د تفرداتو شي او پدې ځوک بې عقله ګرځي نو مونږ ته دې را وښايي چې کوم عالم او امام له دې ځخه مستثنى دى؟ کوم عالم دى چې هغه تفردات نلري؟

تفصيل نه کوو او نه د علماؤ او امامانو نومونه ذکر کوو ځکه چې ذکر کول يې له وسعې بهر دي ، بس خلاصه داچې زمونږ چيلنج دى مونږ ته دې ځوک يو عالم ، امام ، فقيه او مجتهد داسې را وښايي چې هغه په خپلو فتوو کې تفردات نلري بس دا به مو فتح وي!

بل دا هم واورئ چې د شيخ رحمه الله تفردات هم ځه داسې نه دي لکه د چا چې په شيطاني خوبونو او په ګمراه کونکو کشفونو باندې بناء وي ، بلکې هغه خو د کتاب ، سنت او د فقهاؤ د اقوالو حافظ وو ، هيڅ قول او فتوى کې داسې نه وو چې د کتاب ، سنت او يا اجماع د امت ځخه وتونکى وي او که بالفرض يومسأله کې داسې وي نو د اجتهاد په سبب بيا هم د يو اجر نه خالي نه دى ، دا به روسته ذکر شي چې موصوف کامل مجتهد وو ،

دده متعلق شيخ الاسلام امام ابن القيم رحمه الله فرمايي : **لا نعرف مسألة خرق فيها الإجماع ، ومن ادعى ذلك فهو إما جاهل وإما كاذب ،**

ژباړه : مونږ ته يوه داسې مسأله نده معلومه چې هغه په کې د اجماع مخالفت کړې وي ، نو که چا ددې دعوه وکړه دا به يا جاهل او يا هم دروغجن وي ، نقلا من كتاب حياة شيخ الإسلام ابن تيمية ص٥٥ .

دغه ډول حافظ ابن حجر رحمه الله د علامه ذهبي رحمه الله په حوالې سره نقل کړي فرمايي:

وأما نقله للفقه ومذاهب الصحابة والتابعين فضلا عن المذاهب الأربعة فليس له فيه نظير وفي موضع آخر وله باع طويل في معرفة أقوال السلف وقل أن تذكر مسألة إلا ويذكر فيها مذاهب الأئمة وقد خالف الأئمة الأربعة في عدة مسائل صنف فيها واحتج لها بالكتاب والسنة.

ژباړه : او هغه چې نقلول دده دي فقهې لره او د صحابه او تابعينو مذاهبو لره سره د مذاهب اربعه وو ، نو په دې کې هغه هيڅ مثال نلري او بل ځاى يې فرمايلي او د هغه لاس ډېر اوږد وو د سلفو د اقوالو په معرفت کې او ډېر داسې دي چې يو مسأله ذکر کړي مګر داچې په هغې کې د امامانو مذاهب بيانوي او ده يقينا د ځلور واړو امامانو نه هم په يوشمېر مسايلو کې مخالفت کړى چې هغې کې يې ليکل کړي خو دليل يې ورته د کتاب او سنت ځخه نيولى .

(الدرر الكامنة لابن حجر ١/١٨٥)

امام ذهبي رحمه الله مزيد فرمايي : **بحيث يصدق عليه أن يقال كل حديث لا يعرفه ابنُ تيمية فليس بحديث ، ولكن الإحاطة لله ، غير أنه يغترف فيه من بحر وغيره من الأئمة يغترفون من السَّواقي.**

ژباړه : او دا ځکه چې رښتوني تاميږي دا خبره د هغه په حق کې چې وويل شي چې هر هغه حديث چې ابن تيميه يې نه پېژني نو هغه له سره حديث نه دى ، خو دومره ده چې احاطه د علم الله ته ثابته ده ، خو البته دا ده چې ابن تيمية د بحر نه لپې ډکوي او دده نه بغير نور امامان دا د وړو لښتيو نه لپې ډکوي . (ذيل طبقات الحنابلة ج٤ ص٥٠٠)

موصوف مزيد فرمايي **ولقد نصر السنة المحضة ، والطريقة السلفية ، واحتج لها ببراهين ومقدمات وأمور لم يسبق إليها.**

ژباړه : او يقينا ده خاص د سنت او د سلفيت د منهج نصرت کړى دى او د هغې اثبات يې په دلايلو او داسې مقدّمو او أمورو سره کړى چې هيڅ ځوک هغې ته دده ځخه نه دي مخکې شوي، (كتاب الذيل ج٢ ص٣٩٠)

قاضي أبو عبد الله بن الحَريري فرمايي : **إن لم يكن ابنُ تيمية شيخَ الإسلام فمن هو؟** ژباړه : كه ابن تيميه شيخ الاسلام نه وي نو بيا به څوك وي ، (من أعلام المجددين ص٢٥)

هو همدا شيخ الاسلام دی

نولوستونكو فكر وكړئ هغه كوم تفردات دي چې د هغې په سبب يې د حق دشمنان كم عقله ګڼي يو داسې تفرد دي مونږ ته د هغه څوك پيش كړي چې هغه ورته د كتاب ، سنت او يا هم اجماع د امت څخه دليل نه وي نيولى ، بل داسې منقبت او عالي ميډال كوم چې تاسو وليده مسلمانان هغه چاته وركوي چې هغه دې د كامل عقل نه برخمن نه وي؟ بس دا به روسته ثابته او په ډاګه شي چې د عقل كمى په چا كې دی او ددې نسبت اصل حقدار څوك دي او څه شي دغه باطل پرست او مشركان ددې تهمت په لګولو مجبور كړي دي ، خو چې دلته د مسلمانانو مخې ته د مرتد صوفي دين مامد درواغ او تهمت څه په ډاګه كړو نو د يو څو اهل علمو هغه ثناء او مدح ذكر كوو چې هغوى د ابن تيميه رحمه الله متعلق كړې ده ،

نو واورئ! ابن تيميه رحمه الله هغه شخصيت دی چې د وخت او عصر منل شوى امام علامه شمس الدين الذهبي رحمه الله يې د جمله كمالي أوصافو د راګېرو لو څخه ځان عاجز ګڼي او فرمايي:

وهو كبرُ من أن يُنْبِه مثلي على نعوته ، فلو حلفت بين الركن والمقام لحلفت أني ما رأيت بعيني مثله ، ولا والله ما رأى هو مثل نفسه.

ژباړه : فرمايي او دغه ابن تيميه رحمه الله ډېر لوى دی ددې نه چې زماغوندې كس دې د هغه د صفاتو څخه خبر وركړي نو كه چېرته زه د ركن او مقام ترمنځه قسم وكړم نو ضرور به دا قسم كوم چې ما په خپلو سترګو د هغه غوندې شخصيت نه دی ليدلى او نه قسم په الله كه هغه د خپل ځان غوندې شخصيت ليدلي وي ، (ذيل الطبقات الحنابلة ج٤ ص٥٠٧)

علامه جمال الدين أبو الحجاج المِزّي رحمه الله د ابن تيمية رحمه الله په باره كې فرمايي **ما رأيت مثله ولا رأى هو مثل نفسه ، وما رأيت أحدا أعلم بكتاب الله وسنةِ رسوله ولا أتبع لهما منه ،**

ژباړه : ما دده پشان عالم نه دی ليدلى او نه ده د خپل ځان پشان عالم ليدلى دی او ما د الله په كتاب او د هغه د رسول په سنت ډېر پوهه لرونكى او ددې دواړو زيات اتباع كونكى له ده څخه بل هيڅ څوك نه دی ليدلى .

(الشهادة الزكية في ثناء الأئمة في ابن تيمية صـ ٤٥)

جمال الدين السرمري فرمايي : " **ومن عجائب زماننا في الحفظ ابن تيمية ، كان يمر بالكتاب مرة مطالعة ، فينقش في ذهنه ، وينقله من مصنفاته بلفظه ومعناه ".**

ژباړه : او زمونږ د زماني د عجاىباتو څخه په حفظ كې ابن تيمية وو چې ده به يوځل يو كتاب مطالعه كړ نو د هغې نقش به يې په ذهن كې راغى او بيا به يې خپلو تصانيفو كې په لفظ او معنا دواړو سره نقل كاوه .

(البدر الطالع ج١ ج/ ص ٧٠)

قاضي ابن دقيق العيد رحمه الله فرمايي : **لما اجتمعت بابن تيمية رأيت رجلا كلُ العلوم بين عينيه يأخذ ما يريد ويدع ما يريد ، وقلت له : ما كنت أظن أن الله بقي يخلق مثلك .**

ژباړه : زه چې كله د ابن تيمه رحمه الله سره مخامخ شوم نو ما وليده چې دا داسې يو سړى دی چې ګويا ټول علوم يې مخې ته پراته دي بس چې څه يې خوښه شي ترې اخلي يې او چې څه يې خوښه شي پرېږدي يې نو ما ورته وويل زه ګمان نه كوم چې الله له تاته بعد په مخلوق كې بل داسې عالم پيداكړي . (الذيل ج٤ ص٥٠٣ الرد الوافر ص١١١ الشهادة الزكية ص ٢٩)

الشيخ إبراهيم الرَقي : **به د ابن تيمه رحمه الله**

باره کې فرمایل فإن طال عمرُه ملأ الأرضَ علما وهو على الحق ، ولا بد ما يعاديه الناس فإنه وارثُ علمِ النبوة .

ژباړه : که چېرته د ابن تیمیه عمر زیات شو نو ځمکه به د علم څخه ډکه کړي او دا په حق ولاړ دی نو خامخا به ورسره خلک (باطل پرست) عداوت کوي بېشکه دا د نبوة د علم وارث دی . (حياة شيخ الإسلام ابن تيمية صـ٢١)

د نحویانو شیخ او سردار شیخ أبو حيان النحوي چې کله د ابن تیمیة رحمه الله سره ملاقات وکړ نو ویې فرمایل : **ما رأت عيناي مثله ،**

ژباړه : زما سترګو دده پشان کس نه دی لیدلی! (من أعلام المجددين صـ٢٥)

الشيخ علم الدين البرزالي هم د خپلو شیوخو په معجم کې د هغه بې شمیره أوصاف او کمالات ذکر کړي مختصریو څو کرښې د اختصار په توګه ذکر کوم فرمایي : **أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام بن عبد الله بن أبي القاسم بن محمد بن تيمية الحرانيُ الشيخُ تقي الدين أبو العباس الإمام المُجمع على فضله ونبله ودينه ، قرأ القرآن وبرع فيه والعربية والأصول ، ومهر في علم التفسير والحديث ، وكان إماما لا يلحق غباره في كل شيء وبلغ رتبة الاجتهاد ، واجتمعت فيه شروط المجتهدين،**

ژباړه : ابن تیمه هغه شخص دی چې په غوره والي ، زکاوت او دینداری یې اجماع شوي ده ، قران یې لوستی دی او په هغې کې یې ممتازیت حاصل کړی دی او دا ډول په عربیت او اصولو کی مقام حاصل کړي اوپه علم التفسیر اوعلم الحدیث کې یې مهارت حاصل کړی وو ، او دا یو داسې امام و چې په هر څه کې بې مثاله او د اجتهاد درجې ته رسېدلی وو او په ده کې د مجتهدینو ټول شروط جمع شوي وو . (غاية الأماني ٢/١٩١)

علامه بهاء الدين ابن سوار السبكي په شیخ رحمه الله د اعتراض کونکو متعلق خپل ملګري ته وفرمایل **والله يا فلان ما يبغض ابنَ تيمية إلا جاهل أو صاحب هوى فالجاهل لا يدري ما يقول وصاحب الهوى يصده هواه عن الحق بعد معرفته به ،**

ژباړه : قسم په الله ای فلانیه بغض نه کوي د ابن تیمیه سره مګر جاهل او یاهم بدعتي انسان جاهل خو نه پوهیږي چې څه وایي او د بدعاتو خاوند هغه خپل خواهش د حق د منلو څخه بندکړی دی روسته له دې چې څه یې وپېژنده چې دا حق دی . (الرد الوافر لابن ناصر الدين الدمشقي صـ٩٩)

علامه كمال الدين الزَّملكاني رحمه الله یې په حق کې فرمایي: **وقد ألان الله له العلوم كما ألان لداود الحديد ،**

ژباړه : ابن تیمه ته خو الله علوم داسې تابع کړی وو لکه څنګه چې یې داود علیه السلام ته وسپنه تابع یعنې نرمه ګرځولې وه . (غاية الأماني ٢/٢٠٣)

موصوف د شیخ رحمه الله متعلق مزید فرمایي: **كان إذا سئل عن فن من العلم ظن الرائي والسامع: أنه لا يعرف غير ذاك الفن ، وحكم أن أحدا لا يعرفه مثله ، وكان الفقهاء من سائر الطوائف إذا جالسوه استفادوا منه في مذهبهم أشياء ، ولا يعرف أنه ناظر أحدا فانقطع منه ، ولا تكلم في علم من العلوم ، سواء كان من علوم الشرع أو غيرها ، إلا فاق فيه أهله ، واجتمعت فيه شروط الاجتهاد على وجههـا ،**

ژباړه : او وو چې کله به دده نه د کوم علم د فن باره کې تپوس وکړی شو نو د لیدونکي او اورېدونکي به دا یقین راغی چې دا بغیر له دې فن نه په بل فن علم نلري او دا فیصله به یې وکړه چې دده پشان بل هیڅوک ددې فن علم نلري او د ټولو طائفو فقهاء به چې کله ده ته کښېناستل نو له ده څخه به یې په خپلو مذاهبو کې زده کړې کولې او داسې قطعا نه ده شوې چې د چا سره مناظره شوې وي او دا دې هغه ته پاتې راغلی وي او نه یې په کوم علم کې بحث کړی برابره ده چې شرعي علوم به وو او که ددې نه علاوه

، مګر دا چې دا به د هغې په اهل باندې غالب ګرځېده او په ده کې په صحيح طريقې سره د اجتهاد جمله شروط جمع شوي وو.
(تاريخ ابن الوردی ج۲ صـ۲۷۷)

دغه ډول د شيخ رحمه الله د کتاب (بيان الدليل) متعلق فرمايي: **من مصنفات سيدنا وشيخنا وقدوتنا الشيخ، السيد، الإمام، العالم، العلامة الأوحد البارع، الحافظ، الزاهد الورع، القدوة الكامل العارف، تقي الدين شيخ الإسلام، مفتي الأنام ، سيد العلماء، قدوة الفضلاء، ناصر السنة، قامع البدعة، حجة الله على العباد، راد أهل الزيغ والعناد، أوحد العلماء العاملين، آخر الأئمة المجتهدين، أبي العباس أحمدَ بن تيمية.**
(تاريخ ابن الوردی ج۲ ص۲۷۷ ذيل طبقات الحنابلة ج۴ ص۴۹۸)

هو دا ابن تيمية وو

نو عزتمندو مسلمانانو وګورئ دا شوه د ۷ اومې او ۸ اتمې صدۍ د اهل علمو هغه تزکيه چې د شيخ الاسلام ابن تيمه رحمه الله باره کې يې کړې ده چې د اختصار په سبب مونږ د مدحې نور کلمات ، د نورو مشايخو نومونه او عبارات ذکر نه کړل ، نو اوس دې مسلمانان د دين مامد صوفي تهمت ته سوچ وکړي چې هغه ورته کوم نسبت کړی او بيا دې د اهل علمو دې مدحو ته فکر وکړي نو ايا هغه څوک چې عقل لري او يا کمعقله وي هغه داسې کيدی شي چې د اجتهاد رتبې او مقام ته ورسيږي؟

هغه داسې کيدای شي چې محدثين ، مورخين او فقهاء دې د هغه په حق کې ورباندې په حرم کې د الله په ذات قسم کول خوښوي چې مونږ داسې کامل ، پوه او زيرک شخصيت ليدلی نه دی؟

ايا هغه داسې کيدی شي چې د محمد بن أحمد بن عبد الهادي ، د محمد بن أبي بكر ، ابن قيم الجوزية د محمد د بن أحمد بن عثمان الذهبي د محمد بن مفلح د ابن محمد المقدسي د إسماعيل بن عمر بن كثير ، د عمر بن علي البزار ، د أحمد بن حسن بن عبد الله بن قدامه د محمد بن شاكر الكتبي ، د سليمان بن عبد القوي الطوفي الصرصري البغدادي، د عمر بن مظفر الوردي المصري الحلبي ، د عمر بن سعد الله الحراني ، د محمد بن المنجا التنوخي الدمشقي وغيرهم رحمهم الله غوندې شاګردان وروزي؟
(کمافي شيخ الإسلام ابن تيمية وجهوده في الحديث وعلومه صـ۱۰۱ صـ۱۵۹) .

ايا داسې کس کم عقله کيدای شي چې د ملحلدانو په نزد د عقل بادشاهان او حکماء په دلايلو سره بې عقله ثابت کړي او لس جلده کتاب په نوم د (درء تعارض العقل والنقل) د هغوی په بطلان او د کمعقلۍ په ثابتولو باندې وليکي؟

د باطل پرستو د عداوت سبب

لکه څنګه چې دا خبره په مخکې فُصولو کې بې له شک او تردد څخه ثابته شوه چې شيخ رحمه الله ته رب کريم په ځمکه او بيا د مسلمانانو په زړونو کې محبت ، ايماني احترام او مقام ځای کړی دی ، خو دا چې د عصر مشرکين او باطل پرست يې د زعم برداشت نلري ، رالږې په يو نوم او بل نوم د بې علمه مسلمانانو مخې ته د هغه د مقام غورځولو کوشش کوي ، خو بل طرف ته الله رب کريم د خپلو ايمان لرونکو بنده ګانو د دفاع وعده کړې او فرمايي : **إِنَّ اللَّهَ يُدَافِعُ عَنِ الَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ .**

ژباړه : يقينا الله له هغو کسانو څخه دفاع کوي چې ايمان يې راوړی دی دا يقيني ده چې الله هيڅ يو خائن ، او ناشکره نه خوښوي.

امارت په ابن تيمية طعن ولې کوي؟

مسلمانانو واورئ مونږ ستاسو په مخ کې په وطني امارت او د تصوف په جمله اهل شرک دا اواز کوو او دې واوري نن چې د دوی له لوري د ممبرونو په سر شيخ الإسلام رحمه الله ته د کمعقل کوم بې ځايه نسبت چې کيږي

او د عیب او طعن هدف ګرځي نو ددې مرکزي علت دا دی چې هغه پرون ستاسو د همصفته مرتدینو تاتاریانو خلاف په جهاد فتوا ورکړې وه او د مجاهدینو ترمنځ یې اعلان وکړ چې: **"إذا رأيتموني من ذلك الجانب وعلى رأسي مصحف فاقتلوني "** که چیرته تاسو ما د تاتاریانو په طرف ووینئ او په سرمې قران هم ایخي وي نو ما قتل کړئ،

ستاسو ننې تهمتونه د پروني هغه درد لکه کبله وجود ته راغلي چې د شیخ رحمه الله د فتوې په سبب یې ستاسو په زړونو حمله کړې او هغه هاغه فتوا ده چې ستاسو د مقتداګانو او د وحدة الوجود په بدګرده مشرانو حسین بن منصور الحلاج، محي الدین ابن عربي ، ابوفتوح شهاب الدین السهروردي ، ابن الفارض او ابن سبعین وغیره صوفیانو باندې یې ورکړې وه ، د ملحدانو او زنادقه وو حکم یې وربانـدې لګولی وو او د هغوی په کفر ، ضلالت ، حماقت او جهالت یې مسلمان ملت اګاه ګرځولی دی ،

تاسو ځکه نن د هغه نوم نشی برداشت کولی چې د هغه د زرینو أقوالو څخه دا قول مشهور دی چې **"العامة يعبدون الله والصوفية يعبدون أنفسهم** ، ژباړه: خلک د الله عبادت کوي خوصوفیان د خپل ځان عبادت کوي.

شیخ رحمه الله ځکه ستاسو د تهمتونو او ناحقه بهتانونو هدف ګرځیدلی چې هغه ستاسو په ناسکه ورونو روافضو د تکفیر فتوی ورکړې او د هغوی په بطلان یې د منهاج السنة غوندې لاجواب کتاب لیکلی دی چې ترننه د روافضو زخمونه تازه کوي او مالګې پرې شیندي!! د شیخ نه ځکه ډار محسوسوئ چې ستاسو د مشرانو منکري الصفاتو معطله او جهمیه وو په رد کې یې الحموية الکبری ، العقیدة الواسطية او التدمرية کتابونه لیکلي دي!! په اړه یې ځکه د دروغو او تهمتونو څخه کاراخلئ چې هغه په الفرقان کتاب کې ستاسو او ستاسو همصفته د شیطان دوستان ګرځولي دي، تاسو ته ځکه د هغه مسلّم مقام د منلو وړنه دی چې تاسو او ستاسو دغه جمهوري او وطني امارت د هغه د فتوی له رویه طائفه ممتنعه کې حسابیږي چې په مقابل کې یې په مسلمانانو باندې جهاد فرض عین ګرځیدلی دی.

د دین مامد څېړه او د امارت مخ

اوس د مسلمانانو مخې ته یو څو ښکاره ثبوتونه او دلایل پدې پار عرض کوم چې د امارت وطني د ممبر نه چې د کمعقل کوم نسبت شیخ رحمه الله ته شوی ددې ناکاره صفت لایق خپله ددې امارت مشرتابه او د دین مامد په څېر نور مسؤلین دي او دا داسې دلایل دي چې په خپله خوارکي دین مامد صوفي په خپله خوله باندې ویلي دي چې د عقل والاو په نزد، نو دا د دین مامد له خوانه امارت ته په مخ د کلکې څپېړې د ورکولو او د امارت د مشرتابه او مسؤلینو څخه د جامو ویستلو مترادف خبرې دي چې دغه خبرې یې ستاسو مخې ته بړدم ترڅو ددې سره سره د تصوف د عقل نتیجه هم ووینئ چې په ځان یې د بې عقلۍ سره سره د حماقت او سفاهت څومره بې شمیره دلایل ثابت کړي دي!

د امارت قاضیان!!

صوفي دین مامد وایي : په موجوده نظام کې فارغ لا نه وي او پوښتنه کوي چې چیرته به د قاضیتوب ځای راته پیداشي ، ځکه په مدرسه کې تنخوا ، د مفتی توب تنخوا او د قضا تنخواه څومره فرق لري؟

زمونږ تبصره

د دین مامد دا خبره مونږ هم تائیدوو ځکه

چې دې باب کې یو مقوله ده چې : صاحب البیت أدری بما فیه ،، یعنې د کور ښښتن ډېر خبر وي په هغه څه چې په کورکې یې دي ، نو دین مامد صوفي باره کې مجبور یو چې دا ووایو چې "إن الكذوب قد يصدق " یقینا دروغجن هم کله کله ریښتیا وایي . نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شیخ الاسلام ابن تیمیة چې د امت أهل علمو یې په امامت او علمیت اجماع کړي؟ که د امارت مشر تابه چې نا أهله او بې علمه یې د قضاء منصبونو ته ځانونه رسوي او د دنیا د مال او متاع د حصول لپاره کوششونه کوي چې قاضیان شي! سره له دې چې په اسلام کې د عهدې طلب حرام دی او دوی بیا سره د نا أهلی دا کړنه ترسره کوي خو د امارت مشران یې مخه نه نیسي ځکه دا زمینه ورته امارت برابره کړې ده .

إمارت کې مسجدونه وتړل شول!

د امارت د کابل د عملاؤ رئیس صوفي دین مامد په خپله خوله وایي : نن د اطرافو مدرسې اکثره خرې شوې ، جماتونه بې امامه شول ، وتړل شول .

زمونږ تبصره

نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شیخ الاسلام ابن تیمیة چې د امت أهل علمو یې په امامت او علمیت اجماع کړې؟ او که د إمارت مشرتابه چې د حاکمیت په مناطقو کې یې مدرسې خرې او مساجد وتړل شو؟ نو ایا اسلامي حاکم او اسلامي نظام داسې وي؟ دېته شرعی نظام ویلی شي؟

امارت د رعیت سره خیانت کوي!

د امارت د کابل د عملاؤ رئیس صوفي دین مامد په خپله خوله وایي : حتی یو ځای کې د افسوس ځای دی د چهارشنبې په ورځ مړی شوی وو د جنازې څوک نه وو بیا وایي هغه کلیوالو وویلې سبا ته یې کېږدئ دغه رئیسان صاحبان چې په دفترونو کې کار کوي د جُمعې په شپه کوروته راځي جنازه به مو بیا هغوی وکړي!

زمونږ تبصره!

نو چې کله د یو اسلامي نظام دعوی کونکی اقتدار او حاکم داسې وي چې رعیت کې یې مړی د جنازې او تدفین د حق څخه داسې محروم پاتې کیږي نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شیخ الاسلام ابن تیمیة چې د امت أهل علمو یې په امامت او علمیت اجماع کړې؟ او که د امارت مشرتابه چې د حاکمیت لاندې مناطقو کې یې رعیت د چهارشنبي په ورځ مړ کیږي او د جنازې یې لپاره یې څوک نه پیداکیږي تردې چې جمعې ته پاتې کیږي!؟ لاحول ولا قوة الا بالله .

هو دا یې د مشرانو عقیده ده!!

د امارت د کابل د عملاؤ رئیس صوفي دین مامد وایی : د دغه ملت په قربانیو مونږ دې حکومت ته را رسېدلي یو ، د دغه عوامو په کومکونو د ولس یوه یوه کس خپل کور د مجاهد په سر باندې قربان کړی!

زمونږ تبصره

مسلمانانو خه وګورئ د امارت د مشرتابه او جنګیالو ټول هدف همدا وه چې حکومت ته ورسي فقط شریعت او د اسلام د حاکمیت نیت یې قطعا نه وو نو ځکه خو دین مامد وایي چې مونږ حکومت ته ددې عوامو په قربانیو رسېدلي یو ، د الله مدد او نصرت ته یې اشاره قدر هم ونه کړه ځکه چې دین مامد پدې پوهېږي چې د کرسی او اقتدار لاس ته راوړنې او د وطنیت د نظریې په اشراف کې جنګ نه جهاد دی او نه په دې کې د الله مدد وي بلکې د مهلت به وجه یو چانس وي الله یې ورکوي تر څو حجتونه تمام او اعذار قطع کړي نو بیا یې چې رانیسي نو د هغه رانیول یقینا ډېر سخت وي ،

نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شیخ

الاسلام ابن تیمیة چې د امت أهل علمو یې په امامت او علمیت اجماع کړې؟ او که د امارت مشرتابه چې جنګ یې فقط د حکومت لاس ته راوړلو لپاره وو؟

د عوامو سره امارت خیانت کوي!!

د امارت د کابل د عملاؤ رئیس صوفي دین مامد په خپله خوله وایي : مونږ ته شورا ته یو سپین ږیری راغی کوچی و د لوګر ویل یې په تېر رژیم کې به ما مجاهدینو ته پټه شپه ورکوله چا جاسوسي را باندې وکړه په کور مې بمبار وشو نهه نفر مې ځای پرځای شهیدان شول .....

زمونږ تبصره

مسلمانانو وګورئ او واورئ دا هغه عوام دي چې دې وطني طالبانو د شریعت د تنفیذ په نوم د دوی کورونه د خپل وطني جنګ سنګرونه ګرځولي وو هغوی هم پدې امید او طمع دغه هر مصیبت ته غاړه د همدې لپاره ایخې وه چې دوی به د الله شریعت راولي خو نن افغانستان کې د الله د شریعت پرځای د کفارو شریعت حاکم دی او د الله د شریعت مخه نیول کیږي ، بل دا چې دین مامد او ده ته ناست احمقان دومره فکر نه کوي چې أمریکا ستا د رعیت کور کور کې د قتلونو امبار جوړ کړی دی خو نن ورته د امارت مشرک سراج الدین دښمن نه وایي! ملاکبیر مرتد نن د امارت حاکمیت د امریکا دپاره امن تصور کوي! عباس ستانکزی مرتد یې نن ارمان کوي چې کاش امریکا بیرته افغانستان ته راشي! مشهور احمق د زمانې امرخان موتاقي پلن ښتې ورته سحر او ماښام همدا شیطاني منتر تکراروي چې مونږ په رسمیت وپیژنئ! هیبتوف بې علمه یې هم په نړیوال قانون ایمان راوړ ،

نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شیخ الاسلام ابن تیمیة چې د امت أهل علمو یې په امامت او علمیت اجماع کړې؟ او که د امارت مشرتابه چې امریکا ورته رعیت کې کور په کور د ښځو ، ماشومانو او بوډاګانو په شمول ډلې ډلې أفراد په بې رحمی سره قتلول او دا پرځای ددې چې انتقام تړې واخلي نن د امریکا سره د دوستی لاسونه ورکوي او واپس یې افغانستان ته د راتلو ارمانونه او عذرونه کوي!؟

د امارت د جنګیالو د غیرت کچه!

د امارت د کابل د عملاؤ رئیس صوفي دین مامد په خپله خوله وایي : حتی مجاهدین ماته غړېدلي وایي د چاپو په وخت کې دننه په کور کې د ښځو په مابین کې یې مونږ ته ځای اچولی چې په ښځو کې ایننه پټ ویده شئ چې داسې خیال څوک ونه کړي چې دلته پردی سړی دی!

زمونږ تبصره

لوستونکو ستاسو به هم به زړه کې دا خبره تاویګي راتاویګي چې دا صوفي دین مامد د امارت سره کومه دشمني لري چې جنګیالي خواران داسې شرموي او د مشرتابه حماقت یې راښکاره کوي؟

نو جواب دا دی چې دا هغه څه دي چې د امارت په صوفیانه منهج او شریعت کې غیرت او بهادري تصورکیږي نو ځکه خو دین مامد خپله تور زني هم په فخر سره بیانوي او وایي: ماته خپله یو کس وویلې په یو وخت کې چې دلته یو څه مشکلات وو ویل زما کورته دننه رازه د ښځو په مابین کې وده کېږه!

الله اکبر دا یې د رئیس عملاء غیرت او بهادري چې د ښځو منځ کې پټیږي او هغه هم نامحرمو سره! خو خیر وحدت الوجود کې هسې هم دغه کارونه پروا نلري ، پرون که د دوی پیر ضامن جلال ابادي رنډیو ته د زنا اجازه ورکوله او ورته ویل یې چې زنا کونکې او چاسره چې کیږي دې کې فرق نشته ، نعوذ

بالله تعالی دا ټول یو الله دی . کمافي تذکرة الرشید ص والعیاذ بالله تعالی نقل کفر کفر نباشد نو نن که پیرصوفي دین مامد ځان او جنګیالو ته د نامحرمه ښځو سره دشپې کولو اجازه او فتوی ورکوي نو دا څه نوي خبره نه ده ځکه خو وایو چې کشران یې پدې ټولو کړنو کې د مشرانو پیروي کوي او دا دوی ته جائز دي د دوی د اعتقاد موافق قطعا عیب نه ګڼل کیږي او نه یې په مجلسونو او محفلونو کې په یادونه شرم او عار محسوسوي!!

ها خو بیا دا جدا خبره ده چې د اسلام په شریعت کې دا ډول کړنې او صفات بیا حد درجه بې غیرتي او ناروا بلل کیږي ، د شرک داعي دین مامد ځان اوس دومره نه پوهیږي چې څه وایي او ددې نه څه معنا راولاړیږي أفسوس یو طرف دا دعوه کوي چې افغانستان یې په زور او جنګ فتح کړی! خو بل طرف یې بیا د جنګیالو حال دادی چې د جنګ له ډاره د نامحرمه ښځو سره په بړستنو کې بیده کیږي!

شیخ الاسلام قتال کونکی مجاهد وو

خو که ددې برعکس تاسو لږ د شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله بهادري ، غیرت او ایماني شجاعت ته زیرشی نو موصوف رحمه الله یو د هغو علماؤ څخه وو چې د حق د دفاع او نصرت لپاره یې د قلم سره سره توره هم استعمال کړې ده ، موصوف هغه عالم وو چې عمل به یې د قول تصدیق کولو د ټول امارت په مشرانو او کشرانو تېرو شوو او پاتې شوو کې به څوک مور راوړی د هغه د غیرت د ۱۰۰ سلمې حصې اندازه هم پېش نه کړی شي اګرچې مسلمان او مرتد هسې هم یوشان نه وي خو علی سبیل المثال یې وایو .

ابن عبدالهادي رحمه الله روایت کوي فرمایي چې ماته د تتار سره د شام د لښکر څخه یو امیرالحرب چې د مضبوط دین او رشتوني لهجې مالک وو وفرمایل چې د تتارسره د جنګ په وخت کې راته ابن تیمیة رحمه الله وفرمایل **یا فلان أوقفني موقف الموت،** ای فلانیه ما د مرګ پرځای کې ودروه! نو هغه فرمایي **فسقته إلى مقابلة العدو وهم منحدرون كالسيل تلوح أسلحتهم من تحت الغبار المنعقد عليهم .**

ژباړه : نو ما روان کړ د دشمن مخې ته مې ودراوه او دښمن داسې راروان وو لکه د سیلاب چې أسلحې یې د هغو ګردونو لاندې چې پر دوی دپاسه وو ږرقېدلې نو بیا مې ورته وفرمایل : **يا سيدي هذا موقف الموت ، وهذا العدو قد أقبل تحت هذه الغبرة المنعقدة ، فدونك وما تريد** ؛ ژباړه : ای مشره دا د مرګ ځای دی او دا دی دښمن چې راروان دی ددې دوړو نه لاندې چې پر دوی دپاسه دي ، نو اوس ته او هغه چې ته یې اراده لرې نو فرمایی : **فرفع طرفه إلى السماء ، وأشخص ببصره ، وحرك شفتيه طويلا ، ثم انبعث وأقدم على القتال .....حتى فتح الله ونصر ،**

ژباړه : نوپس هغه خپل مخ اسمان طرف ونیوه او سترګې یې اسمان ته نیولې وې او شونډې یې ډېر وخت خوځولې بیا راوګرځېده او جنګ ته یې مخه کړه تردې جنګ کې لګیاوو چې الله فتح او نصرت راولیږه .

(العقود الدرية ص۱۷۷)

نوچېرته د ۷ صدۍ مجدد عالم او مجاهد او چېرته د اوسنۍ زمانې د تصوف مشرکان او وطني حماریان ، هغه به د مرګ ځای په جهاد کې لټولو او دوی د جنګ له ډار څخه د نامحرمه ښځو سره په برستنو کې تر سحره شپې سبا کوي ، په الله قسم چې تر منځ یې د اُوم اسمان او د لاندې اُومې ځمکې د فاصلې نه زیات فرق موجود دی خو جهال پدې نه پوهیږي .

خو د امارت جنګیالي برسـتنو کې پټیږي

الغـرض همـدا وجـه ده چې پدې نامراده امارت کې د اخلاقي فساد کچه د حدنه واوښته ، جنګیالي یې په همدغه ډول ازادانه شپو تېرولو عادت وو چې قاري سعید خوستي عرف قاري بېلچه یې نن دا کانې وکړې!

جنګیالي یې په همداسې شپو کولو عادت وو چې حقبین خان نن یې داسې کانې وکړې!

جنګیالي یې په همدې ډول شپو کولو عادت وو چې د بریښنا رئیس او د قندهار د والي اوخې حاجي امان الله او د فاریاب صلاح الدین او دغه ډول نورو یې هم دې ته ورته کانې وکړې ،

ځکه چې د تصوف دنیا کې دغه ډول کړنې عیب نه ګڼل کیږي ، نو د امارت مشرتابه ته خو دومره لږ په خپلو جنګیالیو زړه سوانده پکار وه چې دې خوارانو له ډاره پرون د پردو ښځو سره شپې کولې

خو نن یې بیا همدا جنګیالي د امریکا او د هغې د جملې متحالفینو ساتونکي او چوکیداران وګرځول!

نو لوستونکو کمعقل څوک شو؟ شیخ الاسلام ابن تیمیة چې د امت أهل علمو یې په امامت ، علمیت ، جهادي کارنامو او حماسو باندې اجماع کړې؟ او که د امارت مشرتابه چې د کفارو له ډاره یې جنګیالي د نامحرمو ښځو سره بسترو کې پټیږي او بیدیږي او دایې واپس د همدې کفارو په چوکیدارۍ تعینوي؟

نامحرمه ښځې او د امارت جنګیالي

د امارت د کابل د عملاؤ رئیس مرتد صوفي دین مامد په خپله خوله د زابل د یوې چاپې قیصه کوي وایي : عبدالله سرحدي راسره غږېده چې محاصره شو امریکایان راغلل چاپه یې واچوله د وتلو لار نه وه کلیوالو دا قرباني ورکړه چې په موټر سایکلو چا خپله ښځه راپسې سپره کړه چاپسې یې لور سپره کړه چاپسې یې خور سپره کړه چې د کلي نه ځان په دغه طریقه وباسئ .

زمونږ تبصره

هو دا د نرۍ فاتحین دي!! دا د اقصی ازادونکي دي! دا هغه ځوانان دي چې ټول افغانستان یې د امریکا او د هغې د متحالفینو څخه په زور فتح کړی دی! سبحان الله دشمن ورپسې کورته ورغلی اسلحه ورسره لاس کې اسلحه پټوي او خپله دپردو ښځو سره په موټر سیکلو له صحنې تېخته کوي!!

دا یې د ټول غیرت او حیا کچه ده او بیا یې ډوزې ګورئ چې ځانونه د نړۍ فاتحین ګڼې لاحول ولاقوة الا بالله .

لوستونکو کشران یې نه ملامتوو مشران او رئیسان یې دې کارته اماده شوي چې د مشکل په وخت کې د پردو ښځو ترمنځه بیده شي نو کشران خو یې خو دا عیب نه ګڼې ددوی پدې ډول کړنو ډېر تفصیل ته ضرورت دی او د شریعت ډېرې نصوص ددې په رد کې موجود دي خو د اختصار په بناء یې نه ذکر کوو ځکه دا خو هغه اتفاقي محذورات دي چې هیڅ عقل لرونکی یې منلو او جواز ته تیار نه دی خو امارت دا هرڅه جایز ګڼې نو اوس بیا لوستونکو ته وایو چې کمعقل څوک شو؟ شیخ الاسلام ابن تیمیة چې د امت أهل علمو یې په امامت ، علمیت ، جهادي کارنامو او حماسو باندې اجماع کړې؟ او که د امارت مشرتابه چې د کفارو له ډاره یې جنګیالي د نامحرمو ښځو په مرسته پرون په موټر سایکلو د قتال له صحنې څخه تختېدل خو نن همغه امریکا دښمنه نه ګڼې بلکې دوسته یې بولي او د دفاع سوګندونه یې پورته کوي؟

امارت کې قاضیان رشوتونه اخلي

د امارت د کابل د عملاؤ رئیس مرتد صوفي

دین مامد په خپله خوله وایي :

دغه ملت مونږ پریښی د علم یې پروا نلرو د خدمت دعوی ده چې مونږ اَمارت اسلامي ته خدمت کوو د خدمت دعوی نده نیتونه خراب دي روپۍ هلته دېږي دي یو والی صیب راته ویلي څه علماء راغلل چې دغه امر بالمعروف او نهي عن المنکر کې که مونږ ته وظیفې راکړې ماورته وویل ولې په درس لګیا یاست ، په امامت لګیا یاست د دین خدمت ده ویل هلته خدمت عام دی په ټول ولایت کې به یې کوم داخو په یوه جماعت کې خدمت دی چې کله دلته مقرر شول څه وخت بعد د قضا پوستونه راغلل نو امر بالمعروف کې خو تنخواوې کمې دي قاضیان صاحبان خو چې دا خلک حلالوي دا خو یولاک شل زره او اتیازره او نوي زره دي دغه ملایان بیا راغلل چې هلته په عهدو کې هم وو چې مونږ قضا ته امتحان ورکوو نو ماورته وویلې چې ولې د امر بالمعروف خدمت خوعام دی په ولایت کې نو اوس بېرته ولې قضا ته راځۍ او په یوه کوټه کې کښېنئ ؟

زمونږ تبصره

دلته هم مرتد دین مامد د امارت د نقشې او منهج په خه انداز کې د پېش کولو کوشش کړی بیا مجبور یو د انعام توګه ورته ووایو چې **" إن الکذوب قدیصدق "** هو یقینا د امارت جمله مشران او کشران همداسې دي چې دا ښکاره دلیل دی په حماقت او نا أهلیت د رهبر ددوی ، دا دلیل دی پدې چې امارت کې هریو د اوچت منصب او ډېرو پیسو پسې ګرځیږي بس دین مامد یې حقیقي حال بیان کړی ، او دا هم تري څرګنده شوه چې د امارت قاضیان رشوتونه اخلي څکه خو یې د قاضیانو د تنخواوو او رشوتونو متعلق ښکاره وویل چې : دغه قاضیان صاحبان خو چې دا خلک حلالوي دا خو یولاک شل زره او اتیازره او نوي زره دي ...الخ

نو لوستونکو دا که اوس هرڅه چغې ووهي چې **" د جرحې په شکل یې نه یایم د یقظت په شکل یې یایم "** خو حقیقت همدادی چې څه یې ویلي دي ، صوفي دین مامد د امارت د مشرانو او ددوی د نافذ کړده قانون حقیقت او حیثیت او د رعیت سره په خیانت ښه لیکچر ورکړی چې دا خوارکی خپله هم پدې کې پوره برخه لري خو چې د زانې او د کیشپ تقلید او له هغې سره مشابهت خوښوي هغه خوارکی به څه پوه شي .

دا د هیبة الله حیثیت دی!

د امارت د کابل د عملاؤ رئیس مرتد صوفي دین مامد په خپله خوله وایي :

....شیخ صیب مبارک (هیبتوف) ته مې ویلي چې زه دا د شوری کارونه نشم کولی څکه د درسونو کې مصروف یم ، راته یې ویل خیر یو کال یې پرېږده خو دا کار مه پرېږده ماورته وویل نه یې شم پرېښودی ، ماویل قسم په خدای دی چې ټول اَمارت راکوې که د یوې ورځې یوحدیث باندې یې ورکړم ... الخ .

زمونږ تبصره!

لوستونکو د مرتد دین مامد او هیبة الله دغه مکالمه کې دوه مهمې خبرې نوټ کړئ اول که بالفرض ومو منله چې اسلامي نظام دی مدرسو کې یې هم حق درس کیږي نو سوال دا دی چې هبة الله ولې یو کال دین مامد د درس نه بندوي دین مامد چې مخکې د امارت د راتلو سره د اطرافو د مدرسو د شروالي کوم خبر ورکړ دا اعتراض دلته په هبت الله خان نه راځي؟ نو د دین مامد دلته پدې خبر د څان صفت مقصود دی که د هبت الله مذمت تپوس تري پکاردی ،

دویمه خبره دا چې ددوی په اصطلاح دا یې أمیر المؤمنین دی نو د یو امیرالمؤمنین دا حیثیت وي چې هغه ورته امر کوي او دا ورته په قسم جواب کوي چې که ټول امارت راکوي زه دا کار نه کوم؟!!

داخو مونږ په قطعي ډول وایو چې نه هبته الله شرعي امیر دی او نه یې طاعت په مسلمان واجب دی ، نه دا اونه یې دغه لښکر او مسؤلین مسلمانان دي ځکه دوی طائفه ممتنعة ده چې په مسلمانانو یې پرخلاف جهاد فرض عین ګرځېدلی خو چې دوی بیاهم سربېره پردې داسلام دعوی کوي او هیبتوف ته امیرالمؤمنین وایي!!!

نو د مثال په طور ورته وایم چې د امیرالمؤمنین حیثیت دا وي چې هغه تاته امر کوي او ته ورته قسمونه کوه چې که ټول امارت راکوي زه دا کار نه کوم؟ په شریعت کې د امام دا حق وي؟ خو دوی ته به زړونو کې ښه پته ده چې حق د طاعت قسم بالله که لري خو بس د مزو او د مال ګټلو وخت دی د شرعي مصطلحاتو نه ګټه پورته کړه او بې علمه مسلمانان دوکه کړه ،

نوځکه خو یو اچار جوړ دی د امارت نه ، سیکانو ته هم وظیفی ورکول کیږي روافض خو یې بیخي د أدې بچي ګرځېدلي ، د قضا او منصبونو پسې یې هر نا أهل لګه د لېونو سپو داسې لېوني ګرځي ، ددې امارت په راتلو سره مدرسې شاړې شوې! جماتونه وتړل شو د جنازې ملا نه پیدا کیږي او بیاهم اسلامي نظام لاحول ولاقوة الا بالله تعالی .

د صوفي دین مامد علمي مبلغ!!

په اخر کې د لوستونکو توجه ددین مامد صوفي چې د امارت له لوري د کابل د عملاؤ رئیس دی لږ د هغه علمي مبلغ ته راګرځوو دین مامد په دغه ۷ دقیقوي کلیپ کې چې ما ته رارسېدلی یو څو علمي خطاوې کړي یو دا چې د قران کریم د سورة الحشر د ۹ نمبر ایت حصه یې غلطه لوستې او د انصارو په تائید کې ایت داسې لولي " وَالذین َتَبَوُؤ الدار " دلته یې د با نه بعد په واو باندې هم ضمه یعنې پېښ لوستی او حال دا چې دغه ایت په قرآن کې داسې دی **وَالَّذِينَ تَبَوَّءُو الدَّارَ** همدارنګه نوموړي دوه ځله د اَمارت کلمه لوستې ده حال دا چې أمارت په زبر د همزې سره دا نښې او علامې ته ویلی شي اقتدار ته چې ویل کیږي نو هغه إمارت دی د همزې په کسرې یعنې زېر سره ، نو دا هغه ښکاره غلطیانې او خطاګانې دي چې د دین مامد بې علمي ، کمعقلي ، جهالت او حماقت په ګوته کوي خو افسوس چې د امارت وطني اخوندان یې شمس المشایخ ګڼي،

بس خلاصه دا چې افسوس د هغه چا په حال چې د یو وړو کې ایت عبارت صحیح لوستلی نشي ، د اَمارت او اِمارت ترمنځه فرق نشي کولی او که مطالبه ترې وکړو نو په غیر حانث قسم سره یې وایو چې یو صفحه عبارت د شیخ رحمه الله د الفتاوی الکبری څخه هم نه شي لوستی نو داسې د ګند نه ډک مشرک ، د جهل نمونه او مغلظ مرتد راپورته کیږي او د شیخ الاسلام ابن تیمیه رحمه الله مذمت او ګستاخي کوي ، شاعر رښتیا ویلي :

وإذا أتتك مذمتي من ناقصٍ
فهي الشّهادة لي بأني كامل

ژباړه : کله چې هم تاته زما بدي د کوم ناقص انسان څخه راورسېده ، نو دا به ګواهي وي زما لپاره پدې چې زه یو کامل شخص یم ، وبالله تعالی التوفیق والحمد لله رب العالمین والصلاة والسلام علی خیر خلقه محمد وعلی اله وصحبه وسلم .

په خپلو مالونو سره جهاد وکړئ

دریمه مقاله

الحمد لله الذي أمر بالإنفاق في سبيله، و يُضاعف فيه الأجر والثواب لمن يشاء من عباده ، والصلاة والسلام على أجود الناس في خلقه أمابعد.

عزتمندو مسلمانانو!

تيرو برخو کې د جهاد بالمال د اهميت او فضيلت ترڅنګ د رسول الله صلی الله عليه وسلم او صحابه کرامو د جهاد بالمال نمونې ذکر شوې وې او حکم د جهاد في سبيل الله هم بيان شوی و ، دې برخه کې به په د انفاق في سبيل الله په ادابو او مواضعو خبره کوو او تر څنګ به يې د اسلامي نظام په اقتصادي منابعو او د باطلو تنظيمونو په اقتصادي منابعو هم رڼا اچوو.

د إنفاق في سبيل الله آداب:

دا چې انفاق في سبيل الله يو مهم او له خيرونو څخه ډک عمل دی نو په همدې اساس مؤمن ته پکار دي چې دا عمل د قرآن او سنت موافق اداء کړي ، ترڅو د خپل رب په دربار کې قبول شي او انسان ته د دنيا او اخرت د ثوابونو او بدلي سبب وګرځي ، دا ياد لرل پکار دي چې د صدقې قبولوالی او غوره والی د صدقې د حجم او ډيروالي پورې نه دی ، بلکې قبلوالی او غوره والی يې د اخلاص او ادابو پورې تعلق لري ، نو په همدې اساس پدې باب کې په هغه شرطونو او ادابو خبره کوو چې قران او سنت د انفاق في سبيل الله لپاره ذکر کړي ، چې د هغې له جملې څخه:

١ـ أن تكون لوجه الله عز وجل .

صدقه او انفاق في سبيل الله بايد د الله عزوجل د رضا په خاطر ورکړل شي ، يعني مؤمن بايد دې عمل کې اخلاص وکړي او خپل نيت صحيح کړي .

الله تعالی فرمايي:

لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوٰهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلٰحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذٰلِكَ ابْتِغَآءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا [سُورَةُ النِّسَاء : 114]

ژباړه: د خلکو په پټو مجلسونو کښې زياتره څه ښېګڼه نه وي. هو! که څوک په صدقې او خيرات لارښوونه وکړي يا د کوم ښه کار لپاره يا د خلکو په چارو کښې د اصلاح کولو لپاره چا ته څه ووايي، نو البته دا ښه خبره ده، او څوک چې د الله د رضا لټولو په خاطر داسې وکړي، هغه ته به موږ لوی ثواب ور په برخه کړو؛

حديث کې هم راغلي:

عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ أَنَّهُ أَخْبَرَهُ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " إِنَّكَ لَنْ تُنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجْهَ اللَّهِ إِلَّا أُجِرْتَ عَلَيْهَا حَتَّى مَا تَجْعَلُ فِي فَمِ امْرَأَتِكَ " (صحيح البخاري)

ژباړه: د سعد بن ابي وقاص رضي الله عنه څخه روايت دی ، هغه خبر ورکوي چې نبي صلی الله عليه وسلم وويل: يقيناً ته نه خرچ کوې يو څيز چې طلب کوې په هغې سره د الله رضا مګر الله به په هغې اجر درکوي تر دې چې ته د خپلې بي بي په خوله کې (کوم طعام) ږدې.

٢ـ ألا تكون من أجل الرياء والسمعة

صدقه او انفاق في سبيل الله به د رياء ، ځان ښودنې او شهرت له وجې نه ورکول کيږي.

الله تعالى فرمايي:

وَالَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوٰلَهُمْ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْءَاخِرِ وَمَن يَكُنِ الشَّيْطٰنُ لَهُ قَرِينًا فَسَآءَ قَرِينًا [سُورَةُ النِّسَاء : 38]

ژباړه: او هغه خلک هم د الله نه خوښيږي چې خپل مالونه يوازې خلکو ته د ښودلو لپاره لګوي او په حقيقت کښې نه پر الله ايمان لري نه د اخرت په ورځ. او شيطان چې د چا ملګری شي، نو هغه ډېر بد ملګری دی.

٣ـ أن تكون من كسب طيب.

صدقه او انفاق في سبيل الله بايد د حلال ، پاک او کره مال څخه ورکړل شي، حرام او نجس مال صدقه کې ورکول صحي ندي.

الله تعالی فرمايي:

يٰأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبٰتِ مَا

كَسَبْتُمْ وَمِمَّآ أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنفِقُونَ وَلَسْتُم بِـَٔاخِذِيهِ إِلَّآ أَن تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ [سُورَةُ البَقَرَة : 267]

ژباړه: اې مؤمنانو! کوم مالونه چې تاسې ګټلي دي او کوم شیان چې موږ ستاسې لپاره له ځمکې څخه رایستلي دي، د هغو ډېره غوره برخه د الله په لار کې ولګوئ. داسې نه چې د هغه په لار کې د ورکړې لپاره د ډېر ناکاره شي د ورکولو کوښښ وکړئ؛ په داسې حال کې چې که هماغه شی څوک تاسې ته درکړي، نو تاسې به هیڅکله د هغه اخیستلو ته زړه ښه نه کړئ، مګر دا چې د هغه په قبلولو کې له سترګو پټولو څخه کار واخلئ. تاسې باید پدې پوه شئ چې الله بې حاجته او د ډېرو غوره ستاینو والا دی.

همدارنګه بل ایات کې الله تعالی فرمایي:

لَن تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنفِقُوا مِن شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ [سُورَةُ آل عِمرَان : 92]

ژباړه: تاسې نیکی ته هیڅکله نشئ رسیدای ترڅو خپل هغه شیان (د الله په لار کې) ونه لګوئ چې تاسې ته ګران وي؛ او څه شی چې تاسې ولګوئ، الله پرې عالم دی.

۴ـ أن لا تكون بمنٍّ ولا أذى حتى لا يبطل أجرها.

صدقه او انفاق في سبيل الله کې به زیادونی (احسان) یا ورکونکي ته تکلیف ورکول نه وي ترڅو یې اجر باطل نشي.

الله تعالی فرمایي:

الَّذِينَ يُنفِقُونَ أَمْوَٰلَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَآ أَنفَقُوا مَنًّا وَلَآ أَذًى لَّهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ [سُورَةُ البَقَرَة : 262]

ژباړه: کوم خلک چې خپل مالونه د الله په لار کې لګوي او د لګښت څخه وروسته پر چا احسان نه کوي او نه ازار ورکوي، د هغو ثواب د هغو د رب سره دی او پر هغو څه وېره، غم او خپګان نشته.

همدارنګه بل ایات کې الله تعالی فرمایي:

يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَٰتِكُم بِالْمَنِّ وَالْأَذَىٰ كَالَّذِى يُنفِقُ مَالَهُۥ رِئَآءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْءَاخِرِ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُۥ وَابِلٌ فَتَرَكَهُۥ صَلْدًا لَّا يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَٰفِرِينَ [سُورَةُ البَقَرَة : 264]

ژباړه: اې مؤمنانو! خپلې صدقې په احسان بارولو او ازار رسولو، د هغه چا په څېر مه خاورې کوئ، چې خپل مال محضې خلکو ته د ښودلو لپاره لګوي او نه یې پر الله ایمان وي او نه پر اخرت. د هغه د لګښت مثال داسې دی، لکه یوه ښویه تیږه چې دوړه پرې ناسته وي، کله چې باران پرې ووریږي، ټوله دوړه تري یوسي او تیږه هماغسې ښویه پاکه پاتې شي. دې خلکو چې په خپل ګومان سره د صدقې کومه نیکي ګټلې ده، له هغې څخه هیڅ شی د هغو لاس ته نه ورځي، او کافرانو ته الله سمه لار نه ښایي.

۵ـ أن تُخفى ولا يُجهر بها، إلا أن تكون هناك مصلحة في إظهارها.

باید صدقه او انفاق په پټه طریقه ورکړی شي مګر که کوم مصلحت په ښکاره ورکولو کې وي بیا به مشکل نه وي.

الله تعالى فرمایي:

إِن تُبْدُوا الصَّدَقَٰتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِن تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَآءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنكُم مِّن سَيِّـَٔاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ [سُورَةُ البَقَرَة : 271]

ژباړه: که خپل صدقات په ښکاره توګه ورکړئ نو دا هم ښه ده، او که په پټه یې اړو کسانو ته ورکړئ، نو دا ستاسې له پاره ډېره غوره ده؛ ستاسې ډېر ګناهونه په دغه شان عمل سره له منځه ځي. او هر څه چې تاسې کړي وي، الله هرومرو پرې خبر دی.

نو دا هغه اداب دي چې باید هر مؤمن یې لحاظ وساتي ترڅو مالي جهاد او انفاق في سبیل الله یې د الله عزوجل په دربار کې قبول شي ، او د اجر څخه

محروم نشي.

ابواب الإنفاق في سبيل الله:

يقينًا اسلام يواځنی هغه دين دی چې خپل پيروان يې د تل لپاره اجتماعي او فردي همكاريو ته هڅولي دي او د يو بل سره ښېګڼې او محبت ته يې ترغيبات وركړي دي ، د يتيم لاس نيول، د محتاج سره كومك او هغه ته مال وركول، صله رحمي كول، د مريض عيادت او تنګ لاسي ته مهلت وركول او يا يې بخښي ورته بخښل، د ظالم او مظلوم لاس نيول، په نيكيو امر كول او د بديو نه خلك منع كول، د يو بل سره كومك او په هغه كې تيزي وركول ، بلكې هر هغه څه ته چې انسان په خپل ژوند كې ضرورت لري او شرعاً، فطرتاً او عقلاً د انسان په ګټه وي په هغه باندې يې امر كړی او د هر هغه څه نه چې شرعاً، فطرتاً او عقلاً د انسان په ضرر وي منع يې فرمايلي ده ، په همدې وجه الله عزوجل د مؤمن د انفاق لپاره هم مختلفي دروازې ، لارې او بخشونه ښودلي ترڅو د مسلمانانو په هر حالت كې لاسنوی وشي ، مخكې له دې چې د انفاق مختلفي لارې او بخشونه ذكر كړو بايد په ياد ولرو چې په يو بخش كې د مسلمانانو انفاق منحصر كول يا د خپلې فائدې له وجې عامو مسلمانانو ته يو مشخص بخش په ګوته كول او په نورو بخشونو د دين كې يې د انفاق څخه منع كول او بندول ظلم او ناروا ده ، له همدې وجې قران او سنت كې د انفاق لپاره مختلف بخشونه مشخص شوي ترڅو د ټولو مسلمانانو اجتماعي او انفرادي ضرورتونه حل شي چې د هغې له جملې څخه:

١ـ الجهادُ في سبيل الله.

د انفاق لپاره يوه ستره او اهمه لار هغه جهاد في سبيل الله ده، چې پورته كتاب كې ځای پر ځای په هغه خبره وشوه چې جهاد يوه اجتماعي فريضه ده او د ټولو مسلمانانو مصالح ورسره تړلي او په همدې سره د دين ، نفسونو، عزتونو ، مالونو او د مسلمانانو د خاورې حفاظت تړلی دی، نو ځكه دې بخش كې خپل مال لګول ترټولو اهم او افضل دي ، چې دلايل يې پورته ذكر شو چې بيا يې اعاده نكوو.

٢ـ الدعوةُ إلى الله تعالى:

دويمه لار او بخش د انفاق لپاره د دعوت لار او بخش دی چې انسان خپل مال د دين په دعوت كې استعمال كړي ، كه هغه د حق پرسته داعيانو او علماؤ په تايد او ملاتړ كې وي ، كه هغه د اسلامي كتابونو ، مجلو وغيره په چاپ او نشر كې وي ، او كه هغه نور دنيوی اسباب برابرول وي ترڅو د الله دين ترخلكو ورسيږي.

خديجه رضي الله عنها هغه زنانه وه چې خپل مال يې د رسول الله صلى الله عليه وسلم او د اسلامي دعوت په خدمت كې تر ټولو مخكې استعمال كړ.

همدارنګه د ابوبكر صديق رضي الله عنه واقعات ذكر شول چې ابتداء د اسلام كې چې مكه كې رسول الله صلى الله عليه وسلم دعوت كاوه ، خلك يې د الله توحيد ته رابلل او د شرك څخه يې منعه كول ، ابوبكر صديق رضي الله عنه يې په خدمت كې خپل مال لګاوه.

٣ـ كفالة المُهاجرين:

دريم د هغه لارو څخه چې بايد مؤمن پكې انفاق او خرچ وكړي هغه د مهاجرينو كفالت دی ، هغه څوك چې د الله عزوجل لپاره يې خپل كور كلی او وطن پريښی وي او مهاجر شوی وي ، يقينًا چې دا د انفاق او خرچ لايق دي.

الله تعالى د هغه انصارو توصيف كړی چې مهاجرو صحابه كرامو ته يې د ځای ،خوراك او نورو اسبابو انتظام كړی و ، الله عزوجل يې په اړه وايي:

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُو الدَّارَ وَالْإِيمَٰنَ مِن قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِى صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّآ أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

[سُورَةُ الحَشر : 9]

ژباړه: (او دا مالونه د هغو خلکو (انصارو) لپاره هم دي) چې د دغو مهاجرينو له راتګ څخه مخکې يې ايمان راوړی، په دې کور (مدينه منوره) کښې استوګن ول. دوی له هغو خلکو سره مينه کوي چې دوی ته يې هجرت کړی دی؛ او هر څه چې هغو ته ورکړل شي، د هغو څه اړتيا قدري هم دوی پخپلو زړونو کښې نه احساسوي؛ او پر خپل ځان باندې نورو ته ترجيح ورکوي که څه هم پخپله محتاج وي. حقيقت دا دی، کوم خلک چې د خپل نفس د بخل(ياحرص) څخه وژغورل شول، همغوی بري موندونکې دي.

همدارنګه فرمايي:

وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَٰهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوَوا وَّنَصَرُوٓا أُولَٰٓئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَّهُم مَّغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ [سُورَةُ الأنفَال : 74]

ژباړه: کومو خلکو چې ايمان راوړ، او د الله په لار کښې يې هجرت وکړ او جهاد يې وکړ. او کومو خلکو چې پناه ورکړه او مرسته يې وکړه، هماغوی رښتيني مؤمنان دي. د هغو لپاره د ګناهونو بښنه او ډېره ښه روزي ده.

۴ـ فكاك الأسير:

د زندانيانو خلاصول.

بل بخش او لاره د انفاق في سبيل الله څخه د زندانيانو خلاصول دي چې مؤمن خپل مال د زندانيانو په خدمت او خلاصون کې ولګوي ، د اسير آزادول په مؤمنانو واجب دي ، ځکه د قتال او جهاد يو حکمت او د فرضيت وجه الله عزوجل د مستضعفينو او اسيرانو خلاصول بيان کړي دي ، نو کله چې د اسيرانو خلاصول په جهاد بالنفس سره واجب دي نو په جهاد بالمال سره خو په طريق اولی فرض دي

الله تعالی فرمايي:

ومَا لَكُمْ لَا تُقَٰتِلُونَ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ وَٱلْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ ٱلرِّجَالِ وَٱلنِّسَآءِ وَٱلْوِلْدَٰنِ ٱلَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَخْرِجْنَا مِنْ هَٰذِهِ ٱلْقَرْيَةِ ٱلظَّالِمِ أَهْلُهَا وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَٱجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ نَصِيرًا [سورة النساء:75]

ژباړه: او څه شوي په تاسو باندې، چې جنګ نه کوئ د الله په لاره کې (د دين د ترقی لپاره) او په (خلاصولو) د ضعيفانو کې چې سړي، ښځې او هلکان دي هغه کسان چې دوی وايي: "اې زمونږ ربه ! وباسه موږ د دې کلي (مکې) څخه چې د هغې اوسيدونکي ظالمان دي او وګرځوه زمونږ لپاره د خپل طرف نه ولي (ساتونکې، دوست) او وګرځوه زمونږ لپاره د خپل طرف نه مدد ګار.

ابن العربي رحمه الله د دې آيت په اړه فرمايي:

" قَالَ عُلَمَاؤُنَا: أَوْجَبَ اللَّهُ سُبْحَانَهُ فِي هَذِهِ الْآيَةِ الْقِتَالَ؛ لِاسْتِنْقَاذِ الْأَسْرَى مِنْ يَدِ الْعَدُوِّ مَعَ مَا فِي الْقِتَالِ مِنْ تَلَفِ النَّفْسِ، فَكَانَ بَذْلُ الْمَالِ فِي فِدَائِهِمْ أَوْجَبَ، لِكَوْنِهِ دُونَ النَّفْسِ وَأَهْوَنَ مِنْهَا"(أحكام القرآن 1/583)

ژباړه: زمونږ علماء وايي: الله سبحانه و تعالی په دې آيت کې قتال د بنديانو د آزادولو لپاره د دښمن څخه واجب کړی دی، سره د دينه چې په قتال کې ضياع د نفس شته، نو د مال مصرفول د دوی په خلاصون کې ډېر واجب دي ځکه چې په دې کې د نفس ضياع نشته او دا د هغه څخه آسانه ده.

همدارنګه امام قرطبي رحمه الله فرمايلي:

"قَوْلُهُ تَعَالَى: (وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ) حَضٌّ عَلَى الْجِهَادِ. وَهُوَ يَتَضَمَّنُ تَخْلِيصَ الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنْ أَيْدِي الْكَفَرَةِ الْمُشْرِكِينَ الَّذِينَ يَسُومُونَهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ، وَيَفْتِنُونَهُمْ عَنِ الدِّينِ، فَأَوْجَبَ تَعَالَى الْجِهَادَ لِإِعْلَاءِ كَلِمَتِهِ وَإِظْهَارِ دِينِهِ وَاسْتِنْقَاذِ الْمُؤْمِنِينَ الضُّعَفَاءِ مِنْ عِبَادِهِ، وَإِنْ كَانَ فِي ذَلِكَ تَلَفُ النُّفُوسِ. وَتَخْلِيصُ الْأُسَارَى وَاجِبٌ عَلَى جَمَاعَةِ الْمُسْلِمِينَ إِمَّا بِالْقِتَالِ وَإِمَّا بِالْأَمْوَالِ، وَذَلِكَ أَوْجَبُ لِكَوْنِهَا دُونَ النُّفُوسِ إِذْ هِيَ أَهْوَنُ مِنْهَا. قَالَ مَالِكٌ: وَاجِبٌ عَلَى النَّاسِ أَنْ يَفْدُوا الْأُسَارَى بِجَمِيعِ أَمْوَالِهِمْ. وَهَذَا لَا خِلَافَ فِيهِ". (تفسير القرطبي)

ژباړه: دا تيزي ورکول دي په جهاد باندې او دا آيت د مشرکانو د لاس څخه د ضعيفانو آزادولو ته هم شامليږي، هغه مشرکان چې دوی ته بد عذابونه رسوي او د دين څخه يې اړوي؛ نو الله سبحانه وتعالى د خپلې کلمې د پورته کولو لپاره او د دين د راښکاره کولو لپاره او د ضعيفه مؤمنانو د راخلاصولو لپاره جهاد فرض کړی دی، که څه هم په دې کې د نفسونو تلف پروت دی.

او د بنديانو آزادول د مسلمانانو په جماعت باندې د جنګ په ذريعه او يا د مال په ذريعه فرض دی، او د مال په واسطه ډېر زيات فرض دی ځکه چې په دې کې تلف د نفسونو نشته او د هغه څخه آسانه دی.

امام مالک رحمه الله فرمايلي: "په خلکو باندې واجبه ده چې په خپل ټول مال باندې د بنديانو فديه ورکړي". او په دې کې هيڅ خلاف نشته.

همدارنګه امام شوکاني رحمه الله ويلي : **"والمستضعفين مجرور عطفاً على الاسم الشريف، أي ما لكم لا تقاتلون في سبيل الله وسبيل المستضعفين حتى تخلصوهم من الأسر وتريحوهم مما هم فيه من الجهد...** (فتح القدير:1/562)

ژباړه: او (المستضعفين) دا مجرور دی د وجه د عطف څخه په اسم شريف باندې يعني څه شوي دي په تاسې باندې چې د الله په لاره کې او د کمزوري کړای شوو په لاره کې جهاد نه کوئ تر دې چې هغوی د بند څخه راخلاص کړئ او د هغه تکاليفو څخه چې هغوی په کې واقع دي (ګالي يې) آرامتيا ورکړئ.

همدارنګه امام قرطبي رحمه الله د (سورة البقره 85)نمبر ايات په تفسير کې هم فرمايي: **قَالَ عُلَمَاؤُنَا: فِدَاءُ الْأُسَارَى وَاجِبٌ وَإِنْ لَمْ يَبْقَ دِرْهَمٌ وَاحِدٌ".** (تفسير قرطبي:2/22)

ژباړه: زمونږ علماء فرمايي: د بنديانو فديه ورکول فرض دي که څه هم يو درهم پاته نه شي.

د رسول الله صلى الله عليه په سنتو کې هم د بنديانو په خلاصولو امر راغلى او هغه عام دی که به جهاد بالنفس سره وي او که په جهاد بالمال سره وي ، امام المحدثين محمد بن اسماعيل البخاري رحمه الله د دې موضوع د اهميت د وجې باب ايښې دی چې **(بَابُ فَكَاكِ الأَسِيرِ)** باب دی به بيان د خلاصولو د بندي کې.

او بيا يې حديث نقل کړی:

عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "فُكُّوا العَانِيَ، يَعْنِي: الأَسِيرَ، وَأَطْعِمُوا الجَائِعَ، وَعُودُوا المَرِيضَ" (صحيح البخاري)

ژباړه: د ابو موسى الأشعري رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: "بندي خلاص کړئ او وږي ته ډوډی ورکړئ او د مريض پوښتنه وکړئ". نو په پورته حديث کې رسول الله د بندي په آزادولو باندې امر کړی، او د نبي عليه السلام امر د وجوب لپاره وي چې کله بل طرف قرينه نه وي موجوده، معنى دا چې دا فرض دی په مسلمانانو باندې چې خپل بنديان آزاد کړي که هغه د جنګ په ذريعه وي او که د فديې او مال په ذريعه او که د تبادلې په واسطه، او که مسلمانانو يو طاقت هم نه درلوده بيا به دعاګانې کوي.

همدارنګه بل روايت کې نقل دي:

عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قُلْتُ لِعَلِيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: هَلْ عِنْدَكُمْ شَيْءٌ مِنَ الوَحْيِ إِلَّا مَا فِي كِتَابِ اللَّهِ؟ قَالَ: "لاَ وَالَّذِي فَلَقَ الحَبَّةَ، وَبَرَأَ النَّسَمَةَ، مَا أَعْلَمُهُ إِلَّا فَهْمًا يُعْطِيهِ اللَّهُ رَجُلًا فِي القُرْآنِ، وَمَا فِي هَذِهِ الصَّحِيفَةِ»، قُلْتُ: وَمَا فِي الصَّحِيفَةِ؟ قَالَ: «العَقْلُ، وَفَكَاكُ الأَسِيرِ، وَأَنْ لاَ يُقْتَلَ مُسْلِمٌ بِكَافِرٍ". (صحيح البخاري)

ژباړه: د ابو جحيفه رضي الله عنه څخه روايت دی چې ما علي رضي الله عنه ته ووويل، آيا ستاسو سره سېوا د

هغه شخه چې د الله تعالى په کتاب کې دي، د وحې شخه شته؟ هغه وفرمايل: نه، قسم په هغه الله باندې چې دانه يې چولې ده او مخلوقات يې پيدا کړي دي مګر هغه پوهه چې الله تعالى چا ته په قرآن کې ورکړي وي او سيوا د هغه شخه چې په دې پاڼه کې دي. ما وويل: په دې کې شه دي؟ ويې فرمايل: د ديت بيان، او د بندي آزادول، او دا چې مسلمان به د کافر په بدل کې نه وژل کيږي.

ابن حجر رحمه الله فرمايي: والمعنى أن فيها حكم تخليص الأسير من يد العدو والترغيب في ذلك.(فتح الباري:1/205) ژباړه: او د دې معنى دا ده چې په دې کې د بندي د آزادولو حکم دی د دښمن شخه او په دې باندې ترغيب ورکول دي.

شيخ الإسلام ابن تيمية رحمه الله هم فرمايلي: " **أَنَّ فِكَاكَ الْأَسَارَى مِنْ أَعْظَمِ الْوَاجِبَاتِ وَبَذْلَ الْمَالِ الْمَوْقُوفِ وَغَيْرِهِ فِي ذَلِكَ مِنْ أَعْظَمِ الْقُرُبَاتِ**"مجموع الفتاوى :28/642)

ژباړه: يقينًا د بنديانو خلاصول يو له لويو فريضو شخه دی، او د پيسو وغيره مصرفول په دی کې چې وقف شوي وي(الله ته د نزديکت) د لويو وسيلو شخه دي.

٥ـ بناءُ المساجد والمدارسِ.

د مساجدو او مدارسو جوړول،

مساجد د مسلمانانو ديني، تربيتي ، عسکري مراکز او عبادت خانې دي ، او جوړولو ته يې الله عزوجل ترغيبات ورکړي او دا يې د مؤمنانو صفت او عمل ذکر کړی.

الله تعالى فرمايي:

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْءاخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَوٰةَ وَءَاتَى الزَّكَوٰةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰٓ أُولَٰٓئِكَ أَن يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ [سُورَةُ التَّوبَة : 18]

ژباړه: د الله د مسجدونو ابادونکي خو هماغه خلک کيدای شي چې په الله او د اخرت په ورځ ايمان لري، او لمونځ قائم کړي، زکات ورکړي او له الله پرته له بل هيچا شخه نه ويريږي. له هماغوی شخه دا توقع ده، چې په سمه لاره به لاړ شي.

نو پورته ايات کې د مسجد ابادول د مؤمنانو صفت ذکر شوی او هغه ابادول عام دي که په بدن سره وي او يا هم په مال سره ابادول وي.

همدارنګه حديث کې هم راغي چې د بني نجارو شخه رسول الله صلى الله عليه وسلم د هغوی قيمتي باغ د مسجد لپاره طلب کړ چې خرڅ يې کړي خو هغوی خپل باغ خرڅ نه بلکې د الله عزوجل د رضا په خاطر صدقه کړ!

عَنْ أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : " أَمَرَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِبِنَاءِ الْمَسْجِدِ ، فَقَالَ : يَا بَنِي النَّجَّارِ ثَامِنُونِي بِحَائِطِكُمْ هَذَا ، قَالُوا : لَا ، وَاللَّهِ لَا نَطْلُبُ ثَمَنَهُ إِلَّا إِلَى اللَّهِ" (صحيح البخاري)

ژباړه: له انس رضي الله عنه شخه روايت دی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم د مسجد د جوړولو امر وکړ او ويې فرمايل: ای بني نجار ستاسې دا باغ په پيسو ماته راکړئ ، هغوی وويل: نه، په الله قسم، موږ د دې قيمت نه غواړو مګر الله ته وقف دی.

همدارنګه ديني او شرعي مدارس هم د اسلامي تعليماتو مراکز دي چې جوړول او پکې خپل مال مصرفول انسان ته لوي خيرونه نصيب کوي.

٦ـ كفالة الأيتامُ والأرامل:

د يتيمانو او کونډو کفالت کول ،

کونډو او يتيمانو باندې خپل مال خرڅ کول ، د هغوی پالنه کول ، يقينًا يو بهترين عمل دی چې قران او سنت يې لوي شان بيان کړی او سبب د جنت يې ګرځولی.

حديث کې راغي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " كَافِلُ الْيَتِيمِ لَهُ أَوْ لِغَيْرِهِ أَنَا وَهُوَ كَهَاتَيْنِ فِي الْجَنَّةِ " ، وَأَشَارَ مَالِكٌ بِالسَّبَّابَةِ وَ ا لْوُ سْطَى . (صحيح مسلم)

ژباړه: له ابوهريره رضي الله عنه شخه روايت دی چې رسول الله

صلی الله علیه وسلم وفرمایل: د یتیم پالنه کونکی (دا یتیم) که د هغه (قریب)وي او که د بل چا وي، زه او هغه به په جنت کې د دې دوه ګوتو پشان یو ، او امام مالک په خپله شهادت او منځنی ګوتو اشاره وکړه.

٧ـ إطعامُ الطعام للمساكين:

فقیرانو او مسکینانو باندی خرچ کول هم د انفاق له بخشونو او لارو څخه دي چې قران او سنت بار بار ورته ترغیبات ورکړي.

الله تعالی فرمایي:

وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا (8) إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكُورًا [سُورَة الدَّهر: 9]

ژباړه: او (دا مؤمنان) د الله په مینه کښي مسکین، یتیم او بندي ته خواړه ورکوي (او هغو ته وایي چې) موږ تاسې ته یوازي د الله په خاطر خواړه درکوو،موږ ستاسې څخه نه څه بدله غواړو، نه مننه؛

همدارنګه فرمایي:

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنفِقُونَ قُلْ مَا أَنفَقْتُم مِّنْ خَيْرٍ فَلِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ [سُورَةُ البَقَرَة : 215]

ژباړه: خلك ستا څخه پوښتنه کوي: "موږ څه مصرف کړو؟" - ځواب ورکړه: "کوم مال چې تاسې لګوئ، پر خپل مور او پلار، خپلوانو، یتیمانو، مسکینانو او مسافرو باندي يې ولګوئ او تاسې چې هره ښېګڼه کوئ، الله پرې خبریږي."

٨ـ إفطار الصائمين:

روژه دارو ته(افطار) روژه ماتي ورکول هم د انفاق له لارو او بخشونو څخه یو بخش دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ترغیبات ورکړي.

عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ الْجُهَنِيِّ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَنْ فَطَّرَ صَائِمًا كَانَ لَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ غَيْرَ أَنَّهُ لَا يَنْقُصُ مِنْ أَجْرِ الصَّائِمِ شَيْئًا " (جامع الترمذي: رقم 734)

ژباړه: له زید بن خالد الجهني رضي الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: څوک چې روژه دار ته روژه ماتي ورکړي، ده لپاره به هم د هغه په شان ثواب وي، خو د روژه دار له اجر څخه به څه کم نشي .

فائده: پورته هغه لارې دي چې مؤمن انسان کولی شي چې پدې بخشونو کې خپل مال ولګوي خو هیره دي نه وي چې دین اسلام کې د اعمالو مراتب معلوم دی چې بعضي وخت به اهم په غیر اهم ، اجتماعي په انفرادي ، او داسی نورو مقدم کولی شي ، چې د دې قاعدې لپاره شریعت کې ډیر مثالونه او دلایل شته.

یو د هغې څخه دا چې کله رسول الله صلی الله علیه وسلم معاذ رضي الله عنه یمن ته لیږي نو ورته وایي:

إِنَّكَ تَقْدَمُ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوَحِّدُوا اللَّهَ تَعَالَى فَإِذَا عَرَفُوا ذَلِكَ ، فَأَخْبِرْهُمْ أَنَّ اللَّهَ قَدْ فَرَضَ عَلَيْهِمْ خَمْسَ صَلَوَاتٍ فِي يَوْمِهِمْ وَ لَيْلَتِهِمْ . . . . . (صحيح البخاري)

ژباړه: ته د اهل کتابو څخه یو قوم ته ځې ، نو لومړی هغه چې تاسې دعوت کوئ دوی دا دی چې دوی د الله توحید ومني ، که دوی پدې پوه شي، نو بیا دوی خبر کړه چې په دوی الله تعالی په شپه او ورځ کې پنځه لمونځونه فرض کړي دي...

نو دا حدیث دلیل دی چې توحید مقدم دی په نورو اعمالو ...

نو همدارنګه په صدقاتو او انفاق في سبیل الله کې به هم أهم او ضروري‌په نورو مخکې کولای شي ، د مثال په ډول کفار یوه اسلامي خاوره اشغال کړي او په مسلمانانو ظلمونه کوي نو په داسې وخت کې پکار دا ده چې مؤمنان خپل صدقات او مالونه په قتال او جهاد او د دښمنانو په په دفع کولو کې ولګوي ، نه دا چې پداسی وخت کې انسان خپل مال په حج او عمره ، او نور مروجه خیراتونو

باندي ولګوي ،ځکه چې دښمن يې په سر ولاړ دی د ده دين او عزت برابرادوي، نو پدې اول لازم او ضروري دا ده چې دغه دښمن د ځان څخه دفعه کړي بيا نورو صدقاتو کې مال مصرف کړي.

د اسلامي نظام د اقتصاد منابع:

دا چې مخکې هم اشاره وشوه چې اقتصاد د مسلمانانو په دولت کې او د کفارو سره په جهادونو او مبارزو کې ډير لوړ حيثيت لري او اقتصاد ته (عصب الحياة وقوامها) د زندګۍ عصب او د ژوند لپاره ستن او اساسي سبب ويل کيږي ، ځکه چې د رعيت حقوق ، د اسلامي نظام د ساتني او د دښمنانو پر وړاندې د جهاد لپاره اسباب او وسائل برابرول، اسلحې او تجهيزات امده کول، د اسلامي فوج او لښکر روزل او ساتل دا ټول اقتصاد ته ضرورت لري، نو په همدې اساس مجاهدين به د خپل نظام اقتصاد قوي کوي ، هغه منابع به پکار اچوي چې له کومو څخه د اسلامي نظام اقتصاد پياوړی کيږي.

که د رسول الله صلی الله عليه وسلم نبوي دولت او د هغه بناء انسان مطالعه کړي مالي او اقتصادي بخش ته رسول الله صلی الله عليه وسلم پوره توجو کوله، حتی د مدينې څخه مخکې رسول الله صلی الله عليه وسلم ته داسې قضيې مخ ته راغلې چې بايد رسول الله صلی الله عليه وسلم يو اقتصادي نظام او اداره ولري مکه کې به بعضې غلامان وو، چې ايمان به يې راوړلو نو کفارو به وربانـدې ظلمونه کول، هغوی ته به يې تعذيب او شکنجه ورکوله، رسول الله صلی الله عليه وسلم به دا خوښه ګڼله چې دا غلامان د پيسو مقابل کې واخلي او ازاد يې کړي، لکه د بلال رضی الله عنه واقعه راغله چې د مشرکانو تعذيبونو کې يې ورځې شپې تيرولې د تاريخ او سيرت کتابونو ليکلي:

قال عطاء الخراساني: **"كنت عند ابن المسيب فذكر بلالا، فقال: كان شحيحا على دينه، وكان يعذب في الله، فلقي النبي -صلى الله عليه وسلم-، فقال: لو كان عندنا شيء، ابتعنا بلالا، فلقي أبو بكر العباس، فقال اشتر لي بلالا، فاشتراه العباس، وبعث به إلى أبي بكر، فأعتقه"** [سير أعلام النبلاء جـ 3/213 صـ / ومعرفة الصحابة]

ژباړه: عطاء خراساني وايي زه د ابن المسيب سره وم چې بلال رضي الله عنه يې ذکر وکړ نو ويې ويل: هغه ډير په دين حريص و او د الله په خاطر ډير تعذيب کړای شو ، نبي صلی الله عليه وسلم ورسره مخامخ شو هغه وويل: کاش مونږ سره څه شی وای چې بلال مو اخيستی وای ، پس ابوبکر د عباس رضي الله عنه سره مخامخ شو نو (ورته) ويې ويل: بلال ما لپاره واخله ، عباس رضي الله عنه هغه واخيسته او ابو بکر صديق رضي الله عنه ته يې وليږه پس هغه ازاد کړ.

نو دې روايت نه معلوميږي چې حتی مکه کې رسول الله صلی الله عليه وسلم ته داسې قضيې مختـه راغلې وې چې هلته بايد قوي اقتصاد ولري، بل دا چې اسلامي نظام ته بنديان، کونډې او يتيمان ورپه غاړه وي دا اقتصاد غواړي، د دښمنانو سره دښمني او جنګونه اقتصاد غواړي ، نو په همدې اساس چې کله مدينې ته رسول الله صلی الله عليه وسلم هجرت وکړ بيا يې د خپل اقتصاد لپاره بنيادونه کيښودل، مختلف واردات به نظام ته راتلل او هر يو لپاره يې منظمه اداره او تشکيل برابر کړ چې د هغی له جملې نه:

۱ـ غنائم: د کفارو څخه په زور او جنګ سره مالونه اخيستل ، لکه رسول الله صلی الله عليه وسلم چې اراده کړې وه چې د ابو سفيان قافله ووهي او خپل اقتصاد وربانـدې جوړ کړي او د دښمن اقتصاد ته ګوزار ورکړي ، هماغه و چې قافله بچ شوه خو الله عزوجل

په بدر کې د جنګ څخه وروسته صحابه کرامو ته غنیمتونه ورکړل ، رسول الله صلی الله علیه وسلم دې غنائمو د ساتلو او تقسیم لپاره منظم تشکل جوړ کړ نبي صلّی الله علیه وسلم "عبد الله بن کعب" د غنیمتونو مسئول مقرر کړ مخکې د تقسیم څخه او په بندیانو یې "شقران" د رسول الله صلی الله غلام(مسول) مقرر کړ او په خمس د مسلمانانو یې "محمیةَ بن جزء الزبیديّ " مقرر کړ ، دا دری هغه کسان وو، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په مالي اداره کې اول ځل لپاره مقرر کړل .

نو له دې لاري به هم د عامو مسلمانانو اقتصاد قوي کیده ځکه چې په غنیمت کې د مجاهدینو لپاره ځانګړې حصې وې ، او هم به د نظام اقتصاد قوي کیده او بیت المال ته به مال جمعه کیده ځکه چې غنیمت کې خُمس ـ یعني پنځمه حصه ـ د بیت المال وي. نو د غنیمت اموال یو له هغه مالي منابعو څخه دي چې په اسلام کې تر ټولو پاک مال ګڼل کیږي ،

الله تعالی فرمایي:

وَاعْلَمُوٓا أَنَّمَا غَنِمْتُم مِّن شَيْءٍ فَأَنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَٰمَىٰ وَالْمَسَٰكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ ءَامَنتُم بِاللَّهِ وَمَآ أَنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ [سُورَةُ الأنفَال : 41]

ژباړه: او تاسې ته دې معلومه وي چې د غنیمت څه مال چې تاسې په لاس راوړی دی، د هغه پنځمه برخه د الله، د هغه د پیغمبر، د خپلو خپلوانو، د یتیمانو، د مسکینانو او د مسافرانو لپاره ده. که تاسې پر الله او پر هغه شي ایمان راوړی وي چې د فیصلې په ورځ (یعني د دواړو لښکرو د مخامخ کېدو په ورځ) موږ پر خپل بنده نازل کړی وو (نو دا برخه په خوښی سره ادا کړئ). الله په هر څه قادر دی.

حدیث کې هم راځي چې د مسلمانانو رزق الله تعالی په جهادونو او غنیمتونو کې ایښی دی:

عَنِ ابْنِ عُمَرَ ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " بُعِثْتُ بِالسَّيْفِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي ، وَجُعِلَ الذِّلَّةُ وَالصَّغَارُ عَلَى مَنْ خَالَفَ أَمْرِي ... " (مسندأحمد: رقم 4969)

ژباړه: له ابن عمر رضي الله عنهما څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: زه په توري سره رالیږل شوی یم تر څو د الله تعالی عبادت وشي چې هیڅ شریک نه لري ، او زما رزق زما د نیزې تر سیوري لاندې کېښودل شي. او ذلت او سپکوالی پر هغه چا ګرځول شوی دی چې زما له امر څخه سرغړونه وکړي.

۲ـ زکاتونه :

د زکات د اموالو لپاره هم په نبوي دولت کې همداسې منظم تشکیل او اداره وه، رسول الله صلی الله علیه وسلم دې باب کې هم مؤمنانو ته احکام ، اصول او ضوابط بیان کړل چې د سرو زرو ، سپین زر ، درهم یا دینار څخه په خپل معلوم مقدار زکات اخیستل کیږي او د حیواناتو څخه خپل مقدار او د فصلونو څخه به هم د شریعت د قوانینو مطابق ځانګړې حصې اخیستل کیږي، د دې د راټولولو لپاره به یې خپل عُمال او کار کونکي مقررول، د تقسیم لپاره یې هم ځانګړي اصول بیان کړل ، د مستحقینو او په صحې طریقه حقدارو ته رسولو لپاره یې هم خلک مقررول.

نو د اسلامي نظام لپاره د مالي منابعو څخه د زکاتونو راټول او بیرته په مستحقینو تقسمول هم یوه لویه منبع ده چې قرآن کریم کې الله عزوجل د دې خبرو ذکر کړی:

الله تعالی فرمایي:

خُذْ مِنْ أَمْوَٰلِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ [سُورَةُ التَّوبَة : 103]

ژباړه: [اې پیغمبره] ته د هغوی له مالونو څخه د صدقې (زکات) په اخیستلو سره هغوی پاک

کـړه او (د نېکـۍ پـه لاره کښـي) هغـوی وهڅـوه. او د هغـو پـه حـق کښـي د رحمـت دُعـا وکـړه، ځکـه چـې سـتا دُعـا بـه د هغـو لپـاره د ډاډينـي وسـيله وي. الله هـر څـه اوري او پـه هـر څـه پوهيـږي.

همدارنگـه د مصارفـو بـاره کـې يـې فرمايـې:

إِنَّمَا الصَّدَقَٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسَٰكِينِ وَالْعَٰمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِى الرِّقَابِ وَالْغَٰرِمِينَ وَفِى سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

[سُـورَةُ التَّوبَـة : 60]

ژبـاړه: دا صدقې(زکاتونـه) خـو پـه اصـل کښـي د فقيرانـو او مسـکينانو لپـاره دي، او د هغـو خلکـو لپـاره دي چـې د صدقـو د چـارو ماموريـن وي، او د هغـو لپـاره چـې زړونـه يـې پـه لاس راوړل مقصـد وي. دغـه راز دا د غاړو(غلامانـو) د ازادولـو او د پـوروړو د مرسـتې لپـاره د الله پـه لار کښـي او پـه مسـافر پالنـه کښـي د اسـتعمالولو لپـاره دي. د الله لـه لـوري يـوه فريضـه ده؛ او الله پـه هـر څـه پوهېدونـکی او حکمـت والا دی.

۳ـ جزيه:

پـه نبـوي دولـت کـې بـه پـه کفـارو جزيـه مقرريـده او لـه دې طريقـې بـه هـم رسـول اللـه صلـی اللـه عليـه وسـلم خپـل اقتصـاد قـوي کاوه ، جزيـه د اهـل کتابـو او د هغـه چـا څخـه چـې د دوئ سره مشـابه وي لکـه مجـوس د هغـوئ څخـه بـه اخيسـتل کيـږي ، عـام مشرکيـن او مرتديـن لکـه شـيعه روافـض او داسـې نـور ، د هغـوی څخـه جزيـه نـشي اخيسـتل کيـدلای ، بلکـې هغـوئ بـه يـا اسـلام راوړي او کـه نـه نـو وژل کيـږي بـه.

رسـول اللـه صلـی اللـه عليـه وسـلم او خلفـاؤ بـه د جزيـې راټولولـو لپـاره هـم خپـل عُـمال مقـررول او د هـر عاقـل ، بالـغ ، نارينـه پـر سر بـه يـې يـو دينـار مقـرراوه او يـا د دې معـادل جامـې وغيـره ، لکـه حديـث کـې نقـل دي:

عـن معـاذ بـن جبـل -رضي اللـه عنـه- قـال: أنَّ رسـولَ اللّـهِ صـلَّى اللّـهُ عليـهِ وسـلَّمَ بعثَـهُ إلى اليمـنِ وأمـرَهُ أن يأخـذَ مـن كلِّ حـالمٍ دينـارًا أو عدلَـهُ معافـرَ،

[رواه النسـائي]

ژبـاړه: معـاذ بـن جبـل رضي اللـه عنـه فرمايـې: يقينـًا رسـول اللـه صلـی اللـه عليـه وسـلم هغـه يمـن تـه وليـږه او د جزيـې پـه راټولولـو يـې ورتـه امـر وکـړ، چـې د هـر بالـغ شـخص څخـه يـو دينـار واخـلي او يـا د هغـه معـادل (يمنـی) جامـې تـري واخـلي.

نـو لـه دې لارې هـم اسـلامي نظـام تـه زيـات عوائـد راځـي چـې د مسـلمانانو او اسـلامي نظـام اقتصـاد وربانـدې قـوي کيـږي.

۴ـ زراعت :

پـه اسـلامي نظـام کـې زراعـت هـم يـوه لويـه منبـع د اقتصـاد ده چـې رسـول اللـه پـه دې بـاب کـې هـم پـوره توجـو کـړې وه، چـې پـدې کـې خلکـو تـه د ځمکـو د ابادولـو اجـازه ورکـول ، ځمکـې خلکـو تـه مشـخص کـول او جـدا کـول ، د فصـل ځمکـه خلکـو تـه ورکـول ترڅـو حاصـلات يـې اسـلامي نظـام تـه جمعـه شي لکـه رسـول اللـه صلـی اللـه عليـه وسـلم چـې د خيبـر څخـه بعضـې ځمکـه خـاص کـړه چـې د هغـې څخـه بـه کـوم حاصـلات راتلـل هغـه بـه د وفدونـو او نـور د مدينـې او د اسـلامي نظـام پـه حوائجـو کـې مصرفيـدل.

حديث کې راځي:

عَـنِ ابْـنِ عُمَـرَ رَضِيَ اللَّـهُ عَنْهُـمَا ، " أَنَّ رَسُـولَ اللَّـهِ صَـلَّى اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ أَعْطَـى خَيْـبَرَ الْيَهُـودَ عَـلَى أَنْ يَعْمَلُوهَـا وَيَزْرَعُوهَـا، وَلَهُـمْ شَـطْرُ مَـا خَـرَجَ مِنْهَـا "

(صحيـح البخـاري)

ژبـاړه: لـه ابـن عمـر رضي اللـه عنهـما څخـه روايـت دی، چـې رسـول اللـه صلـی اللـه عليـه وسـلم يهودانـو تـه د خيبر(ځمکـه) ورکـړه ، چـې دوی بـه د هغـې اصـلاح کـوي او کَـرِي بـه يـې پـه نيمـه برخـه د هغـه څـه چـې حاصـل کـوي.

بل روايت کې راځي:

عَـنْ سَـهْلِ بْـنِ أَبِي حَثْمَـةَ ، قَـالَ : " قَسَـمَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ خَيْـبَرَ نِصْفَـيْنِ ، نِصْفًـا لِنَوَائِبِـهِ وَحَاجَتِـهِ ، وَنِصْفًـا بَـيْنَ الْمُسْـلِمِينَ .... " (سـنن ابي داود:رقـم 2619)

ژبـاړه: لـه سـهل بـن ابي حثمـه څخـه روايـت دی هغـه وايـې: رسـول

الله صلی الله علیه وسلم خیبر په دوو برخو وویشه، نیم یې د مصائبو او اړتیاوو له لپاره(خاص کړ) او نیم یې د مسلمانانو په منځ کې وویشه....

٥ـ تجارت:

په اسلامي نظام کې باید تجارت هم وي ترڅو د اسلامي نظام اقتصاد له دې لارې هم قوي شي ، تجارت هغه عمل دی چې اسلام ترغیبات ورکړي باید مسلمان محنت وکړي ، زیار وباسي او د خپل اهل عیال ترڅنګ باید اسلامي معاشره او ګاونډ او د خپل نظام د اقتصاد په تقویت کې سهیم شي د همدې لپاره رسول الله صلی الله علیه وسلم نوی بازار جوړ کړ چې د یهودو څخه مستقل وو بیا یې د تجارت او معاملاتو او اخیستلو خرڅولو لپاره خاص قوانین، او اصول او ضوابط بیان کړل چې د احادیثو کتابونو کې ورباندې بابونه تړل شوي.

مثلاً تجارت کې صداقت ، دوکه نه کول ، بیکاره او خراب مالونو څخه ځان ساتل ، خبائث نه خرڅول ، همدارنګه د پیمانې او احتکار او نور مسائل هغه څه دي چې پدې دلالت کوي، چې په نبوي دولت کې تجارت ته ځای ورکړل شوی و.

٦ـ صنعت:

د تجارت ترڅنګ باید اسلامي نظام صنعت ته هم خاص پاملرنه وکړي او له دې لارې خپل نظام او اقتصاد ته وده ورکړي ، پدې کې دوه فائدې وي یو دا چې د کفارو او کفري ممالکو څخه استغناء حاصلیږي او ورسره د خپل رعیت اسانتیاوې او اقتصاد قوي کوي...

همدا وجه وه چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زمانه کې د هغه وخت مناسب ، اسلحې جوړیدې چې د تورو ، غشو ، نیزو او زغرو ترڅنګ توپونه هم جوړیدل چې هغه وخت یې ورته منجنیق ویل ، د دې ترڅنګ د ژوند په نورو برخو کې هم پوره کار کیده لکه رختونه جوړیدل ، له خرمنو مختلف لوښي او لباسونه جوړیدل او داسې نور ...

٧ـ رِکاز او معادن (طبعي زیرمې):

رکاز هغه خزانو ته ویلی شي چې د جاهلیت والا به دفن کولې او معدنونه او طبعي زیرمې هم اسلامي نظام د اقتصادي منابعو څخه دي چې باید مسلمانان له دې لاري هم د خپل نظام اقتصاد قوي کړي ، همدا وجه ده دین اسلام پدې باب کې هم څرګندونې کړي چې د احادیثو په کتابونو کې د رِکاز او معدنونو خپل احکام ذکر شوي.

فائده: پورته بحث څخه معلومه شوه چې اسلام یواځې د عبادت نوم ندی بلکې په اسلام کې د سیاست ترڅنګ اقتصاد ، تجارت ، معاملات او نور مختلف اړخونه شته.

د باطلو تنظیمونو مالي منابع:

نن د اسلام په نامه ډیری تنظیمونه د مسلمانانو ترمنځ وجود لري او خپلو تنظیمونو ته هم د اسلام نسبت کوي ،خو هر بخش یې بیا د اسلام څخه په مخالف لور روان دی چې په مختلو رسایلو کې په هغه خبره شوې ، دلته یواځې په لنډه توګه د نن زمانې د باطلو تنظیمونو مالي سرچینو ته اشاره کوو.

د طالبانو تش په نامه اسلامي امارت هم یو له هغه تنظمونو څخه دی چې د ایمان د نواقضو ترڅنګ یې په مالي برخه کې هم د اسلامي منابعو پر ځای د کفارو ګدایئ او سوال ته ناست دی!

او ترڅنګ یې سودي او حرام منابع د خپل نظام او افرادو لپاره انتخاب کړي.

دا ځکه ویلای شو چې جهاد دوی تعطیل کړی چې د هغې له لاري د کفارو څخه غنیمتونه حاصل کړي چې یو له پاکو او حلالو رزقونو څخه شمیرل کیږي نو ځکه مجبور شول چې د امریکا ډالري کڅوړو او راشن ته کیني!

افسوس دا دی چې امریکا په عین وخت کې د مسلمانانو سره په مختلفو ملکونو کې په جنګ کې شکیل ده هره ورځ د مسلمانانو شځې

او بچې بمباروي خو دا بې ضميره بيا د همدې کفارو راشن ته ناست دي او ډالري کڅوړو باندې يې عيش او عشرت برابر کړی!!!

همدارنګه طالب او نورو مرتدو تنظيمونو نن د جزي احکام معطل کړي ، نو خامخا به بيا کفارو ته محتاج کيږي.

همدارنګه د حلالو تجارتونو پر ځای يې د سودي بانکونو او سودي معاملاتو دروازې خلاصې کړي ، حال دا چې سود هغه عظيم جرم دی چې قرآن او سنت کې يې په حرمت ډير شکاره نصوص نازل شوي او سود خورو ته الله عزوجل د خپل جنګ اعلان کړی او فرمايي: **فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِن تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ** [سُورَةُ البَقَرَة : 279]

ژباړه: خو که تاسې داسې و نه کړل د (سود) څخه منعه نه شوئ نو خبر اوسئ چې د الله او د هغه د پیغمبر له خوا ستاسې پر خلاف د جګړې اعلان دی. که اوس هم توبه وباسئ (سود پريږدئ)، نو تاسې د خپلې پانګې اخيستلو حقدار ياست، مه تاسې تيری کوئ او نه به پر تاسې تيری وشي.

امام ابن کثير رحمه الله په خپل تفسير کې د دې ايات د لاندې د عبد الله بن عباس رضي الله عنهما قول او تفسير نقل کړی هغه وايي: ، عن ابن عباس : **(فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ) فَمَنْ كَانَ مُقِيمًا عَلَى الرِّبَا لَا يَنْزِعُ عَنْهُ فَحَقٌّ عَلَى إِمَامِ الْمُسْلِمِينَ أَنْ يَسْتَتِيبَهُ ، فَإِنْ نَزَعَ وَإِلَّا ضَرَبَ عُنُقَهُ.**

ژباړه: د ابن عباس رضي الله عنهما څخه نقل دي د دې ايات باره کې **(فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ)** به يې ويل : څوک چې په سود کلک ولاړ وي او ورڅخه نه لري کيږي نو د مسلمانانو په خليفه لازم دي چې طلب د توبې ورڅخه وکړي که له سود څخه منعه شو خه خبره او که منعه نشو نو څټ به يې په توره وهي.

دارنګه د دې باطلو تنظيمونو ډيری مالي برخه د نشه يي موادو لکه تارياک ، چرس ، پوډر وغيره څخه توليديږي لکه څرنګه مو چې د امارت په شل کلنه جګړه کې وليدل چې د تارياکو او چرسو څخه به يې زکاتونه او عشرونه اخيستل او يا به يې هم مشرانو د پوډرو کارخانې درلودې او خارجي ممالکو ته به يې قاچاق کول او په همدغه حرامو مالونو باندې يې د جنګ ماشين چالان ساتلی و. حال دا چې دا اتفاقي حرام مالونه دي ، حديث کې راځي:

عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ ، قَالَ : رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَالِسًا عِنْدَ الرُّكْنِ ، قَالَ : فَرَفَعَ بَصَرَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَضَحِكَ ، فَقَالَ : " لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ ثَلَاثًا : إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَيْهِمُ الشُّحُومَ فَبَاعُوهَا ، وَأَكَلُوا أَثْمَانَهَا ، وَإِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ عَلَى قَوْمٍ أَكْلَ شَيْءٍ حَرَّمَ عَلَيْهِمْ ثَمَنَهُ " (سنن ابي داود: رقم 3029)

ژباړه: له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت دی چې ما رسول الله صلی الله عليه وسلم وليد چې حجر اسود سره ناست و، هغه وايي: بيا يې خپل نظر اسمان ته پورته کړ ، ويې خندل ، او ويې ويل: په يهودانو دې الله لعنت وکړي درې ځله (يې دا خبر وکړه) : يقيناً الله په دوی باندې چربي حرامه کړی وه ، نو دوی به ويلورله او د هغې قيمت به يې خوړ، او يقيناً الله چې کله په يو قوم باندې د يو شيز خوړل حرام کړي ، نو د هغه شي قيمت (پيسې) هم وربانديې حرامې کړي.

همدارنګه بل د دې تنظيمونو د حرامو منابعو څخه ټکسونه ، ګمرکونه او ماليات دي چې خپل نظام له همدې لاري اکمالوي حال دا چې دا هم حرامه منبع ده.

حديث د صحيح مسلم کې نقل دي ، کله چې په غامديه زنانه رجم قائم شو نو بعضي خلکو ورته بد رد وويل نو نبي صلی الله عليه وسلم وفرمايل: **فَوَالَّذِي**

نَفْسِي بِيَدِهِ لَقَدْ تَابَتْ تَوْبَةً لَوْ تَابَهَا صَاحِبُ مَكْسٍ لَغُفِرَ لَهُ"(صحيح مسلم: رقم الحديث 3214)

ژباړه: قسم په هغه ذات چې زما روح يې په لاس کې دی ، دې خامخا داسې توبه وويسته چې که چېرته د ټکس والا يې وباسي نو هم ضرور به ورته بخښنه شوې وای.

امام نووي رحمه الله د دې حديث په شرح کې وايي: **فِيهِ أَنَّ الْمَكْسَ مِنْ أَقْبَحِ الْمَعَاصِي وَالذُّنُوبِ الْمُوبِقَاتِ وَذَلِكَ لِكَثْرَةِ مُطَالَبَاتِ النَّاسِ لَهُ وَظَلَامَاتِهِمْ عِنْدَهُ وَتَكَرُّرِ ذَلِكَ مِنْهُ وَ انْتِهَاكِهِ لِلنَّاسِ وَأَخْذِ أَمْوَالِهِمْ بِغَيْرِ حَقِّهَا وَصَرْفِهَا فِي غَيْرِ وَجْهِهَا.**

(شرح النووي على مسلم: ج11/203صـ)

ژباړه: په دې کې دليل دی چې ټکس (گمرک) اخيستل د بدترينو نافرمانيو او د هلاکوونکو گناهونو څخه دی او دا له دې امله چې په دې کې د خلکو څخه غوښتنې ډېرې وي او په ظلم اخستل کيږي او دا په تکرار سره رامنځته کيږي ددی د وجهي نه او د خلکو سپکاوی په کې وي او اخستل د دوي دمالونو دي په کې په ناحقه طريقه او مصرفول د هغې دي په ناحقه طريقه.

د ټکسونو او مالياتو په اړه د لا زيات تفصيل لپاره د العزائم خپرندويه اداري څخه مستقل خپور شوی کتاب (المدارک في تحريم المکوس والجمارک) مطالعه کړئ.

د دښمن اقتصاد له منځه وړل :

عزتمند مجاهدينو او مسلمانانو !

بايد په ياد ولرو چې د خپل اقتصاد تر څنګ به مجاهدين د دښمنانو اقتصاد ته متوجه کيږي، د هغوی اقتصاد به له منځه وړي او خپل دښمن به په اقتصادي لحاظ کمزوری کوي لکه رسول الله صلی الله عليه وسلم چې د مکې والا د قافلې لپاره خاص عمليات وکړل ترڅو خپل اقتصاد برابر کړي او دښمن په اقتصادي لحاظ له پښو وغورځوي . ثمامة بن أثال رضي الله عنه چې کله اسلام راوړ هغه هم دا خبره قريشو ته وکړه چې: "**وَاللَّهِ لاَ يَأْتِيكُمْ مِنَ الْيَمَامَةِ حَبَّةُ حِنْطَةٍ ، حَتَّى يَأْذَنَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ** (مسند احمد رقم الحديث: 9621)

ژباړه: قسم په الله د يمامې څخه به يوه دانه د غنمو رانشي تاسو ته تر دې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم پکې اجازه نه وي کړي.

دا دښمن ته يو مضبوط اقتصادي گوزار و چې ثمامة بن أثال رضي الله عنه ورکاوه ، نو لهذا په هر لار چې ممکن وي بايد مجاهدين هغه لاري استعمال کړي ترڅو د دښمنانو اقتصاد کمزوری کړي ، لکه څنګه چې هغوی هم همدا کار کوي چې هميش د مجاهدينو د اقتصادي منابعو پسې لړيدلي وي ترڅو يې په اقتصادي لحاظ کمزوري کړي.

خاتمه :

عزتمندو مسلمانانو!

که مونږ او تاسې قران او سنت دقيق مطالعه کړو نو پوهه به شو چې دين اسلام مونږ او تاسې ته بار بار په جهاد بالمال امر کوي ، او د دې ترڅنګ د خپل نظام د اقتصاد د قوت سره سره يې ټول مشروع منابع هم مؤمنانو ته په گوته کړي ، چې بايد مؤمنان دغه لارې په کار واچوي ترڅو اقتصاد يې مضبوط شي او د مسلمانانو نظام په خپلو پښو ودريږي ، په همدې اساس اسلامي خلافت هم په خپل نظام کې د اقتصاد د تقويت لپاره مختلف ديوانونه جوړ کړي لکه ديوان الفيء والمغانم ، ديوان الزكاة ، ديوان الزراعة ، ديوان الركاز ، ديوان بيت المال او داسې نور ديوانونه چې هدف يې همدا دی چې د خپل نظام اقتصاد قوي کړي ، خپل رعيت ته خدمت ورباندې وړاندې کړي ، د خپل نظام دفاع پرې وکړي او ترڅنګ د الله د دښمنانو مقابله ورباندې وکړي.

وصلَّى الله وسلَّم على نبيِّنا محمَّد، وعلى آله وصَحْبِه اَجمَعِين

زکات
ورگرێ

اسلام هغه دين دی چې په منلو يې الله تعالی پر مونږ احسان کړی، مونږ لپاره يې غوره کړی، او اسلام ته زمونږ په نسبت يې مونږ ته عزت راکړی، دا دين په پنځو ستنو ولاړ دی او تر هغې د يو بنده اسلام نه سمېږي، تر څو يې دا ټول نه وي اداء کړي، لکه څنګه چې رسول الله ﷺ فرمايلي دي: (بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلّا اللّه وأنّ محمّدا رسول اللّه، وإقام الصّلاة، وإيتاء الزّكاة، والحجّ، وصوم رمضان) [متفق عليه]

ژباړه: اسلام په پنځو ستنو ولاړ دی: د دې ګواهي ورکول چې له الله پرته د عبادت لايق څوک نشته او محمد د الله رسول دی، د لمونځ قائمول، د زکات ورکول، حج کول او د رمضان روژه نيول)

د دې سترو ارکانو له ډلې يو رکن چې ډيری خلک يې د ايمان د کمزورۍ او د الله او خالق څخه د نه ويريدو له وجې ودرولو ته پاملرنه نه کوي، هغه د زکات رکن دی، هغه رکن چې نفسونه ورسره پاکېږي او د بخل له ځنځيرونو آزادېږي.

د اسلام د ارکانو څخه د دې ستر رکن چې نښې يې تتې شوي او تول يې ګډوډ شوی، اهميت ته په کتنې د دې رکن د احکامو او د دې مشروعيت هدف روښانه کول لازم دي، تر څو مسلمانان يې په پوره ډول وپيژني او ترې خبر شي.

د زکات حقيقت

زکات په لغت کې زياتوالي او غتيدو ته وايي، ويل کېږي: (زكا الزرع إذا نما وزاد) فصل غټ شو، ورسېد او زيات شو، د زکات سره هم مال زياتېږي، برکت پکې پيدا کېږي او د هلاکېدو، آفتونو او ختمېدو څخه يې ساتي.

عن أبي هريرة -رضي الله عنه- أن رسول الله ﷺ قال: (ما نقصت صدقة من مال..) [مسلم].

ژباړه: له أبو هريره -رضي الله عنه- څخه روايت دی، رسول الله ﷺ وفرمايل: (صدقه (خيرات) مال نه کموي...) [مسلم].

شرعي تعريف: دا په ځانګړي مال کې، د ځانګړې ډلې لپاره په ځانګړي وخت کې، يو واجب حق دی.

د دې لپاره مشروع شوی چې په زړونو کې د ايماني وروولی، شفقت او مهربانۍ احساس وکړي، د مسلمانانو ترمنځ د يو بل سره د اوږه په اوږه ودريدو نظام قوي کړي، نفسونه د انانيت، خودپسندۍ او تمې له خويونو آزاد کړي، خرچه کوونکی د ګناهونو له خيرو پاک کړي او د بخل، سختۍ او نورو رذيلو خويونو له ګندګيو يې صفا کړي، الله تعالی فرمايي: [خُذْ مِنْ أَمْوٰلِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَوٰتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ] [التوبة].

ژباړه: «[اې پيغمبره!] ته د هغوی له مالونو څخه د صدقې په اخيستلو سره هغوی پاک کړه او (د نيکۍ په لاره کې) هغوی وهڅوه. او د هغو په حق کې د رحمت دُعا وکړه، ځکه چې ستا دُعا به د هغو لپاره د ډاډينې وسيله وي. الله هر څه اوري او په هر څه پوهيږي»

په اسلام کې د زکات درجه

په دين کې د زکات درجه زياته ستره او ځای يې پورته دی، د قرآن په ډېرو آيتونو کې د لمانځه سره پيوسته ذکر شوی، د ايمان د رښتينولی لپاره عنوان او دليل ګرځول شوی، د هغوی چې د الله د ورکړې مال څخه منع کوي او د هغو مؤمنانو ښکاره کوونکی او جلا کوونکی دی، چې د الله امر ته غاړه ږدي او د مال حق ورکوي، چا چې په ايمان، اخلاص، د ثواب په نيت، په خوشاله زړه، د اجر او د الله څخه د بدلې په اميد زکات ورکړ، په اخروي کور کې به نجات، او په دنيا کې به برکت، مال کې زيادت او ډېروالی ومومي، او که چا ترې د کفر په وجه انکار وکړ، يا يې د بخل له وجې منع کړ، په دنيا کې به ترې په زور واخيستل شي او په آخرت کې به ورته د دردونکي عذاب سبب شي.

الله تعالی فرمايي: {إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحَٰتِ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا الزَّكَوٰةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ} [البقرة]، ژباړه: «هو، کوم کسان چې ايمان راوړي او غوره عملونه وکړي او زکات ورکړي، د هغو ثواب بې شکه د هغو له رب سره دی او پر هغو څه ويره او کړاو نشته» بل ځای الله سبحانه وتعالی فرمايي: {وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن رِّبًا لِّيَرْبُوَا فِيٓ أَمْوَٰلِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِندَ اللَّهِ وَمَآ ءَاتَيْتُم مِّن زَكَوٰةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰٓئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ} [الروم]، ژباړه: «کوم سود چې تاسي ورکوئ، چې د خلکو په مالونو کې په ګډېدلو سره هغه زيات شي، د الله په وړاندې هغه نه زياتيږي. او کوم زکات چې تاسې د الله د خوښی تر لاسه کولو په اراده ورکوئ، د هماغه ورکوونکي په حقيقت کې خپل مال زياتوي» ابن کثير فرمايي: يعني هغه کسان چې الله ورته څو چنده بدله او ثواب ورکوي، لکه په صحيح کې دي: (وما تصدق أحد بعدل تمرة من كسب طيب إلا أخذها الرحمن بيمينه، فيربيها لصاحبها كما يربي أحدكم فلوه أو فصيله، حتى تصير التمرة أعظم من أحد)، ژباړه: (يو کس د حلال کسب څخه د يوې کجورې هومره صدقه نه کوي، مګر رحمان ذات يې په ښي لاس اخلي او د دې صدقه کوونکي لپاره غټوي، لکه يو څوک چې د آسپي يا د اوښ بچی غټوي، تر دې چې دا کجوره له احد غر لويه شي)» [التفسير].

د زکات په اداء کولو کې د کمۍ او بې غورۍ کولو خطر

ډېری آياتونه او نبوي احاديث راغلي چې د هغه چا په حق کې په کې سخت وعيد

راغلی چې زکات د بخل او شومتیا له وجې نه ورکوي، یا یې کم مقدار ورکوي، یا یې چې وخت د وتلو پوره شي، ژر یې نه ورکوي، الله تعالی فرمایي: {وَوَيْلٌ لِلْمُشْرِكِينَ * الَّذِينَ لا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ} [فصلت]، ژباړه: «او هلاکت دی د مشرکینو لپاره، هغه کسان چې زکات نه ورکوي او په آخرت کفر کوونکي دي» کله چې یو کافر او یا له مؤمنانو څخه د عذاب کوم مستحق په قبر کې کیښودل شي، نو ډیر سخت، بوږنوونکي او ډاروونکي صحنې ویني، که چیرې د زکات له منع کوونکو څخه و، نو له مال، پیسو، درهمو او دینارو څخه به ورته یوه بدشکله اژدها جوړه شي، چې زهر به ترې څاڅي، بیا به یې له بدن څخه تاو شي، اول به یې لاس تیر کړي، هغه به وژوي بیا به وریږي همداسې ټول بدن یې وخوري، په بخاري کې د أبو هریره څخه مرفوعا نقل دي، فرمایي: (من آتاه الله مالا، فلم يؤدّ زكاته مثّل له ماله يوم القيامة شجاعا أقرع له زبيبتان يطوّقه يوم القيامة، ثمّ يأخذ بلهزمتيه -يعني بشدقيه- ثمّ يقول أنا مالك أنا كنزك، ثم تلا عليه السلام قوله تعالى: {وَلاَ يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللّهُ مِن فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُواْ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاللّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ} [آل عمران].

ژباړه: چا ته چې الله مال ورکړي او هغه بیا زکات اداء نه کړي، مال به یې د قیامت په ورځ د یو خطر ناک سپین سري مار (اژدها) په شکل شي، چې د سترګو د پاسه به یې دوه تور ټاکي وي، دا به یې له غاړې تاو وي او دواړو وخکو باندې ورته چکونه لګوي او ورته به وایي: زه ستا مال یم، زه ستا خزانه یم، بیا نبي ﷺ دا آیت ولوست: ژباړه: «کومو خلکو ته چې الله له خپل فضل څخه ورکړه کړې وي؛ او بیا هغوی له بخیلۍ څخه کار واخلي، هغوی دې دا نه ګڼي چې دا بخیلي د هغو لپاره ګټوره ده. نه، دا د هغو لپاره ډېره بده ده. څه شی چې هغوی په خپله شومتیا راغونډوي، هماغه به د قیامت په ورځ د هغو د غاړې طوق شي. د اسمانونو او ځمکې میراث یوازې د الله دی. او تاسې چې څه کوئ، الله پرې خبر دی» دا په برزخي ژوند کې د هغه چا عذاب دی چې په مال بخل کوي او عذاب نه ورکوي، هر چې د جهنم عذاب دی، نو د هغې خبر الله داسې ورکړی دی: {وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ * يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ} [التوبة]. ژباړه: «او هغه خلک چې سره او سپین زر خزانه کوي او د الله په لاره کې یې نه لګوي؛ نو دوی ته د دردناکه عذاب زیری ورکړه، یوه ورځ به راشي چې په همدې سرو سپینو زرو به د دوږخ اور ګرم کړای شي او بیا به په هغو سره ددې خلکو تندي، اړخونه او شاګاني داغ کړه شي. دا هغه خزانه ده چې تاسې د خپلو ځانونو لپاره غونډه کړې وه. واخلئ، اوس د خپلې زیرمه کړې شتمنۍ خوند وڅکئ».

د زکات هغه مالونه چې دې خلکو منع کړي دي دا به اور ته واچول شي، کله چې ښه ګرم شي، بیا به پرې د دوی تندي، اړخونه او شاګاني داغل کیږي، نو دا څومره سخت عذاب دی او ای څومره افسوس دی پر هغه چا چې مال جمع کړي او زکات په کې ورنکړي!

نو ای د مال جمع کوونکیه، ساتونکیه او پکې د الله حق نه ورکونکیه، د مال د زکات په ویستلو کې دې بیړه وکړه، دا ټول مالونه د سوال دي، او حتمي به

خپل مالک ته ګرځي، نو که چا په کې د الله حق ورنکړ، قريبه ده چې په زړه يې د نفاق مهر ووهل شي، نو بيا به تري هيڅ ډول خرچې او صدقات قبول نه شي، لکه څنګه چې الله تعالی فرمايي: [وَمِنْهُم مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِن فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ * فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ * فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ]. [التوبة]، ژباړه: «له دوی څخه ځينې داسې هم دي چې له الله سره يې ژمنه کړي وه چې: که هغه په خپل فضل سره پر موږ لورينه وکړه، نو موږ به خيرات ورکړو او نيک عمله به شو، خو کله چې الله په خپل فضل سره هغوی شتمن کړل، نو هغوی بخيلي غوره کړه او له خپلې ژمنې څخه داسې وګرځېدل چې پر هغې باندې يې پروا قدري نشته، نتيجه دا شوه چې د هغوی ددې بد لوزې له امله چې له الله سره يې وکړه او د هغو درواغو له امله چې وايي يې، الله د هغو په زړونو کې نفاق واچوه. د هغه حضور ته د وړاندې کېدو تر ورځې پورې به په هغه (نفاق) پسې تګ پرېږدي».

هغه مالونه چې زکات پکې واجب دی

لومړی ډول: څاروي، چې په دې کې اوښان، غواګانې او ګډې بيزې شامل دي، کله يې چې شمېر ټاکلي حد ته ورسېږي، په څرځايونو کې څرېږي، او شپون ورته تول کال يا ډېری وخت خوراک په اخور نه وي ورکړی، په دې څارويو کې د زکات وجوب د رسول الله ﷺ په ډېری احاديثو کې ثابت دی او د اسلام علماوو پرې اجماع کړې ده.

دوهم ډول: په هغو فصلونو او ميوو ګې هم زکات واجب دی چې ذخيره کېږي او پيمانه کېږي، خو چې کله پنځه وسقو ته ورسېږي، وسق معلومه پيمانه ده، چې شپيته صاعه کېږي او ډک لوښی يې تقريبا د 647 کيلو ګرامه غنمو سره مساوي کېږي، دا فصلونه چې کله د روانو چينو، ويالو او بارانونو په اوبو بې له کوم مصرفه خړوب شي عشر زکات پکې واجب دی، او که خړوبول يې په مصرف وي (ټيوب، کاريز وغيره) يا لکه په برېښنايي آلاتو، څارويو او نورو شيانو سره چې خړوبېږي، بيا به پکې نيم عشر يا شلمه برخه زکات ورکول کېږي، الله تعالی فرمايي: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنفِقُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُم مِّنَ الْأَرْضِ}، ژباړه: «ای مؤمنانو، هغه پاک او حلال مالونه چې تاسې ګټلي دي او هغه چې مونږ يې ستاسو لپاره له ځمکې څخه راباسو، د هغې يوه برخه خرچ وکړئ» او له نبي ﷺ څخه هم ثابت دي، فرمايي: (فيما سقت السّماء والعيون أو كان عثريّا العشر، وما سقي بالنّضح نصف العشر) [البخاري]. ژباړه: (په هغه څه کې چې آسمان او چينې يې خړوبوي يا يې خړوبول آسان وي (ويالې سيندونه) لسمه برخه (زکات) دی، او هغه چې په څارويو باندې خړوبيږي هغې نيمايي لسمه (شلمه) برخه ده) [البخاري].

درېيم ډول: پيسې دي، او په دې کې سره زر چې 85 ګرامو ته ورسېږي او سپين زر چې 595 ګرامو ته ورسېږي شامل دي، خو چې يو کال پرې تېر شي، په دې کې د سرو او سپينو زرو د ټول مقدار (ګرامونو) د لسمې څلورمه برخه قيمت زکات ويستل کېږي، د أثمان (پيسو) په معنا کې مروجه کاغذي پيسې هم داخل دي، برابره خبره ده که محلي پيسې وي او که بهرنۍ، خو کله يې چې قيمت د سپينو زرو نصاب (595 ګرامه) ته ورسېږي او يو کال پرې تېر شي، نو په دې کې به د لسمې حصې څلورمه برخه زکات ويستل کېږي، او په دې

د نبي ﷺ دا خبره دليل دی چې علي بن أبي طالب ته يې فرمايلي و: **(إذا كان لك مائتا درهم وحال عليها الحول ففيها خمسة دراهم وليس عليك شيء حتى يكون لك عشرون دينارا وحال عليها الحول ففيها نصف دينار فما زاد فبحساب ذلك)** [أبو داود].

ژباړه: (که تاسره دوه سوه درهم وي او يو کال پرې تير شي، نو په دې کې پنځه درهم زکات دی، او تر هغې درباندې (سرو زرو) کې څه نشته تر دې چې شل دينارو ته ورسيږي، نو بيا پکې نيم دينار دی او که له دې زيات وي نو په همدې حساب سره) [أبو داود].

څلورم ډول: د تجارت او سوداګرۍ توکي، له دې څخه مراد ټول هغه شيان دي چې د پيرلو او پلورلو لپاره تيار وي، لکه قيمتي غمي، ګاڼې، خوراکي شيزونه، حيوانات، ځمکې، د کور سامانونه، جامې، موټرونه، هر قسم مواد، کباړ، او نور سوداګريز توکي... څو کاله يې چې قيمت د 595 ګرامه سپينو زرو سره مساوي شي او يو کال پرې تير شي، نو بيا پکې د ټول قيمت د لسمې برخې څلورمه حصه زکات واجب دی، فعن سمرة بن جندب قال: **(كان رسول الله يأمرنا أن نخرج الصدقة مما نعده للبيع)** [أبو داود].

ژباړه: له سمرة بن جندب رضي الله عنه څخه روايت دی فرمايي: (رسول الله ﷺ به مونږ ته امر کاوه چې په هغه څه کې زکات ورکړو چې مونږ يې د خرڅلاو لپاره تياروو) [أبو داود].

د ذکر شويو له جملې څخه به د هر څيز زکات له هماغه جنس څخه ويستل کيږي، مګر د سوداګريزو توکو زکات به د هماغه توکو څخه نه ويستل کيږي، بلکې قيمت به يې په زکات کې ورکول کيږي.

نور هم ډيرې مسائل او احکام او ډولونه په همدې قواعدو بناء کيږي، کوم مو چې ذکر کړل، او مسلمان ته پکار ده چې کوم ځای کې ورته ستونزه پيدا کيږي او يا اشکال ورته کومه مسئله کې جوړيږي، بيا دې په دې مسأله کې علماوو ته رجوع وکړي.

د زکات اهل او مستحقين (وړ) خلک څوک دي

الله تبارک وتعالی د زکات او عشرونو په ورکړه کې خپله تقسيم کړی او يو نبي د انبياوو څخه هم دا تقسيم نه دی کړی، الله تعالی د زکات مستحقين اته ډوله خلک ښودلي، او فرمايلي يې دي چې همدوی د دې وړ دي چې زکات ورکړل شي او له دوی پرته يې بل چاته ورکول جائز نه دي، او که چا له دې پرته بل چاته زکات ورکړ، داسې معنا يې ده لکه د يو لمونځ وخت چې نه وي داخل او څوک لمونځ وکړي، دا اته ډلې په لاندې ډول دي:

لومړی: فقيران، دا هغه خلک دي، چې نه مال لري او نه د کار او کسب توانايي لري.

دوهم: مسکينان، دا هغه خلک دي چې يو څه کسب او کار کوي، خو هغه يې اړتياوې نه پوره کوي او نه ورته بسنه کوي.

دريم: عاملين، دا هغه خلک دي چې د خليفه او امام په امر زکات، صدقات او عشرونه راټولوي.

څلورم: مؤلفة القلوب، دا هغه خلک دي چې زکات ورته له دې وجې ورکول کيږي چې زړونه يې نرم شي او اسلام ته يې رغبت پيداشي، څو بعضو علماوو ويلي چې دا ډله خلک د دين د پوره کيدو او بشپړيدو سره ختم شوي دي.

پنځم: غلامان، دا له مسلمانانو څخه هغه مکاتب غلامان دي، چې له بادارانو خپله آزادي په پيسو اخلي، او په دې کې هغه بنديان هم شامل دي چې د دښمن په لاسونو کې ګير دي، هغوی ته هم زکات ورکول کيږي.

شپږم: قرضداران، دا هغه خلک دي چې د مباح يا نيک کار لپاره يې پيسې قرض کړې وي او بيرته له پورو ورکولو او ختمولو څخه

عاجز وي.

اووم: د الله په لار کې، له دې څخه هدف د الله په لاره کې جهاد دی، لکه د وسلو اخيستل، د خندقونو کنستل، د مجاهدينو مجهز کول او نور...

اتم: لاروی، دا هغه مسافر او ناآشنا خلک دي چې په لاره کې يې پيسې خلاصې کړې وي، او دومره پيسې ورسره نه وي چې خپل ښار ته پرې ځان ورسوي، نو دوی ته به هم دومره زکات ورکول کېږي چې دا پرې خپلې سيمې ته ورسېږي.

الله تعالی فرمايي: **{إِنَّمَا الصَّدَقَٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسَٰكِينِ وَالْعَٰمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَٰرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ}** [التوبة]، ژباړه: «دا صدقې (زکاتونه) خو په اصل کې د فقيرانو او مسکينانو لپاره دي، او د هغو خلکو لپاره دي چې د صدقو د چارو مامورين وي، او د هغو لپاره چې زړونه يې په لاس راوړل مقصد وي. دغه راز دا د غاړو د ازادولو او د پوروړو د مرستې لپاره د الله په لار کې (مجاهدينو او جهاد) او په مسافر پالنه کې د استعمالولو لپاره دي. د الله له لورې يوه فريضه ده؛ او الله په هر څه پوهېدونکی او د حکمت څښتن دی».

که چيرې سوداګر، د مالونو خاوندان، د جايدادونو او ځمکو لرونکي، مالدار، د کاروبار او معاشاتو خاوندان د خپلو مالونو سم زکات وباسي او دوکه او نيمګړتيا په کې ونه کړي، نو مونږ به په ټولنه کې سوالګر، فقير، مسکين، بې سرپرسته او بې ماله څوک ونه مومو، مګر اوسنی حالت د بخل او د نفسونو د شومتيا له وجې رامنځته شوی، والله المستعان.

له الله جل الله جلاله څخه غواړو چې په ځمکه اسلامي دولت ته تمکين ورکړي، تر څو له شتمنو مسلمانانو مالونه واخلي او په اړمنو او فقيرانو يې د رب العالمين د امر موافق ووېشي.

وصلی الله وسلم علی نبينا محمد وعلی آله وصحبه أجمعين.

دروژې ځينې احکام
او مسائل

الحمد لله الذي جعل الصيام من أركان الإسلام ومنّ على عباده بمواسم التوبة والمغفرة والإكرام، والصلاة والسلام على خير الأنام الذي بشر من صام رمضان إيمانا واحتسابا بغفران الخطايا والآثام.

امابعد

قال الله تعالى : **يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ.** البقرة ~ ١٨٣

مومنانو مسلمانانو ٬ يقينا رب العلمين زمونږ دين کامل او پوره کړې دی او دا په موږ او تاسې دد الله غټ نعمت دی ، نو د عاقل مومن مسلمان صفت دادی چې کله په دين اسلام کې د ډیرو فضيلتونو أجرونو او ثوابونو وخت يا ځای مونده کړي نو دا ورته خوشحاليږي او د يو غټ نعمت په نظر ورته ګوري او په دغه وخت او ځای کی د خپل رب مختلف عبادتونه کوي او د ګناهونو نه ځان ساتي نو دغه د رمضان مياشت او وخت د ډیرو اجرونو ثوابونو او فضيلتونو ګټلو وخت دی او د خپل نفس د تربيت کولو او اصلاح کولو مياشت او وخت دی هر انسان ته پکار دي چې په دی مياشت کې خپل نفس ته د رب العلمين په عبادت باندی تربيت ورکړي او د عبادت خوند ورته ملاؤ شي او هر انسان ته پکار دي چې خپل نفس د ګناهونو نه په لرې کيدو سره عدت کړي او په نفس کې يې د هر قسم ګناه سره نفرت پيدا شي دغه د رمضان مياشت د اسلام د أحکاماتو زده کولو مياشت ده نو هر انسان ته پکار دي چې ددی مياشتې عزت او احترام وکړي.

مومنانو مسلمانانو ٬ په دی مقاله کې بعضې أحکام او مسائل د رمضان ذکر کوو دی دپاره چې مسلمانان د رمضان احکام او مسائل زده کړي او بيا د رمضان وخت او مياشت په نبوي طريقی سره تيره کړي او د رمضان اجرونه ثوابونه او فضيلتونه ورته ملاؤ شي.

په اول کې د روژې اقسام ذکر کوو.

اول:
د روژې اقسام

روژې په دوه قسمه دي:

۱ ـ فرضي روژې

۲ ـ نفلي روژې

فرضي روژې بيا په درې قسمه دي:

۱ ـ د رمضان روژې

۲ ـ د کفارو روژې

۳ ـ د نذر روژې

خو مونږ په دی مقاله کې د رمضان د روژو بعضی أحکام او مسائل ذکر کوو:

دويم:
د روژې تعريف

لغوي معنا " صيام په عربی ژبه کې د يو شي نه ځان بندولو ته وايي.

شرعي معنا " الإمساك عن الأكل والشرب وسائر المفطرات مع النية من طلوع الفجر الصادق إلى غروب الشمس.

ترجمه "په شريعت کې روژه ديته وايي چې د سحر راختلو نه تر ماښامه پورې د عبادت په نيت باندی د روژې ماتوونکو شيانو نه ځان ساتل لکه خوراک څښاک جماع وغيره.

دريم:
د روژې أرکان

د مخکې تعريف نه معلوميږي چې د روژې دوه رکنونه دي

۱ـ د سحر داخليدلو نه تر ماښام پورې د روژې ماتوونکو شيانو نه ځان ساتل.

دليل " الله تعالى فرمايي: **فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ** البقرة ~ ١٨٧

ترجمه " نو اوس د خپلو ميرمنو سره کوروالې کوئ او ولټوئ هغه څه " يعني هغه اولاد " چې الله ستاسو دپاره ليکلي دی او خوراک څښاک کوئ تر دی چې د سبا سپين تار درته ښه واضحه شي " يعني د صبح صادق رڼا درته ښکاره شي " د تور تار

یعني د شپې نه او بیا روژه پوره کړئ تر شپې پورې یعني ماښام پورې.

مطلب دا چې د شپې ستاسو دپاره خوراک څښاک جماع وغیره جائز دي تر سحر داخلیدو پورې خو چې کله سحر وخت داخل شي نو بیا تر ماښام پورې د روژې ماتوونکو شیانو نه ځانونه وساتئ او روژه تر ماښام پورې پوره کړئ.

۲ – رکن نیت دی " ځکه چې د رمضان روژه د الله تعالی عبادت دی او عبادت نه صحیح کیږي مګر په نیت سره صحیح کیږي او یو انسان به د عادت یا مرض او بیمارۍ د وجې خوراک نه کوي او یا به یې خوراک ته زړه نه کیږي نو دی انسان ته خو مونږ روژه دار نشو ویلی.

امام نووي رحمه الله په روضة الطالبین ۱/۲۶۸ – کې وایي " **لا یصح الصوم إلا بنيّة، ومحلها القلب.**

ترجمه " روژه د نیت نه بغیر نه صحیح کیږي او د نیت ځائ چې دی هغه زړه دی.

او په حدیث د بخاري او مسلم کې دي " نبي علیه السلام فرمایي "**إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى،...**

ترجمه ' یقینا د عملونو قبلیدل، جوړیدل او خرابیدل په نیت سره دي او د هر سړي دپاره هغه څه دي چې ده یې نیت کړې وي.

" بیا د نیت سره درې خبرې لازم دي "

۱ – اول خبره دا چې دغه نیت به یقیني وي شک به پکې نه وي ځکه چې د شک روژه نه صحیح کیږی.

الهدایة ۲/۲۴۸ – والروضة ۲/۳۵۳ – وکشاف القناع ۲/۳۱۵

۲ – دویمه خبره : تعیین دی " لکه امام نووي رحمه الله په روضة الطالبین ۲/۳۵۰ – کې او ابن قدامه په المغني ۳/۲۳ – کې وایي " په نیت کې به د رمضان د روژې تعین خامخا کوي ځکه چې صرف د روژې نیت کول صحیح نه دي.

مطلب دا چې یو انسان د رمضان روژه نیسي نو په زړه کې به د رمضان د روژې اراده کوي ځکه چې روژې خو ډیری دي او په نیت سره یو عبادت د بل نه جدا کول پکار دي.

۳ – دریمه خبره : التبیت " یعني د شپې نه نیت کول. نو څوک چې فرضي روژه نیسي هغه ته پکار دي چې د سحر داخلیدو نه مخکې د روژې نیولو نیت وکړي.

دلیل " په حدیث د ترمذي.۷۳۰ نسائي .۲۳۳۱ او ابن ماجه کې دي. حفصه رضی الله عنها فرمایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي **" مَنْ لَمْ يُبَيِّتِ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَامَ لَهُ "**

ترجمه " چا چې د سحر داخلیدلو نه مخکې د روژې نیولو نیت ونه کړو نو دده روژه نه صحیح کیږي.

او د رمضان روژو دپاره یو نیت نه کافي کیږي بلکې د هرې روژې دپاره به انسان د سحر داخلیدلو نه مخکې نیت کوي ځکه چې هره روژه ځانته عبادت دی اوله روژه ځانته عبادت دی او دویم ځانته او دریمه وغیره ځانته عبادت دی او د یوې روژې په اصلاح کیدو خرابیدو او سر ته رسیدو سره خو بله روژه نه اصلاح کیږي نه خرابیږي او نه سر ته رسیږي . او دغه خبره د مسلمانانو د مرکز نه رسمي نشر شوی ده.

څلورم:
د رمضان د روژو حکم

د رمضان روژې په هر مسلمان بالغ عاقل، په صحت روغ او مقیم باندې فرض دي

او د رمضان د روژو فرضیت په قرآن حدیث او اجماع سره ثابت دی.

د قرآن نه دلیل " الله تعالی فرمایي **" يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ** . بقرة ~۱۸۳

ترجمه " ای مومنانو په تاسو روژه فرض کړې شوی ده لکه څنګه چې ستاسو نه مخکې خلکو باندی فرض کړې شوی وه دی دپاره چې تاسو پرهیزګاره شئ.

حدیثو نه دلیل: په حدیث د بیهقي، نسائي، او مسند أحمد کې دي ابو هریره رضی الله عنه فرمایي " چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي " **قَدْ جَاءَكُمْ رَمَضَانُ، شَهْرٌ مُبَارَكٌ،**

افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ،..

ترجمه " رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي " يقينا تاسو ته د رمضان مبارکه مياشت راغله او ددى مياشتې روژې الله په تاسو فرض کړى دي.

اجماع: ابن قدامه په المغني ۴/۳۲۴ ـ کې او ابن حزم په مراتب الاجماع .ص.۷۰ ـ کې او ابن عبدالبر په تمهيد ۲/۱۴۸ ـ کې وايي " **فقد أجمع المسلمون على وجوب صيام رمضان، و أجمعوا على أنّ من أنكر وُجوبه كفر...**

ترجمه " يقينا د مسلمانانو په دى خبره باندى اجماع چې د رمضان روژې فرض دي او په دى يې هم اجماع ده چې څوک ددغه روژو د فرضيت نه انکار وکړي نو هغه انسان کافر دى.

پينځم:

د رمضان د روژو مراتب

د رمضان د روژو درې مرتبى دي

1. اوله مرتبه دا وه چې د رمضان روژې فرض وى خو اختيار وو پکې يعني که چا روژه نيوله او که چا د روژې نيولو په ځائ مسکين ته خوراک ورکولو.

په حديث د مسلم کې دي سلمه رضى الله عنه فرمايي " **كُنَّا فِي رَمَضَانَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، مَنْ شَاءَ ؛ صَامَ، وَمَنْ شَاءَ ؛ أَفْطَرَ، فَافْتَدَى بِطَعَامِ مِسْكِينٍ حَتَّى أُنْزِلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ : {فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ}.**

ترجمه " مونږ د نبي عليه السلام په وخت کې په رمضان کې وو نو د چا به چې خوښه شوه روژه به يې نيوله او که د چا به خوښه شوه مسکين ته به يې خوراک ورکولو تر دى چې دغه أيت نازل شو. " څوک چې په تاسو کې د رمضان مياشت ته حاضر شي نو روژه دى ونيسي. بيا دا حکم منسوخ شو

2. دويمه مرتبه دا وه چې روژې فرض وى خو چې کله به روژه دار د خوراک کولو نه مخکې ويده شو نو تر بل ماښام پورې پرى خوراک څښاک کول حرام وو. زاد المعاد لابن القيم ۲/۳۱ ـ بخاري: ۱۹۱۵ـ

بيا دا حکم هم منسوخ شو په دريمې مرتبى سره .

3. دريمه مرتبه داد چې د رمضان روژې فرض دي د سحر داخليدلو نه تر ماښام پورې او دغه حکم تر قيامته پورې باقي.

په حديث د بخاري :۱۹۱۵ ـ کې دي براء بن عازب رضى الله عنه فرمايي " **كَانَ أَصْحَابُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ الرَّجُلُ صَائِمًا فَحَضَرَ الْإِفْطَارُ فَنَامَ قَبْلَ أَنْ يُفْطِرَ، لَمْ يَأْكُلْ لَيْلَتَهُ وَلَا يَوْمَهُ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنَّ قَيْسَ بْنَ صِرْمَةَ الْأَنْصَارِيَّ كَانَ صَائِمًا، فَلَمَّا حَضَرَ الْإِفْطَارُ أَتَى امْرَأَتَهُ فَقَالَ لَهَا : أَعِنْدَكِ طَعَامٌ ؟ قَالَتْ : لَا، وَلَكِنْ أَنْطَلِقُ فَأَطْلُبُ لَكَ. وَكَانَ يَوْمَهُ يَعْمَلُ فَغَلَبَتْهُ عَيْنَاهُ، فَجَاءَتْهُ امْرَأَتُهُ، فَلَمَّا رَأَتْهُ قَالَتْ : خَيْبَةً لَكَ. فَلَمَّا انْتَصَفَ النَّهَارُ غُشِيَ عَلَيْهِ، فَذُكِرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَنَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ : { أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ } فَفَرِحُوا بِهَا فَرَحًا شَدِيدًا، وَنَزَلَتْ : { وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ.**

ترجمه " براءبن عازب رضى الله عنه فرمايي " چې د نبي عليه السلام په ملګرو کې به کله د يو سړي روژه وه او هغه به د روژه ماتي نه مخکې ويده شو نو تر بل ماښام پورې به يې خوراک څښاک نه کولو او د قيس په نوم يو انصاري صحابي وو هغه يوه ورځ روژه وو کله چې روژه ماتي وخت کى کور ته راغې خپلې ښځې نه يې تپوس وکړو چې خوراک دپاره څه شته؟ نو هغې ورته وويل چې نشته خو زه به لاړه شم او درته پيدا به يې کړم او دغه قيس بن صرمه صحابي به ټوله ورځ کار کولو

او په دې وخت دا ووده شو کله یې چې ښځه راغله او قیس بن صرمه یې ولیدو چې ووده شوې نو هغې اوویل ته خو محروم شوی او څه دی چې غوختل هغه درته ملاؤ نشو، نو کله چې نیمه ورځ تیره شوه قیس بن صرمه بی هوشه شو او دغه کیسه یې نبي علیه السلام ته ذکر کړه نو دا ایت نازل شو " تاسو ته د روژو په شپه کې خپلو ښځو سره جماع جائز ده " براء بن عازب رضی الله وایی چې دی ایت په نازلیدو سره صحابه ډیر خوشحاله شو او بیا دا ایت هم نازل شو " مطلب یې دادی ' چې تاسو د ماښام نه تر سحر داخلیدو پورې خوراک څښاک کوئ.

شپږم:
د رمضان میاشتې داخلیدل په څه سره ثابتیږي

د رمضان میاشتې داخلیدل په دوو طریقو سره ثابتیږي:

1. د میاشتې په لیدلو سره

2. کله چې مسلمانان د رمضان میاشت ونه ګوري په آسمان کې نو بیا د شعبان میاشت په دیرشو ورځو پوره کولو سره د رمضان میاشت داخلیږي.

دلیل " په حدیث د بخاري : ۱۹۰۹ ـ کې دي " **قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَوْ قَالَ: قَالَ أَبُو الْقَاسِمِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " صُومُوا لِرُؤْيَتِهِ، وَأَفْطِرُوا لِرُؤْيَتِهِ، فَإِنْ غُبِّيَ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ ".**

ترجمه " ابو هریره رضی الله عنه فرمایي. چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي "چې د میاشتې په لیدلو سره تاسو روژه کړئ او د میاشتې په لیدلو سره روژه ماته کړئ خو که چیرته په تاسو باندې د رمضان داخلیدو میاست پټه کړئ شوه په وریځو یا ګردونو سره نو بیا د شعبان میاشت دیرشو ورځو ته ورسوئ.

او په بل حدیث د بخاري ۱۹۰۷ ـ کې دي " **عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " الشَّهْرُ تِسْعٌ وَعِشْرُونَ لَيْلَةً، فَلَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوْهُ، فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا الْعِدَّةَ ثَلَاثِينَ "**

ترجمه " ابن عمر رضی الله عنهما فرمایي" چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دی: چې کله کله میاشت د نهه ویشت شپو وي نو تاسو روژه مه نیسئ تر دی چې میاشت وګورئ خو که چیرته په تاسو باندی میاشت پټه کړې شوه نو بیا د شعبان میاشت دیرش ورځې پوره کړئ.

ـ نو دی دوو حدیثو نه معلومه شوه چې رمضان میاشتې داخلیدلو دپاره دوه طریقی دي یوه ' د میاشتې لیدل او بله دا چې د شعبان میاشت دیرش ورځې پوره کول.

اووم :
د رمضان میاشتې ختمیدل په څه سره ثابتیږي

د رمضان میاشتې ختمیدل په دوه طریقو سره ثابتیږي:

1. د أختر میاشت په لیدلو سره

2. کله چې مسلمانان د أختر میاشت ونه ګوري نو بیا په دیرشو روژو پوره کولو سره د روژې میاشت ختمیږي.

دلیل " په حدیث د مسند أحمد: ۹۸۸۵ ـ کې دي ابو هریره رضی الله عنه فرمایي " **أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " لَا تَصُومُوا حَتَّى تَرَوُا الْهِلَالَ، وَلَا تُفْطِرُوا حَتَّى تَرَوُا الْهِلَالَ "**

ترجمه " نبي علیه السلام فرمایي " تاسو روژه مه نیسئ تر دی چې میاشت وګورئ او تاسو روژه مه پریږدئ تر دی چې میاشت وګورئ.

او په حدیث د دار قطني: ۲۱۶۷ ـ کې دي ابن عمر رضی الله عنهما فرمایي "چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي " **لا تَصوموا حتى تَرَوُا الهِلالَ، ولا تُفطِروا حتى تَرَوُا الهِلالَ، فإنْ غُمَّ عليكم فصُوموا ثَلاثينَ.**

ترجمه " تاسو روژه مه نیسئ تر

دی چې مياشت وګورئ او تاسو روژه مه پرېږدئ تر دی چې مياشت وګورئ. او که چيرته په تاسو باندی د أختر مياشت پټه کړې شوه په ګردونو يا ورېځو سره نو بيا ديرش روژې پوره کړئ

او په حديث د مسلم : ۱۰۸۱ ـ کې دي " **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِذَا رَأَيْتُمُ الْهِلاَلَ، فَصُومُوا، وَإِذَا رَأَيْتُمُوهُ، فَأَفْطِرُوا، فَإِنْ غُمَّ عَلَيْكُمْ ؛ فَصُومُوا ثَلاَثِينَ يَوْمًا.**

ترجمه " ابو هريره رضی الله عنه فرمايي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي" کله چې تاسو د رمضان مياشت وليده نو روژه کړئ او کله مو چې د أختر مياشت وليده نو روژه ماته کړئ او که چيرته په تاسو باندی د اختر مياشت پټه کړې شوه نو بيا ديرش روژې ونيسئ.

ـ نو دی دريو حديثونو نه معلومه شوه چې د روژې مياشتې ختميدلو دپاره دوه طريقې دي يوه دا چې اختر مياشت ليدل او دويمه دا چې ديرش روژې پوره کول.

آتم:

د رمضان مياشتې داخليدو او ختميدو دپاره څو ګواهان کافي کيږي

په حديث د نسائي او مسند أحمد کې دي نبي عليه السلام فرمايي " **فَإِنْ شَهِدَ شَاهِدَانِ فَصُومُوا وَأَفْطِرُوا** " .

ترجمه " د دوو کسانو په ګواهې سره روژه ونيسئ او د دوو کسانو په ګواهې سره روژه ماته کړئ.

په دغه حديث کې د روژې داخليدو دپاره دوه ګواهان او روژې ختميدو دپاره دوه ګواهان ذکر شوي. خو د روژې داخليدلو دپاره د يو کس او ددينه زياتو ګواهي کافي کيږي او د روژې ختميدو دپاره د دوو کسانو يا ددينه زياتو ګواهي کافي کيږي .

س " که د چا ذهن ته سوال راشي چې مخکې حديث کې خو د روژې مياشتې داخليدلو دپاره دوه ګواهان ذکر شو څنګه ورته د يو کس ګواهي کافي کيږي ؟

ج " دا خبره صحيح ده مخکې حديث کې دوه ګواهان ذکر شو خو د رمضان مياشتې داخليدو دپاره د يو کس ګواهي په بل حديث سره خاص شوی ده.

په حديث د بيهقي، ابوداود، دارمي او معجم الاوسط د طبراني کې دي " **عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ : تَرَاءَى النَّاسُ الْهِلاَلَ، فَأَخْبَرْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنِّي رَأَيْتُهُ، فَصَامَ وَأَمَرَ النَّاسَ بِالصِّيَامِ.**

ترجمه " ابن عمر رضی الله عنهما فرمايي " چې خلکو د رمضان مياشت کتله نو ما نبي عليه السلام ته خبر ورکړو چې ما د رمضان مياشت ليدلې ده نو نبي عليه السلام خپله هم روژه ونيوله او نورو خلکو ته يې هم په روژې نيولو أمر وکړو.

او ابن قدامه په المغني ۳/۱۶۳ ـ کې وايي " يکفي في ثبوت دخول رمضان شهادة عدل واحد. بيا وايي: وهو قول عمر وعلي وابن عمر وابن المبارك

ترجمه " د رمضان مياشتې داخليدو دپاره د يو عادل مسلمان ګواهي کافي کيږي او دغه قول د عمر علي ، ابن عمر او ابن المبارک دی.

او ابن القيم په زاد المعاد ۲/۳۶ ـ کې وايي " **لا يدخل في صوم رمضان إلا برؤية محققة ، أو بشهادة شاهد واحد ، كما صام بشهادة ابن عمر ، وصام مرة بشهادة أعرابي** " ،

ترجمه " د رمضان روژو ته به خلک تر هغې نه داخليږي چې مياشت يې نه وي ليدلې او يا يو کس د مياشتې په ليدلو باندی ګواهي نه وي ورکړې لکه څنګه چې د ابن عمر په ګواهې سره خلکو روژه کړه او يو ځل د باندچي سړي په ګواهې ورکولو سره يې روژه کړه

او ابن القيم رحمه الله په زاد المعاد بل ځائ کې وايي " وكان من هديه صلى الله عليه وسلم أمر الناس بالصوم بشهادة الرجل الواحد المسلم ، وخروجهم منه بشهادة اثنين .

ترجمه " نبي عليه به د يو

مسلمان په ګواهی سره نورو خلکو ته په روژې نیولو امر کولو او د روژې نه په وتلو او اختر کولو باندی به یې د دوو کسانو په ګواهی سره نورو خلکو ته أمر کولو.

ـ نو دغه حدیث او دعلماؤ اقوالو نه معلومه شوه چې رمضان میاشتې داخلیدو دپاره د یو کس ګواهي کافي کیږي او د رمضان میاشتې ختمیدو دپاره د دوو کسانو یا ددینه د زیاتو کسانو ګواهي کافي کیږي.

نهم:
د رمضان د روژو واجبیدو شرطونه

1. اسلام: د رمضان د روژو فرض کیدو دپاره اول شرط اسلام دی د کافر روژه نه صحیح کیږي ځکه چې روژه عبادت دی او د کافر عبادت نه قبلیږي او که اسلام یې راوړو نو د تیرو شوو روژو قضاء پرې نشته.

خو که چیرته یو کافر د رمضان په میاشت کې ایمان او اسلام راوړي نو بیا پرې روژې نیول فرض دي.

2. بلوغ: نو په ماشوم باندې د رمضان روژې نیول فرض نه دي په حدیث د ابوداود او مسند احمد کې دي نبي علیه السلام فرمایلي ″ **رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثلاث.. وفيه . وعَنِ الصَّبِيِّ حتى يَحْتَلِمَ.**

ترجمه ″ درې کسان دي چې مکلف نه دي او قلم ترې پورته کړې شوی دی یو ماشوم دی تر دی چې بالغ شي. خو مشرانو ته پکار دي چې په کشرانو باندې روژې ونیسي تر دی چې روژو نیولو سره عادت شي او نابالغ ماشوم روژه صحیح ده صحابه کرامو پخپلو ماشومانو باندې روژې نیولې دي او که چیرته یو ماشوم په روژه کې بالغ شي نو بیا پرې روژې فرض دي او په کومه ورځ چې بالغ شوې وي د هغې ورځې قضاء پرې نشته خو تر ماښامه به د خوراک څښاک نه ځان ساتي. مجموع الفتاوى: ۲۵/۱۰۹ ـ شرح العمدة لابن تيمية رحمه الله ۱/۵٦ ـ

3. شرط عقل دی: نو په لیوني باندې روژه نشته لکه مخکې په دویم شرط کې حدیث د ابوداود او مسنداحمد ذکر شو چې نبي علیه السلام فرمایلي ″ درې کسان دي چې قلم ترې پورته کړې شوی دی او په دی کسانو کې یو لیوني دی تر دی چې عقل یې کار شروع کړي خو که چیرته یو لیوني په رمضان کې د ورځې روغ شو او عقل یې کار شروع کړو نو په کومه ورځ چې روغ شوې وي د هغې ورځې قضایي پرې نشته او باقي نورې روژې پرې فرض دي.

المغني: ۴/۴۱۵ ـ شرح العمدة لابن تيمية رحمه الله ۱/۴۷.۴۸

4. شرط قدرت: او طاقت دی په روژو نیولو. نو څوک چې د روژې نیولو نه عاجز وي په هغې باندې روژه نیول فرض نه دي

بیا د روژې نیولو نه عاجزه کیدل په دوه قسمه دي.

یوه » هغه عاجزي ده چې د هغې د ختمیدلو أمید وي لکه مریض چې کله روغ شي نو بیا پرې د خوړلې شوو روژو قضایي راوړل لازم دي لکه الله تعالی فرمایي **وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ.**

ترجمه ″ څوک چې مریض وي او یا مسافر وي نو په ده باندی شمیرل دي د نورو ورځو. یعني څوک چې د مرض یا د سفر د وجې نه د رمضان روژې اوخوري نو په نورو ورځو کې پرې د خوړلې شوو روژو قضایي راوړل لازم دي دویمه » هغه عاجزي ده چې د هغې د ختمیدلو أمید نه وي لکه د بیر عمر والا انسان چې د روژو نیولو طاقت نلري او یا لکه هغه انسان چې همیشه دپاره سخت مریض وي او د جوړیدو أمید یې نه وي نو په دوی باندې لازم دي چې د هرې روژې په بدله کې مسکین ته خوراک ورکړي

5. شرط اقامت دی: نو په مسافر باندې روژه نیول فرض نه دي لکه مخکې ایت کې ذکر

شو چې څوک د مرض یا سفر د وجې نه روژې وخوري نو په نورو ورځو کې به یې قضایي راوړي

6. شرط د حیض او نفاس نه پاکیدل: کله چې په زنانه باندې د حیض بیماري وي او یا د نفاس او بچي پیدا کیدو بیماري وي نو په دی وخت کې په زنانه باندې روژې نیول نشته بلکې په دی وخت کې ورته روژه نیول حرام دي.

په حدیث د بخاري او مسلم کې دي: **عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ ؟**

ترجمه " ابو سعید خدري رضی الله عنه فرمایي ″ چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي ″ آیا داسی نه ده چې کله زنانه باندې حیض راشي نو مونځ به نه کوي او نه به روژه نیسي؟ خو که چیرته زنانه د حیض او نفاس د بیماري د وجې نه روژې وخوري نو قضایي راوړل پرې لازم دي. لکه په حدیث د بخاري او مسلم کې دي عائشه رضی الله عنها فرمایي: **كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ، فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ.**

ترجمه " دغه میاشتني بیماري به مونږ ته رسیده خو د روژې قضاء راوړلو أمر به مونږ ته کیدو او د مونځ قضاء راوړلو أمر به مونږ ته نه کیدو.

امام نووي رحمه الله په شرح د مسلم. ۴/۲۶ ـ کې وایی " **أجمع المسلمون على أن الحائض والنفساء لاتجب عليهما الصلاةُ ولا الصومُ في الحال،**

ترجمه " د مسلمانانو په دی اجماع ده چې د حیض او نفاس په وخت کې په زنانه باندی نه مونځ واجب دی او نه روژه.

لسم " د روژې ماتوونکي عملونه

1. جماع: څوک چې په رمضان کې د ورځې قصدا او بغیر د عذر نه کوروالي وکړي نو دده روژه ماته او باطله شوه. او په رمضان کې د ورځې د روژې په حالت کې جماع او کوروالې کول په قرآن حدیث او اجماع سره حرام دی

قرآن کریم نه دلیل » الله تعالی فرمایي ″ **أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ ۚ هُنَّ لِبَاسٌ لَّكُمْ وَأَنتُمْ لِبَاسٌ لَّهُنَّ ۗ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنتُمْ تَخْتَانُونَ أَنفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنكُمْ ۖ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ ۚ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ۖ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ:** البقرة ~ ۱۸۷

استدلال " رب العلمین په دی ایت کې فرمایلي دي چې تاسو درمضان په شپو کې خوراک څښاک او جماع کوئ تر سحر داخلیدلو پورې او کله چې سحر داخل شي نو بیا تر ماښام پورې روژه پوره کړئ. د حدیثو نه دلیل» په حدیث د بخاري او مسلم کې دي: **أَنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ : بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكْتُ. قَالَ : " مَا لَكَ ؟ " قَالَ : وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي وَأَنَا صَائِمٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " هَلْ تَجِدُ رَقَبَةً تُعْتِقُهَا ؟ " قَالَ : لَا. قَالَ : " فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ ؟ " قَالَ : لَا. فَقَالَ : " فَهَلْ تَجِدُ إِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا ؟ " قَالَ : لَا.**

ترجمه " ابوهریره رضی الله عنه فرمایي ″ چې مونږ د نبي علیه السلام سره ناست وو نو یو سړي راغي او نبي علیه السلام ته یې اوویل چې ای د الله رسوله زه هلاک شوم نبي علیه السلام ورته اوویل چې سه شي هلاک کړي؟ هغه سړي ورته اوویل چې د روژې په حالت کې می خپلې ښځې سره جماع وکړه نو نبي علیه السلام ورته اوویل چې ته د غلام آزاده ولو طاقت لرې ؟ نو سړي اوویل چې نه بیا نبي علیه السلام ورته اوویل چې ته دوه میاشتې مسلسل د روژو نیول طاقت لرې؟ هغه اوویل چې نه بیا نبي علیه السلام ورته اوویل چې ته شپیتو مسکینانو ته خوراک ورکولو طاقت لرې ؟ هغه اوویل چې نه ..

اجماع » ابن المنذر رحمه الله په الاشراف ۳/۱۲۰ ـ کې اجماع ذکر کړې او وایي " لم يختلف أهلُ العِلمِ أنَّ اللهَ عزَّ وجلَّ حَرَّمَ على الصَّائِمِ في نهارِ الصَّومِ الرَّفَثُ، وهو الجِماع) او شیخ الاسلام ابن تیمیة رحمه الله په مجموع الفتاوی ۲۵/۲۴۴ ـ کې اجماع ذکر کړې او وایي " **ومعلومٌ أنَّ النصَّ والإجماعَ أثبتا الفِطرَ بالأكلِ والشُّربِ والجِماعِ والحَيضِ)**

ترجمه " په دلیل او اجماع سره دا خبره ثابت ده چې په خوراک، څښاک، جماع او حیض سره روژه ماتیږي

او ابن قدامه په المغني ۳/۱۳۴ ـ کې او ابن حزم رحمه الله په مراتب الاجماع. ص: ۳۹ ـ کې اجماع ذکر کړې :

ـ څوک چې په رمضان کې د روژې په حالت کې قصدا جماع وکړي نو دا به درې کارونه کوي.

۱ـ الله تعالی ته به خه کلکه توبه اوباسي ځکه چې ده د رب العلمین فرضي حکم مات کړي او د رمضان د میاشتې بی احترامي یې کړې.

۲ـ دویم کار به دا کوي چې کفاره به ورکوي او په کفاری ورکولو کې د څلورو مذهبونو اتفاق دی. د أحنافو نه امام زیلعي په تبیین الحقائق ۱/۳۲۷ ذکر کړې او د مالکیانو نه ابن عبدالبر په الکافي ۱/۳۴۲ کې ذکر کړې

او د شوافعو نه امام نووي په المجموع ٦/٣٤٤ کې ذکر کړې او د حنابلاؤ نه بهوتي په کشاف القناع ٢/٣٢٥ کې ذکر کړې او ابن قدامه په المغني ٣/١٤٠ کې ذکر کړې. او شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله په مجموع الفتاوی ٢٥/٢٤٩ کې ذکر کړې او کفاره به په ترتيب سره ورکوي لکه څنګه چې په حديث د بخاري او مسلم کې ذکر شوي يعني اول به غلام آزاده وي که غلام وس يی نه وي نو بيا به دوه مياشتې مسلسل روژې نيسي که ددی طاقت نلري نو بيا به شپيتو مسکينانو ته خوراک ورکوي.

او دغه خبره په دی کتابونوکې هم ذکر ده " الهداية للمرغيناني ١/١٢٥، ـ تبيين الحقائق للزيلعي " ١/٣٢٨ ـ . المجموع للنووي " ٦/٣٤٥ ، ـ الفروع لابن مفلح " ٥/٥٤ ، ـ الإنصاف للمرداوي " ٣/٢٢٨ .ـ او المحلى د ابن حزم " ٦/١٩٧ ـ

٣ ـ دريم کار به دا کوي چې په کومه ورځ يې جماع کړې وي د هغې ورځې قضايي به راوړي او په دی کې د څلورو مذهبونو اتفاق دی .

د احنافو نه " امام سرخسي په المبسوط' ٣/٦٦ . کې او ابن الهمام: په فتح القدير " ٢/٣٣٦ کې ذکر کړې او د مالکيانو نه " په المدونة الکبری لسحنون ١/٢٨٤.٢٨٥ کې او ابن عبدالبر په الکافي ١/٣٤٢ کې ذکر کړې او د شوافعو نه " امام نووي په " المجموع: ٦/٣٤٤ کې ذکر کړې او د حنابلاؤ نه " مرداوي په الانصاف " ٣/٢٢١ کې او بهوتي په کشاف القناع " ٢/٣٢٥ کې ذکر کړې

س " کله چې د زنانه سره خپل خاوند د رمضان په روژو کې د ورځې قصدا او بغير د عذر نه جماع وکړي نو آيا په زنانه باندې کفاره او دغه ورځې قضايي راوړل لازم دي لکه څنګه چې په سړي لازم دي؟ ج " کله چې د زنانه سره خپل خاوند په رمضان کې د روژې په حالت کې قصدا او بغير د عذر نه جماع وکړي او زنانه هم ورسره راضي وي نو زنانه به توبه وباسي او کفاره به ورکوي او ددغه ورځې قضايي به هم راوړي.

د احنافو نه " تبيين الحقائق د زيلعي " ١/٣٢٧ کې او کاساني په بدائع الصنائع " ٢/٩٨ کې ذکر کړې د مالکيانو نه " په التاج والإکليل للمواق " ٢/٤٣٣ کې او المدونة الکبری لسحنون " ٢/٢٨٥.٢٨٦ کې ذکر کړې او د حنابلاؤ نه " په کشاف القناع د بهوتي " ٢/٣٢٥ کې او په المغني د ابن قدامة " ٣/١٣٧ کې ذکر کړې او يو قول د شوافعو هم دی " لکه امام نووي په المجموع " ٦/٣٣١ کې ذکر کړې

س " څوک چې په رمضان کې د روژې په هيريدلو سره جماع وکړي نو د هغې څه حکم دی ؟

ج " کله چې انسان په رمضان کې د روژې په حالت کې جماع وکړي او روژه ترې هيره وي نو په دی کې د علماؤ درې أقوال دي.

اول قول " دادی چې هيڅ شې پرې نشته يعني نه پرې قضاء شته او نه پرې کفاره شته.

دويم قول " دادی چې ددی ورځې قضاء راوړل پرې شته خو کفاره پرې نشته.

دريم قول " دادی چې قضاء او کفاره دواړه پرې شته

خو غوره قول اول دی چې هيڅ شی پرې نشته او دغه خبره د احنافو نه " امام سرخسي په المبسوط " ٣/٦١ کې او ابن الهمام په فتح القدير " ٢/٣٣٨ کې ذکر کړې او د شوافعو نه " امام نووي په روضة الطالبين " ٢/٧٤ کې او امام شافعي په الام " ٢/١٠٩ کې ذکر کړې او شيخ الاسلام ابن تيميه رحمه الله په مجموع الفتاوی " ٢٥/٢٢٦ ـ کې همدغه اول قول غوره کړې دی او ابن القيم رحمه الله په اعلام الموقعين ٢/٥٤ ـ کې وايي: **أنّ من جامع في إحرامه او صيامِه ناسيا، لم يبطُلْ صيامُه ولا إحرامه.**

ترجمه " چا چې د احرام او روژې په حالت کې په هيرې سره جماع وکړه نو نه يې روژه

خرابيږي او نه يې احرام .

1. او چا چې د شاه طرفه په دبر کې جماع وکړه نو روژه يې باطله ده هم به قضايي راوړي او هم به کفاره ورکوي او په دی خبره کې د ځلورو مذهبونو اتفاق دی. داحنافو نه "سرخسي په المبسوط " ۳/۷۳ کې او ابن الهمام په فتح القدير " ۲/۳۳۸ کې ذکر کړې د مالکيانو نه " ابن عبد البر په الکافي " ۱/۳۴۲ کې او حطاب په مواهب الجليل " ۳/۳۴۳ کې ذکر کړې د شوافعو نه " امام نووي په المجموع " ۶/۳۴۱ کې او اما شافعي په الأم " ۲/۱۰۱ کې ذکر کړې د حنابلاؤ نه " مرداوي په الإنصاف " ۳/۲۲۱ کې او بهوتي په کشاف القناع " ۲/۳۲۳ کې ذکر کړې.

2. إستمناء: دويم عمل چې روژه پرې ماتيږي هغه استمناء ده . څوک چې بغير د جماع نه په هرې طريقې سره قصدا مني وباسي او روژه هم ورته ياده وي نو ددی انسان روژه باطله ده او غټ ګناهګار دی رب العلمين ته به خه کلکه توبه وباسي او ددی روژې قضايي به راوړي.

په حديث قدسي د بخاري او مسلم کې رب العلمين فرمايي **"يترك شهوته، وطعامه، وشرابه، من أجلي .**

دلته رب العلمين وايي چې روژه دار انسان زما د وجې خپل شهوت پريږدي او د مني ويستل خو شهوت پوره کول دي نو په دی سره د انسان روژه ماتيږي په قصدا خوراک څښاک کولو سره روژه ماتيږي او دغه خبره په قرآن حديث او اجماع سره ثابت ده د قرآن کريم نه دليل » الله تعالی فرمايي **" وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ"** البقرة ~ ۱۸۷ـ رب العلمين په دی ايت کې روژه داره خلکو ته د ماښام نه تر سحر داخليدو پورې د خوراک څښاک کولو اجازه ورکړې بيا يې د سحر داخليدو نه تر ماښام پورې ترې منع کړې دي حديثو نه دليل » په حديث قدسي د بخاري او مسلم کې دي رب العلمين فرمايي **"يَتْرُكُ شَهْوَتَه، وطَعامَه، وشَرابَه، من أجلي .**

رب العلمين په دی حديث کې فرمايي" چې روژه دار انسان زما د وجې خوراک او څښاک پريږدي اجماع » ابن قدامه رحمه الله په المغني ۳/۱۴ ـ کې وايي **"وأجمَعَ العُلَماءُ على الفِطرِ بالأكلِ والشُّربِ بما يُتغَذَّى به.** ترجمه " د علماؤ اجماع ده په دی خبره چې په قصدا خوراک څښاک کولو سره روژه ماتيږي هغه چې انسان ته پرې غذا ملاويږي. او بيا په دی کې د طاقت ستن او سروم هم داخلی دي

او شيخ الاسلام په مجموع الفتاوی " ۲۵/۲۴۴ ـ کې وايي **" ومعلومٌ أنَّ النصَّ والإجماعَ أثبتا الفِطرَ بالأكلِ والشُّربِ والجِماعِ والحَيضِ.**

ترجمه " په دليل او اجماع سره دا خبره ثابت ده چې په خوراک، څښاک، جماع او حيض سره روژه ماتيږي. او ابن حزم په مراتب الاجماع "ص ' ۳۹ ـ کې په دی خبره اجماع ذکر کړې چې په قصدا خوراک څښاک کولو سره روژه ماتيږي.

ـ څوک چې په قصدا خوراک څښاک کولو سره روژه ماته کړې هغه به بيا درې کارونه کوي.

1 ـ ددی روژې قضايي به راوړي او کفاره پرې نشته. امام نووي رحمه الله په المجموع " ۶/۳۳۹ ـ کې وايي: **إذا أفطر الصائم في نهار رمضان بغير الجماع من غير عذر عامدا مختارا عالما بالتحريم بأن أكل أو شرب .... أثِمَ ووجب عليه**

القضاء وإمساك بقية النهار.

ترجمه : کله چې روژه دار انسان بغیر د جماع او بغیر د عذر نه په خوراک څښاک وغیره باندې پخپلې خوښی سره روژه ماته کړي او په دی هم خبر وو چې بغیر د عذر نه روژه ماتول حرام دي .... نو دا انسان غټ ګناهګار دی او ددی روژې قضایي راوړل پرې لازم دي او تر ماښامه به د خوراک څښاک نه ځان ساتي .

او ابن القیم رحمه الله په اعلام الموقعین دویم جلد کې هم ویلي دي چې قضایي به راوړي او دغه خبره ابن قدامه په المغني ۳/۱۲۸ ـ کې هم ذکر کړې *ـ او روژې قضاء به ځکه راوړي چې یو انسان د عذر د وجې نه روژه ماته کړي په هغه قضایي راوړل لازم دي نو چې بغیر د عذر نه یو انسان روژه ماته کړي په هغه خو په طریقه اولی قضایي راوړل لازم دي

۲ ـ تر ماښامه به د خوراک څښاک نه ځان ساتي.

ابن قدامه په المغني ۳/۳۳ ـ کې وایي " چې څوک روژه ماته کړي نو په هغه لازم دي چې تر ماښامه د خوراک څښاک نه ځان وساتي.

او امام نووي رحمه الله په المجموع، ۶/۳۳۹ ـ کې وایي " چې څوک بغیر د جماع نه په بل څه سره قصدا روژه ماته کړي نو دا انسان غټ ګناهګار دی ' **ووجب عليه القضاء وإمساك بقية النهار .**

ترجمه: او ددی روژې قضایي راوړل پرې لازم دي او تر ماښامه به د خوراک څښاک نه ځان ساتي.

او شیخ الاسلام ابن قیم رحمه الله په اعلام الموقعین دویم جلد کې وایي " چې کله یو انسان په رمضان کې قصدا روژه ماته کړي نو د روژې په ماتیدو سره ده ته خوراک نه جائز کیږي او څوک به ورته دا نه وایي چې روژه دی باطله کړه نو وس دی که خوښه وي خوراک کوه بلکې په ده لازم دي چې خوراک څښاک نه ځان وساتي ځکه چې د روژه دار دپاره د خوراک کولو خپل حد معلوم دی چې هغه د ماښام وخت دی.

۳ ـ دریم کار به دا کوي چې الله ته به خه کلکه توبه اوباسي ځکه چې ده د رب العلمین فرضي حکم مات کړې او د رمضان د میاشتې بی احترامي یې کړې.

ـ او څوک چې په هیرې سره خوراک څښاک وکړي نو د هغه روژه صحیح ده او هیڅ پرې نشته. په حدیث د بخاري او مسلم کې دي ″ **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَنْ نَسِيَ وَهُوَ صَائِمٌ، فَأَكَلَ، أَوْ شَرِبَ ؛ فَلْيُتِمَّ صَوْمَهُ، فَإِنَّمَا أَطْعَمَهُ اللَّهُ وَسَقَاهُ .**

ترجمه: ابوهریره رضی الله عنه فرمایي " چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي ″ څوک چې روژه وو او په هیرې سره یې خوراک څښاک وکړو نو هغه دی خپله روژه پوره کړي یقینا په ده باندی الله تعالی خوراک څښاک وکړو.

ـ او که چا قصدا هغه څه تیر کړل چې عادة نه خوړل کیدل نو روژه یې ماتیږي ځکه چې دا په حکم د خوړلو کې دي. لکه داسی ویل کیږي چې فلاني خاوره وخوره یا فلاني واخه وخوړل.

او ابن قدامه په المغني ' ۳/۱۴ ـ کې وایي " **فأما ما لايتعذى به، فعامة أهل العلم على أن الفطر يحصل به.**

ترجمه " او هغه څه خوړل چې انسان ته پرې غذا نه ملاویږي نو عام علماء وایي چې په دی سره روژه ماتیږي.

او امام نووي رحمه الله په المجموع ۶/۳۲۶ ـ کې وایي **" إذا إبتلع الصائم ما لا يؤكل في العادة كدرهم ودينار أو تراب أو حصاة أو حشيشا أو حديدا أو خيطا أو غير ذلك أفطر........ بيا وروسته وايي " وبه قال ابوحنيفة ومالك وأحمد وداود وجماهير العلماء من السلف والخلف.**

ترجمه " کله چې روژه دار هغه څه تیر کړي جې عادة نه خوړل کیږي لکه درهم، دینار، خاوره، شګې، واخه، وسپنه، او تار وغیره نو روژه یې ماتیږي ... بیا وایي چې دغه قول د ابوحنیفه، مالک، أحمد، داود او د جمهورو علماؤ دی د سلفو او خلفو نه.

3. په قصدا کانګې کولو سره روژه ماتیږي مطلب دا چې په معده کې پروت خوراک په خولې راویستل او که چیرته یو انسان بی اختیاره کانګې وکړي نو روژه یې نه خرابیږي.

په حدیث د ابوداود او ترمذي کې دي: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " مَنْ ذَرَعَهُ الْقَيْءُ فَلَيْسَ عَلَيْهِ قَضَاءٌ، وَمَنِ اسْتَقَاءَ عَمْدًا فَلْيَقْضِ.** ترجمه " ابوهریره رضی الله عنه فرمایي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي دي ″ کوم روژه دار باندی چې کانګې غالبه شوی او بی اختیاره یې وکړې نو په ده باندی د روژې قضاء نشته او که چا قصدا کانګې وکړې نو هغه دی قضایي راوړي.

او امام ابن المنذر رحمه الله په الاجماع. ص' ۵۹ ـ کې وایي **″و أجمعوا على أنه لا شئ على الصائم إذا ذرعه القئ. و أجمعوا على إبطال صوم مَنِ اسْتَقَى عامدا.**

ترجمه " په دی خبره اجماع ده چې چا بی اختیاره کانګې وکړې نو په هغه هیڅ شی نشته او په دی هم اجماع ده چې چا قصدا کانګې وکړې نو د هغه روژه باطله ده.

ـ او که چیرته انسان دداخل بدن نه خولې ته څه خوراک یا څښاک راشي او دا یې قصدا واپس تیر

کړي نو روژه يې ماتيږي او که بی اختياره يې واپس تير شي نو روژه يې نه ماتيږي. دغه خبره شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله په شرح العمدة ' ۱/۳۷۷ ـ کې ذکر کړې.

4. د حيض او نفاس وينه وتل " کله چې زنانه باندې مياشتنۍ بيماري راشي او يا د نفاس او بچي پيدا کيدو بيماري راشي نو ددی زنانه روژه ماته ده او په دی بيماری کې ورته روژه نيول حرام دي. په حديث د بخاري او مسلم کې دي: **عَنْ أَبِي سَعِيدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ : قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ ؟**

ترجمه " ابو سعيد خدري رضی الله عنه فرمايي ″ چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي ″ آيا داسی نه ده چې کله زنانه باندې حيض راشي نو مونځ به نه کوي او نه به روژه نيسي؟ خو که چيرته زنانه د حيض او نفاس د بيمارۍ د وجې نه روژې اوخوري نو قضايي راوړل پرې لازم دي. لکه په حديث د بخاري او مسلم کې دي عائشه رضی الله عنها فرمايي ″ **كَانَ يُصِيبُنَا ذَلِكَ، فَنُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّوْمِ، وَلَا نُؤْمَرُ بِقَضَاءِ الصَّلَاةِ.**

ترجمه " دغه مياشتنۍ بيماري به مونږ ته رسيده خو د روژې قضاء راوړلو أمر به مونږ ته کيدو او د مونځ قضاء راوړلو أمر به مونږ ته نه کيدو.

اجماع » شيخ الاسلام په مجموع الفتاوی. ۲۵/۲۶۷ ـ کې وايي " **خُرُوجُ دَمِ الحيضِ والنِّفَاسِ يُفَطِّرُ بِاتِّفَاقِ العلماء.**

ترجمه " په اتفاق د علماؤ سره د حيض او نفاس په وينې وتلو باندی روژه ماتيږي.

او امام نووي رحمه الله په شرح د مسلم. ۴/۲۶ ـ کې وايی " **أجمع المسلمون على أن الحائض والنفساء لاتجب عليهما الصلاةُ ولا الصومُ في الحال، وأجمعوا على أنه لا يجب عليهما قضاء الصلاة، وأجمعوا على أنه يجب عليهماقضاءالصوم.**

ترجمه " د مسلمانانو په دی اجماع ده چې د حيض او نفاس په وخت کې په زنانه باندی نه مونځ واجب دی او نه روژه. او په دی هم اجماع ده چې دوی باندی د مونځ قضاء نشته. او په دی هم اجماع ده چې زنانه د حيض او نفاس د وجې نه روژې اوخوري نو قضاء به يې راوړي.

او ابن حزم رحمه الله په مراتب الاجماع. ص ' ۴۰ ـ کې اجماع ذکر کړې.

* ـ او کله چې زنانه باندی په رمضان کې د حيض او نفاس بيماري راشي نو په دی لازم نه دي چې د ورځې خوراک څښاک نه ځان وساتي بلکې خوراک څښاک ورته جائز دی.

5. د روژې ماتولو نيت کول "يعني چا چې په رمضان کې د ورځې د روژې ماتولو نيت وکړو نو دده روژه ماته شوه اګر که خوراک څښاک يې نوي کړي ځکه چې نيت د روژې يو رکن دی او کله چې انسان دغه رکن قصدا مات کړي نو روژه يې ماتيږي.

دغه خبره ابن قدامه په المغني.۳/۲۴ ـ کې ذکر کړې او امام نووي په المجموع ۶/۲۹۷ ـ کې ذکر کړې

او ابن حزم په المحلی. ۶/۱۷۵ ـ کې ذکر کړې او په حديث د بخاري کې دي نبي عليه السلاو فرمايي ″ **إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ**،

ترجمه " يقينا د عملونو اصلاح کيدل، خرابيدل او قبليدل په نيت سره دي.

6. مرتد کيدل : څوک چې مرتد شو په وينا سره يا په يو فعل او کار سره او يا عقيدةً مرتد شو او يا د اسلام ماتوونکو کارونو نه يې يو کار وکړو نو دده انسان روژه باطله او ماته شوه او کله يې چې ايمان راوړو او د کفر نه يې توبه اوويسته نو په ده باندی د هغه ورځې د روژې قضايي راوړل لازم دي په کومه ورځ چې مرتد شوې وي. او په دی خبره باندی امام ابن قدامه رحمه الله په المغني. ۳/۲۴ ـ کې اجماع ذکر کړې او وايي " **لا نعلم بين أهل العلم خلافاً في أن من ارتد عن الإسلام في أثناء الصوم أنه يفسد صومه وعليه قضاء ذلك اليوم إذا عاد إلى الإسلام ...**

ترجمه " مونږ ته په دی خبره کې د علماؤ په منځ کې اختلاف نه دی معلوم چې څوک په روژه کې مرتد شو نو روژه يې باطله ده او کله چې اسلام کې واپس داخل شي نو په ده باندی د هغه ورځې د روژې قضاء راوړل لازم دي په کومه ورځ کې مرتد شوې وي.

او په مرتد کيدو سره صرف روژه نه ماتيږي بلکې ټول عملونه برباديږي. لکه الله فرمايي "**لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ.** الزمر ~ ۶۵ ـ

ترجمه " که چيرته دی شرک وکړو نو خامخا برباد به شي عملونه ستا او خامخا شې به ته د تاوان والو نه.

7. حجامه : يعني ښکر لګول ' بعضی علماء وايي چې په ښکر لګولو سره روژه ماتيږي خو صحيح خبره داد چې په ښکر لګولو سره روژه نه ماتيږي. او هر چې حديث د ابوداود دی " أفطر الحاجم والمحجوم. د ښکر لګوونکي او چا ته چې ښکر لګولې کيږي د دواړو روژه ماته شوه. نو دا حديث منسوخ دی ځکه چې په حديث د بخاري کې دي " **عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ احْتَجَمَ وَهُوَ مُحْرِمٌ، وَاحْتَجَمَ وَهُوَ صَائِمٌ.**

ترجمه " ابن عباس رضی الله

عنهما فرمايي " چې نبي عليه السلام د احرام او روژې په حالت کې ښکر ولګولو.

حافظ ابن حجر په فتح الباري کې وايي " **قال ابن عبد البر وغيره: فيه دليل على أن حديث :" أفطر الحاجم والمحجوم " منسوخ؛ لأنه جاء في بعض طرقه أن ذلك كان في حجة الوداع، وسبق إلى ذلك الشافعي،**

ترجمه " ابن عبدالبر وغيره ويلي ' چې دا حديث دليل دی په منسوخ کيدو د ' أفطر الحاجم والمحجوم ' باندی ځکه چې نبي عليه السلام د روژې په حالت ښکر د حجة الوداع په وخت کې لګولي وو. او امام شافعي هم وايي چې ' أفطر الحاجم والمحجوم ' والا حديث منسوخ دی.

مطلب دا چې حديث د ابوداود ځکه منسوخ دی چې په ښکر لګولو سره د روژې ماتيدو خبره نبي عليه السلام د فتحې مکې په کال کړې وه او په حديث د بخاري کې چې د نبي عليه السلام د روژې په حالت کې ښکر لګول ذکر دي نو دا په حجة الوداع کې وو او حجة الوداع د مکې فتح کيدو نه پس د نبي عليه السلام اولني او آخريني حج وو بيا نبي عليه السلام وفاة شو او ابن حزم رحمه الله وايي " چې " أفطر الحاجم والمحجوم " والا حديث صحيح دی خو ليکن په حديث

د نسائي وغيره کې دي ابوسعيد رضی الله عنه فرمايي **"أَنَّ النَّبِيَّ صلَّى اللَّهُ عليهِ وسلَّمَ رخَّصَ في الحجامةِ للصَّائمِ .**

ترجمه " نبي عليه السلام روژه دار ته د ښکر لګولو رخصت ورکړې. او د حديث صحيح دی عمل کول پرې لازم دي او رخصت پس د عزيمة نه وي نو دا حديث دليل شو په منسوخ کيدو د " أفطر الحاجم والمحجوم " والا حديث باندی.

او په حديث د بخاري کې دي **"يَسْأَلُ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : أَكُنْتُمْ تَكْرَهُونَ الْحِجَامَةَ لِلصَّائِمِ ؟ قَالَ : لَا، إِلَّا مِنْ أَجْلِ الضَّعْفِ.**

ترجمه " د انس بن مالک رضی الله عنه نه تپوس وشو چې تاسو به روژه دار دپاره ښکر لګول بد ګڼل؟ هغه اوويل چې نه، خو د کمزورتيا د وجې به مو بد ګڼل.

* ـ او د مسلمانانو د مــرکــز نه دا خبره رسمي نشر شوې چې په ښکر لګولو سره روژه نه ماتيږي او " أفطر الحاجم والمحجوم " والا حديث منسوخ دی. او خه خبره داد چې انسان په روژه کې د شپې ښکر ولګوي. بعضې داسی شيان دي چې د روژه دار دپاره مکروه دي ځکه چې په دی سره د روژې اجر ته نقصان رسيږي او مکروه هغه کارونو ته وايي چې په شريعت کې ترې په سختی سره منع نوې راغلی او نه کوونکي ته ثواب

ملاويږي او کوونکې پرې نه ګناهګاريږي.

1. خولی او پوزی ته په اوبو اچولو کې مبالغه کول. ځکه چې په دغه حالت دا يره شته چې اوبه خيټې ته لاړی شي. په حديث د ترمذي وغيره کې دي نبي عليه السلام يو صحابي ته وفرمايل **"وَبَالِغْ فِي الِاسْتِنْشَاقِ، إِلَّا أَنْ تَكُونَ صَائِمًا.**

ترجمه " پوزی ته په اوبه اچولو کې مبالغه کوه خو کله چې ته روژه وی بيا مبالغه مه کوه. او په دی خبره ابن قدامه رحمه الله په المغني ' ١/٧٤ ـ اجماع ذکر کړې.

ـ خو که چيرته په خولی او پوزی ته اوبه اچولو سره د انسان خيټې ته بی اختياره اوبه داخلی شي نو روژه يې نه ماتيږي.

2. د روژې په حالت کې خپلې ښځې سره مباشرة کول هغه چا دپاره مکروه دي چې خپل نفس او شهوت نشي قابو کولې.

په حديث د ابوداود وغيره کې دي " **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الْمُبَاشَرَةِ لِلصَّائِمِ فَرَخَّصَ لَهُ، وَأَتَاهُ آخَرُ فَسَأَلَهُ فَنَهَاهُ، فَإِذَا الَّذِي رَخَّصَ لَهُ شَيْخٌ وَالَّذِي نَهَاهُ شَابٌّ.**

ترجمه " ابوهريره رضی الله عنه فرمايي " چې رسول الله صلی الله عليه وسلم نه يو سړي د روژې په حالت کې د خپلې ښځې سره د مباشرت کولو تپوس وکړو نو نبي عليه السلام هغه ته اجازت ورکړو. بيا بل کس راغلو او هغه يې د روژې په حالت د مباشرت نه منع کړو نو کوم کس ته يې چې اجازت ورکړو هغه مشر سړې وو او کوم کس يې چې منع کړو هغه ځوان وو. او دا معلومه خبره ده چې ځوان دپاره خپل نفس او شهوت قابو کول سخت دي نو ځکه يې هغه منع کړو او ابن حجر رحمه الله دی حديث ته په تخريج د مشکاة کې حسن ويلي.

3. بغير د ضرورت نه خوراک څکل.

شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله په مجموع الفتاوی. ٢٦٦/٢٥ ـ کې وايي " **وذوق الطعام يكره لغير حاجة. لكن لا يفطره وأما للحاجة فهو كالمضمضة.**

ترجمه " بغير د ضرورت نه خوراک څکل مکروه دي خو روژه پرې نه ماتيږي او د ضرورت دپاره څکل جائز دي دا پشان خولی ته د اوبو اچولو دي.

خو د خوراک څکلو په وخت کې ديته خه کلک خيال وکړې شي چې د خوراک خوند مرئ ته لاړ نشي.

4. د پوزی ګندګي تيرول: ځکه دا يو مضر شی دی او په دی سره انسان ته ضرر ملاويږي.

سترې غازي شهید شو

د خراسان په خاوره د اسلامي خلافت لمر ځلېدلی او د رب قانون حاکم و، د شریعت د تطبیق لپاره د هرې سیمې څخه د توحید لارویانو رامخه کړې وه موحدین د تنظیم پرستیو څخه په تنګ راغلي وو هر تنظیم به یوه نه یوې استخباراتي ادارې سره په اړیکه کې و، او په ډېره اسانه هر چا دا درک کولای شوه چې کوم تنظیم له کومه ځایه تمولیږي او اهداف یې څه دي ، نو چې د خلافت اواز به د هر موحد مجاهد غوږ ته ورسېده سمدستي به یې هر څه پرېښودل او خلافت کاروان سره به د الله په مرسته یو ځای شول، کفار او مرتدین د اسلامي خلافت په بریا اندیښمن وو نو هڅه به یې کوله چې اسلامي خلافت ته د تلونکو شازلمیانو مخه ونیسي نو په مختلفو سیمو به یې په غر غور سره عملیات کول چې د هر ډول تجهیزاتو سره سره به رب داسې ذلیل کړل چې بیا به یې د خلافت د تش نوم څخه هم د الله په مرسته ډار کېده، کله چې د امریکا او د هغوی د لاسپوڅو مرتدینو نظامي یرغل ورته فایده ورنکړه نو د اسلامي خلافت په مجاهدینو پسې یې ډول ډول پروپاګند شروع کړ، خو د دې هر څه سره سره به بیا هم مؤحدین د اسلامي خلافت کاروان سره الله عزوجل یو ځای کول، او اسلامي خلافت مجاهدینو ته به الله د تمکین ساحه پراخه کوله امریکا او ورسره ټولو متحدینو د مرتدینو په شمول به په هر ولایت کې خپل وحشت کاوه لیکن په هر ولایت کې به د الله عزوجل په مرسته مجاهدینو داسې ګذارونه ورکول چې مردارې او غنیمتونه به ورڅخه په میدان پاتې وو او تیښته به یې ځانونه وژغورل.

یو ځل د خراسان په تمکین د کوټ په سیمه مرتدینو یرغل کړی وو نو زه د مسلم مولوي صاحب تقبله الله مرکز کې وم چې یو ښایسته زلمی مرکز ته په مسکا را داخل شو نری ږیره، ښکلي مخ او شنو سترګو یې ښکلا لا زیاته کړې وه، روغبړ مو ورسره وکړ، ملګري ورته کړه چې عبدالله څنګه زر بېرته راغلې!!؟

هغه ور غبرګه کړه مړه کور ته چې لاړم خبر شوم چې مرتدین راغلي بس نور مې کور کې طاقت ونه شو ، ځان مې را ورساوه.. عبدالله تقبله الله تقوا دار، خدمتګار، د ښو اخلاقو خاوند او یو زړور شازلمی و، تل به یې په خوله خندا خپره وه هر چا سره به چې مخ شو نو فکر به یې کاوه چې پخوانی ملګری یې دی، عبدالله تقبله الله خپلې زده کړې په نیمایي کې پرېښې وې او د اسلامي خلافت کاروان سره الله عزوجل یو ځای کړی و، کله چې سعد امارتي تقبله الله په مرتدینو د

تعرض ترتیب برابر کړ نو عبدالله تقبله الله پکې د انغماسي په حیث برخه واخیستله

یوه ورځ په خط کې وو نو مرتدینو د هر ډول الوتکو په ملاتړ ډیر کوشش وکړ چې مخکې لاړ شي، د اسلامي خلافت باننګه شازلمیو ورته د ورو زمري په شان کمین ونیوه، عبدالله تقبله الله هم ورته کمین کې ناست وو مرتدین را روان وو عبدالله تقبله الله وخندل ویل دې خبیثانو ته وګورئ داسې ازاد را روان دي کله چې ښه رانږدې شول نو عبدالله تقبله الله وربانډې فایرونه شروع کړل مرتدین په سرکوندو شول او بېرته وتښتېدل

مرتدین وار خطا شول او هوایي د راکټو فایرونه یې شروع کړل، او داسې چغې یې وهلې چې د یادولو ندي دا چې دغه قلعې هیڅ بوټي نه درلودل نو قلعه مرتدینو ته په ډاګه شوله، چار ماشیني په قلعه بمبار شروع کړ او د جګو سرونو څخه مرتدینو دغه قلعه د زیګویګ او دهشکو لاندې ونیوله، خو لیکن د اسلامي خلافت ننګیالي مجاهدین هماغه شان په قلعه کې موجود وو تر دې چې زمونږ امیر د معسکر استاد حفظه الله امر وکړ چې د قلعه څخه ووځئ کله چې د قلعه څخه ووتلو نو د سعد امارتي تقبله الله په نامه مرکز ته لاړو زمونږ امیر حفظه الله د ګوتو په شمار مجاهدین په خاص تکتیک سره د مرتدینو مخې ته په کمین کې کینول او نور یې په مرکز کې محفوظ کړل، کله چې ښه تیاره شوه نو د هغه مرکز څخه روان شولو ګورو چې په لاره کې دوه شهیدان پراته دي دا الوتکو ویشتلي وو، یو شهید چې ډیر درونډ وزن یې درلوده عبدالله تقبله الله ځانته پورته کړ او په شاه یې را واړوه او هلته مسجد ته یې یوړ.

دغه ساحه کې اکثره سنګرونه امریکایانو په کروز میزایلو او له الوتکو ویشتلي وو د عوامو کورونه یې وران کړي وو، موټرې یې ورته سوځولې وې، دروازې یې په بمونو الوځولې وې داسې وحشت یې کړی و چې د ټولې ساحې رنګ یې خراب کړی و، مجاهدینو ورته په چریکي بریدونو سره داسې ګذارونه ورکړل چې په لږه موده کې تیښتې ته الله عزوجل اړ کړل، عوام ټول د دغه ساحې څخه وتلي وو هیڅوک نه وو بې پیلوټه الوتکې، چارماشینه او هلیکوپټر ګرځېدل، خو د دې هر څه باوجود به مجاهدینو په کفارو او د هغوی په غلامانو چریکي بریدونه کول کفار او مرتدین یې د الله په مدد سره وارخطا کړي وو، دا چې مجاهدینو څو ورځې پرله پسې نهارې تېرې کړې وې او هیڅ خوراکي توکي موجود نه وو او مجاهدین وږي شوي هم وو، نو امیر صاحب حفظه الله امر وکړ چې د مجاهدینو په تشو کورونو کې وګرځو، لږ غوړي او د کیلو په اندازه اوړه، یو ګیلاس په اندازه خوږه او لږ چای مو د مجاهدینو په کورونو کې پیدا کړل، مشوره مو وکړه چې اوړه خو لږ دي پدې به څه وکړو عبدالله تقبله الله وخندل ویل ماله یې چل راځي د دې څخه به ایشلي پخه کړو.

او چایو سره به یې وخورو.

بعضې ملګرو ورته ویل ایشلي څه شی دی

عبدالله تقبله الله په مسکا سره وویل: داسې خوندوره ډوډۍ درته پخه کړم چې حیران به شئ

ریښتیا هم عبدالله تقبله الله د دغه لړو اوړو څخه په غوړیو کې داسې خوندوره ډوډۍ پخه کړه چې ټولو ملګرو ډیر په خوند وخوړله، په دغه لړو اوړو کې الله تعالی داسې برکت واچوه چې اته ملګري پرې ښه ماړه شول او دریمه برخه اوړه ورڅخه پاتې هم شول.

کله به هم چې کوم خدمت کول وو نو عبدالله تقبله الله به ورته ملګري نه پریښودل او خپله به تر سره کاوه

بیا الله عزوجل مرتدین ذلیله کړل او وتښتېدل، څه موده وروسته شیخ عبدالحسیب تقبله الله د مجاهدینو د لا منظم کولو په خاطر ټولو مجاهدینو ته د تربیت د کولو امر وکړ، نو عبدالله تقبله الله وویل چې اول مونږ دغه تربیت ته ورځو کله چې معسکر ته لاړو نو په معسکر کې به یې ډیر کوښښ کاوه چې بلاخره په اول ګروپ کې د شاهین تقبله الله سره یوځای شو، کله چې د معسکر څخه فارغېده نو ټولو ملګرو مشوره وکړه چې مونږ او تاسې د یو مرکز ملګري به یوې کتیبې ته لاړ شو، خو عبدالله تقبله الله د فتحې کتیبه کې ځان ولیکه او زمونږ څخه جدا شو

یو ځل د مرتدینو په یوه لویه قرارګاه د اسلامي خلافت مجاهدینو د تعرض پروګرام برابر کړ، چې دغه قرارګاه د دښمن په منځ کې وه او دا تعرض د فتحې کتیبې له خوا ورباندې کېده، پدغه وخت کې د فتحې کتیبې امیر قاري صاحب فاتح تقبله الله وو نو قاري صاحب تقبله الله ډیر په لږ تعداد د فتحې کتیبې مجاهدین ځان سره کړه او په دغه قرار ګاه یې تعرض وکړ عبدالله تقبله الله په خط کې و او د خط څخه مجاهدینو سره یو ځای شو او تعرض ته ورسره لاړه، دا چې هر وخت ای ایس ای د اسلام سره سخته دښمني کړېده نو خپلې روزل شوې ټالب ملیشې به یې هڅولې چې د وخت څخه په استفاده د خلافت په مجاهدینو یرغل وکړي نو د هغې د دفاع په خاطر زمونږ د عمر کتیبې امیر تقبله الله مونږ د ټالبانو مخې ته د دفاع په توګه ولیږلو، مجاهدینو په قرارګاه برید وکړ د اسلامي خلافت مجاهدینو ته الله رب العزت د شپې په کم وخت کې فتحه ورنصیب کړله، څه مرتدین د الله په مرسته مردار شول، څه زخمیان او نور یې وتښتېدل او مجاهدین د الله په خاص فضل سره روغ جوړ د غنایمو سره یو ځای را واپس شول.

کله چې زمونږ ځای ته مجاهدین راغلل ګورم چې عبدالله تقبله الله سره پیکا او نور غنایم دي او ډیر یې ځان دروند کړی وو، او مزل یې هم ډیر کړی و نو زما څخه یې د اوبو غوښتنه وکړه اوبه مې ورکړلې او سمدستي ویده شو

بیا مونږ خپل مرکز ته واپس شولو او عبدالله تقبله الله راڅخه په دغه خط کې پاتې شو چې څه موده وروسته عبدالله تقبله الله د صلیبي یرغلګرو د بې پیلوټه الوتکې په واسطه په نښه کړل شو او د دې دنیا څخه د تل لپاره لاړه انا لله وانااليه راجعون

إمعان النظر في منهج أدعياء السلفية المعاصرة

په دی تحقیقاتي ، مالوماتي ، ګټه ور او په زړه پوری کتاب کې د تش په نوم سلفیانو د **(المنهج المتفق)** پر نوم منهج د قران او سنت په رڼا کې په مدلل او مفصل ډول بحث ترڅنګ د توحید، تکفیر، وضعي قوانینو ، د موجوده طاغوتي نظامونو او حاکمانو د مسایلو او موضوعاتو په شمول په ګڼو نورو موضوعاتو او مسایلو علمي ، منطقي مدلل ، مفصل او خورا خوندور مالوماتي بحث او څیړنه هم شوې .

دا علمي کتاب هم خپله دقیق مطالعه کړئ او هم یی تر نورو ورسوئ.

موسسة العزائم

یې وړاندی کوي: